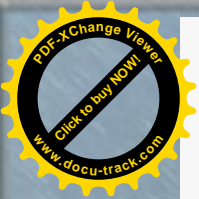

سیستم های ساختمانی پیشرفته (۲)

Advanced Structural Systems (2)

کریم عابدی

نام درس: سیستم های ساختمانی پیشرفته (۲)

تعداد واحد: ۲ واحد

نوع واحد: ۱ واحد نظری، ۱ واحد عملی

پیشنیاز: سیستم های ساختمانی پیشرفته (۱)

هدف:

هدف این درس عبارت است از آشنایی با مبانی انتقال نیروها در سیستم های ساختمانی، آشنایی با روش های علمی مقایسه و انتخاب مناسب ترین سیستم ساختمانی برای یک معماری معین، آشنایی با روش های طراحی سیستم های ساختمانی از طریق تمرینات عملی و ارائه پروژه نهایی، آشنایی با روش های ساخت سیستم های ساختمانی از طریق مطالعه، بررسی و تحقیق در مورد پروژه های اجرا شده در جهان

شرح درس (برای ۴۸ ساعت در یک نیمسال تحصیلی):

پس از آشنایی اولیه دانشجویان با سیستم های ساختمانی و فرم های سازه ای در دروس قبلی، در این درس به تجزیه و تحلیل رفتار سازه ها تحت تاثیر نیروهای مختلف می پردازند و نحوه دستیابی به یک طرح صحیح را از طریق شناخت دقیق رفتار ساختمان در برابر نیروها، در یک پروژه معماری تجربه می نمایند.

مباحث درس بشرح زیر خواهد بود:

- بررسی تحلیلی سیستم های ساختمانی و فرم های سازه ای
- بررسی نحوه پایداری سیستم های ساختمانی در برابر نیروهای مختلف
- مقایسه سیستم های مختلف ساختمانی، شناخت مزایا و محدودیت های هر یک
- استفاده از فن آوری جدید در ایجاد فضای معماری مطلوب
- بررسی نحوه استفاده از مصالح جدید در ایجاد فرم های نوین ساختمانی
- آشنایی با فرآیند علمی انتخاب مناسب ترین سیستم ساختمانی برای یک طرح معین
- آشنایی با انواع بارهای وارده بر ساختمان ها (بارهای مرده، زنده، زلزله، باد، بارهای

سرفصل دوم درس

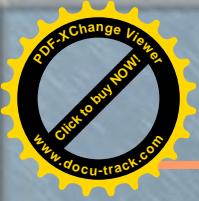
بررسی نحوه پایداری سیستم های ساختمانی در برابر نیروهای مختلف

- مبانی پایداری سازه ها
- رده بندی پدیده های ناپایداری در سازه ها
- نحوه اطمینان از پایداری سیستم های سازه ای

رده بندی پدیده های ناپایداری در سازه ها

Classification of Instability Phenomena in Structures

د بندی پدیده های ناپایداری در سازه ها

۱- یک نکته مهم در طبقه بندی رفتار سازه ها

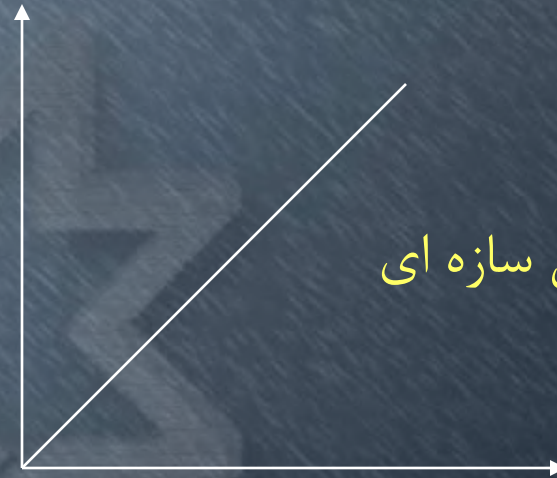
در یک طبقه بندی کلی می توان رفتار سازه ها را به صورت خطی، غیرخطی نرم شونده و غیرخطی سخت شونده تقسیم بندی کرد. در حالتی که سازه دارای رفتار غیرخطی سخت شونده باشند، خرابی سازه در صورت وقوع به دلیل گسیختگی مصالح رخ می دهد. در حالاتی که سازه رفتار غیرخطی نرم شونده را از خود نشان می دهد، در صورت ادامه بارگذاری در سازه، ناپایداری اتفاق خواهد افتاد.

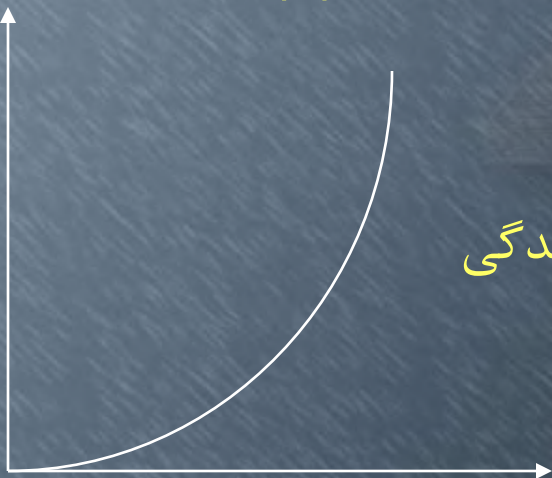
رئبندی پءببءه هاء ناپابءءاری ءر سازه ها

(۲)

(۱)

(۳)

بندی پدیده های ناپایداری در سازه ها

در شکل (۱) برای هر تراز بار، سختی ثابت است، پس هیچ گونه ناپایداری رخ نمی دهد.
در شکل (۲) چون سختی در حال کاهش است، احتمال بروز ناپایداری وجود دارد.
در شکل (۳) سختی در حال افزایش است و ناپایداری مطرح نیست.

<u>نوع ناپایداری</u>	<u>رفتار سازه</u>	<u>رفتار مصالح</u>
ناپایداری ارتجاعی	غیرخطی (نرم شونده)	تا نقطه ناپایداری قطعاً خطی است، بعد از آن می تواند غیرخطی هم باشد.
ناپایداری غیرارتجاعی	غیرخطی (نرم شونده)	غیرخطی

ناپایداری ارتجاعی: قبل از ناپایداری، هیچ گونه تسلیمی در مصالح رخ نمی دهد.

ناپایداری غیر ارتجاعی: قبل از ناپایداری، تسلیم در مصالح رخ می دهد.

پس برای بررسی پایداری یا ناپایداری، سازه باید دارای رفتار غیرخطی نرم شونده باشد.

رئبندی پدیده های ناپایداری در سازه ها

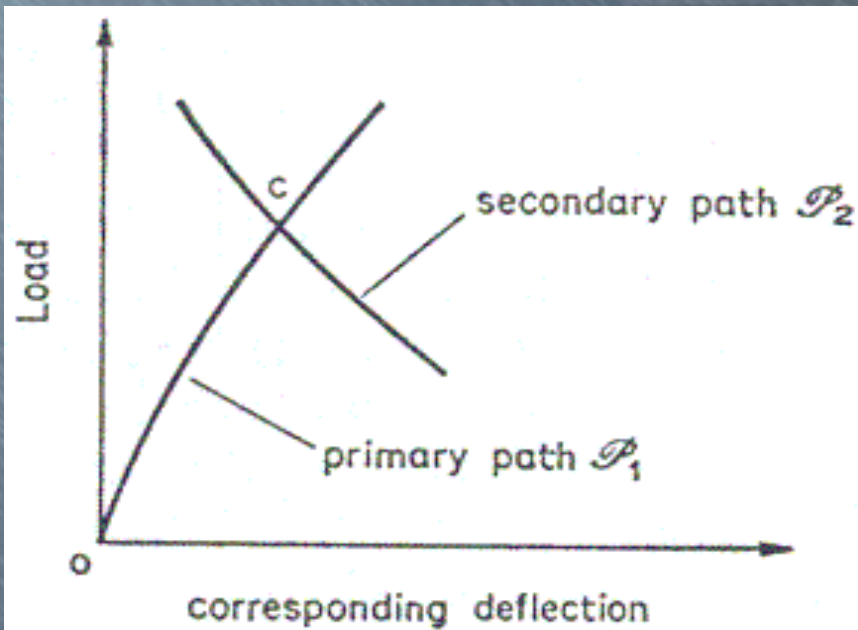
اساساً دو رده ناپایداری وجود دارد:

الف- ناپایداری نقطه حدی (Limit Point Instability)

ب- ناپایداری نقطه دوشاخگی (Bifurcation Point Instability)

• ناپایداری نقطه حدی: برای سیستم سازه ای تحت بار گذاری مشخص، فقط یک مسیر تعادل وجود دارد.

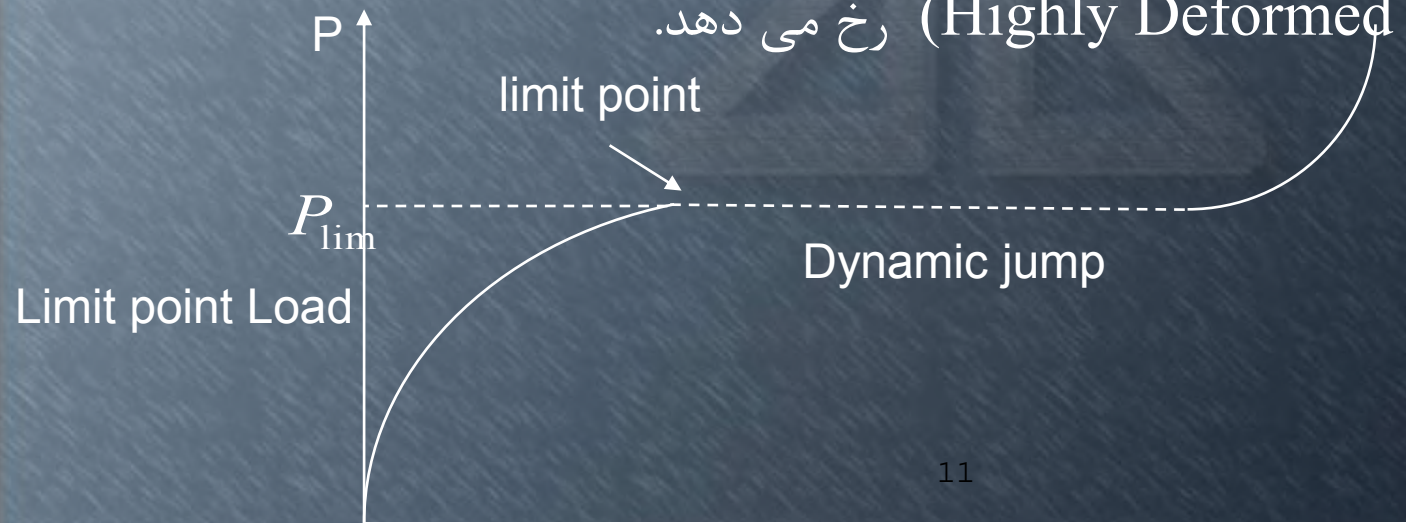
• ناپایداری نقطه دوشاخگی: برای سیستم سازه ای تحت بارگذاری مشخص، بیش از یک مسیر تعادل وجود دارد.

۲- ناپایداری نقطه حدی (Limit Point Instability)

الف - تعریف کلی:

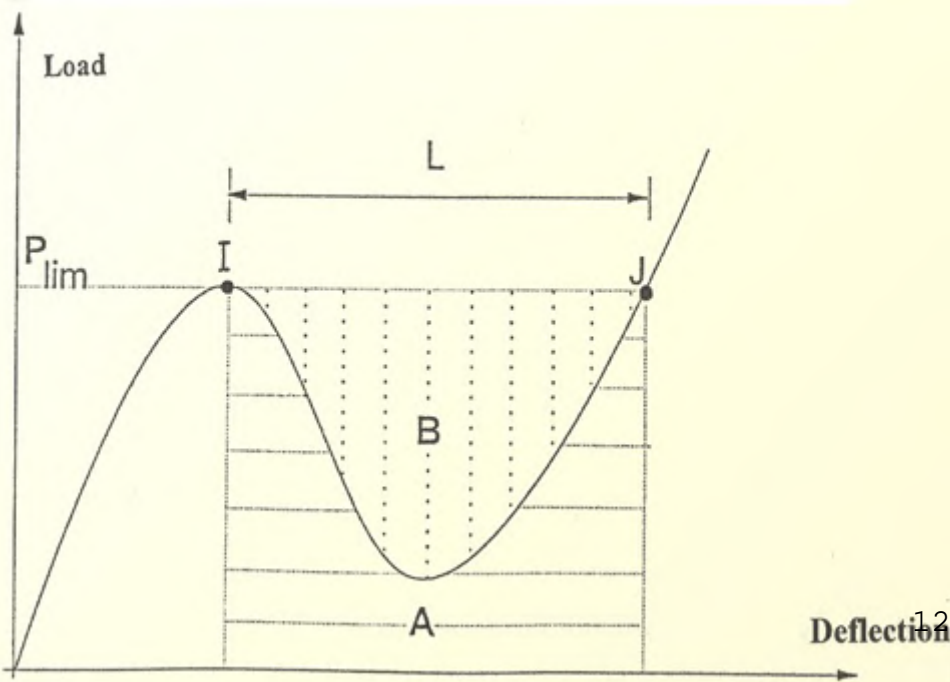
یک سازه با مشخصه نرم شوندگی که در آن سختی با افزایش بار کاهش می یابد، احتمالاً پایداری خود را به طریقه ای که ناپایداری نقطه حدی نامیده می شود از دست بدهد. در این نوع ناپایداری، نرم شوندگی که همراه با مد اولیه تغییر شکل (Initial Mode of Deformation) می باشد ممکن است با کاهش تدریجی سختی به حالتی برسد که در آن سختی سازه بکلی از بین برود. در این حالت است که گفته می شود مسیر تعادل بار - تغییر مکان به یک نقطه حدی رسیده است که در آن یک پرش دینامیکی (Dynamic Jump) به یک بافتار بسیار تغییر شکل یافته (Highly Deformed Configuration) رخ می دهد.

بندی پدیده های ناپایداری در سازه ها

به عبارت دیگر، در نقطه حدی سختی سازه صفر است و هیچ حالت تعادل همسایه ای به ازای یک افزایش اندک در بار وجود ندارد. در این نقطه است که سازه مجبور می شود که به دنبال یک حالت تعادل پایدار باشد که در این تراز بار و عموماً در مسیر تعادل مشابهی می باشد.

حفظ مد اولیه تغییر شکل بعد از وقوع ناپایداری،
 دو ویژگی ناپایداری نقطه حدی:
 وجود یک مسیر تعادل قبل و بعد از وقوع ناپایداری.

اگر سیستم کنترل بارگذاری، به جای کنترل بار (Load Control)، از نوع کنترل تغییر مکان (Displacement Control) باشد، در این صورت رفتاری به صورت روبرو خواهیم داشت:

لازم به ذکر است که حرکت به سمت حالت تعادل دیگر (نقطه J) در همان مسیر تعادل، شامل انتقال مقدار قابل توجهی انرژی بوده و با شدت قابل توجهی رخ می دهد. این نوع ناپایداری بنام فروجهش دینامیکی (Dynamic Snap-Through) نیز معروف است.

بندی پدیده های ناپایداری در سازه ها

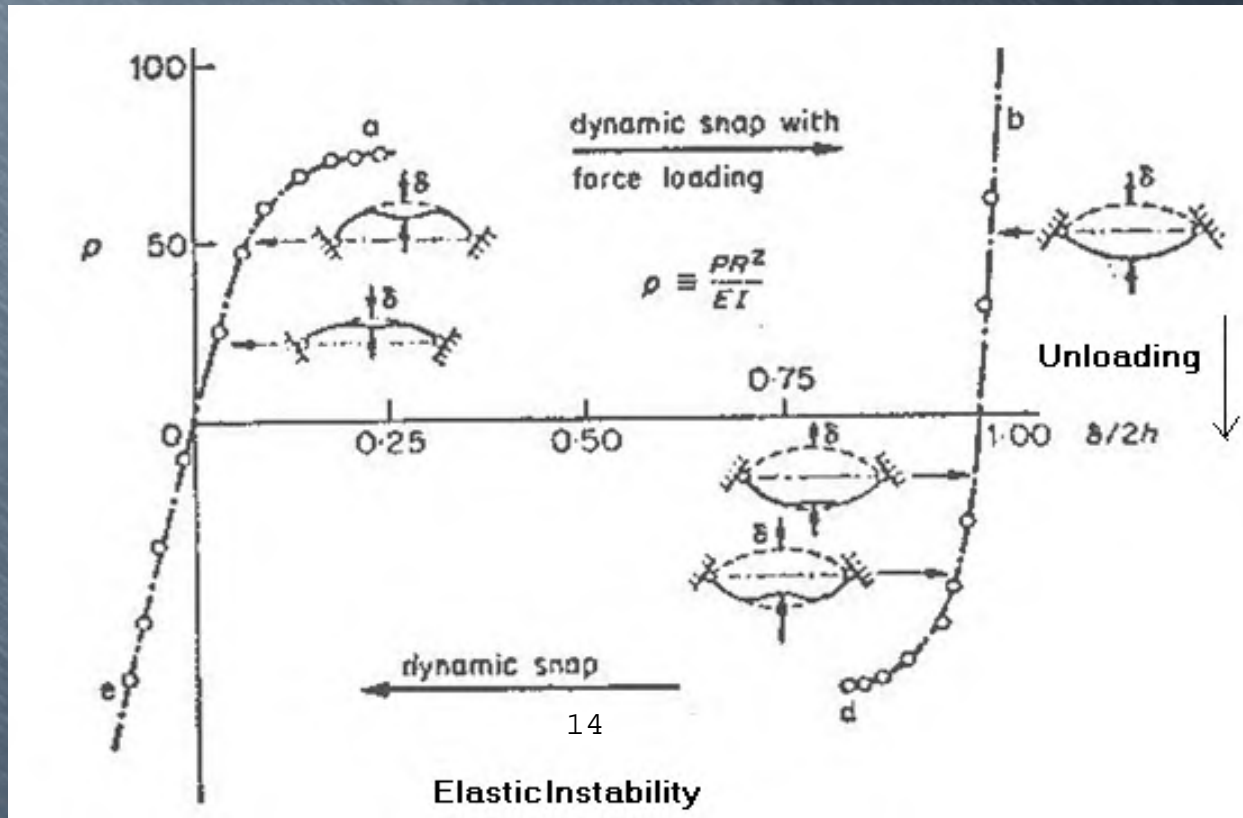
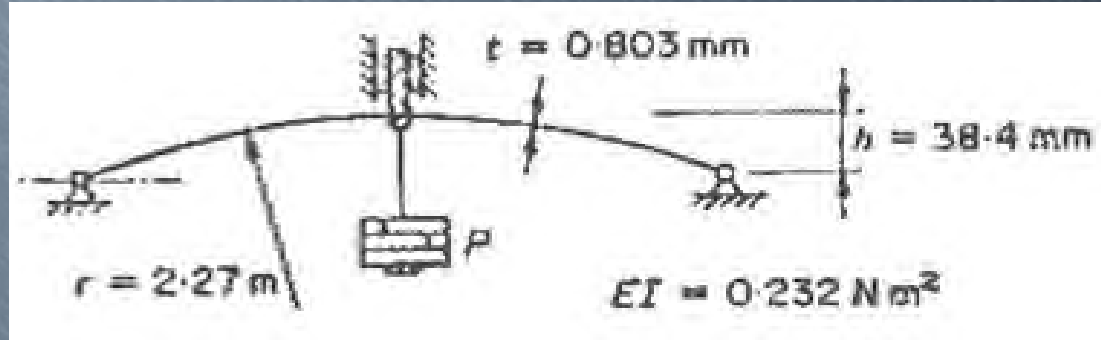
مدل های سازه ای واقعی:

ناپایداری نقطه حدی در سازه های زیر که تحت اثر بارگذاری جانبی قرار دارند، رخ می دهد .

- ۱- سازه های قوسی
- ۲- سازه های پوسته ای گنبدی
- ۳- سازه های پوسته ای چلیکی (استوانه ای)
- ۴- سازه های فضاکار گنبدی
- ۵- سازه های فضاکار چلیکی
- ۶- صفحات دایروی انحنادار تحت فشار

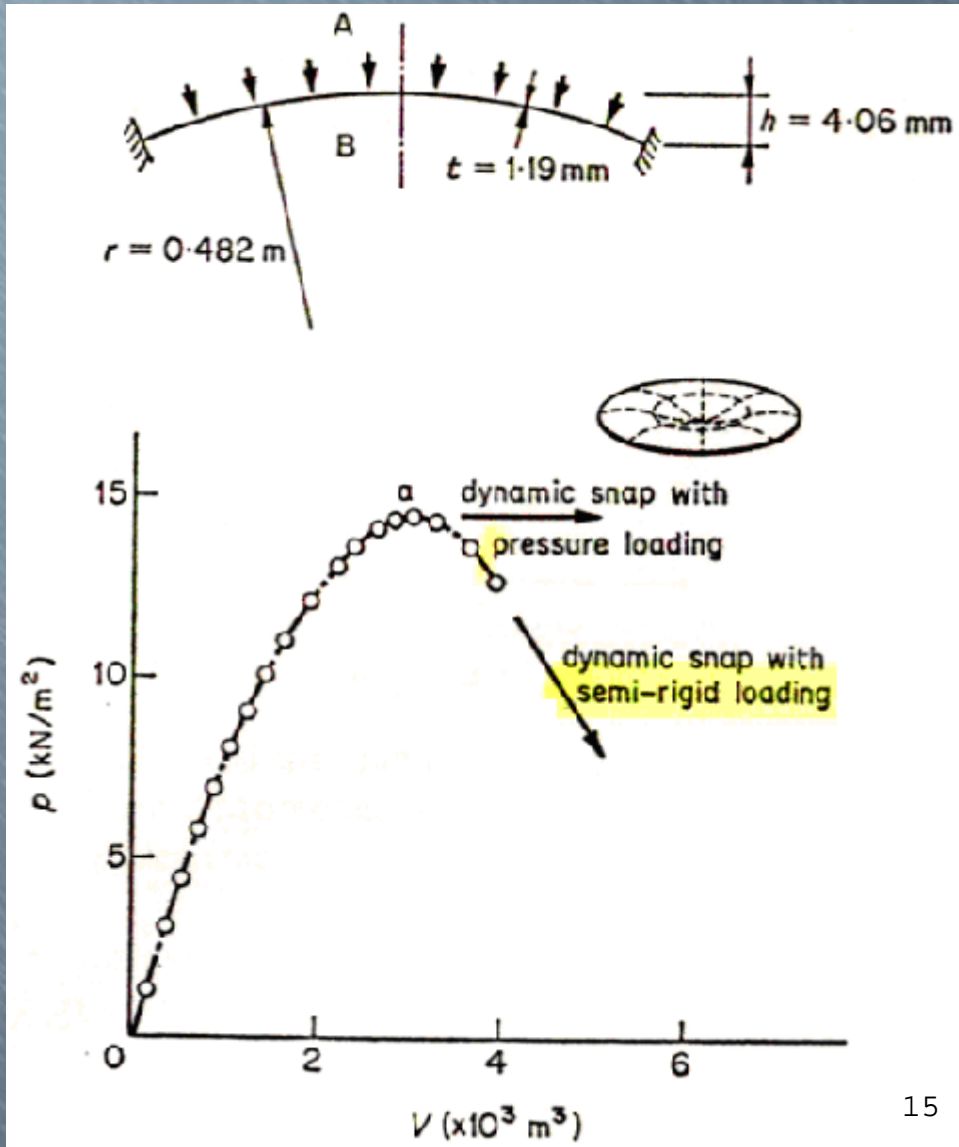
رشد پدیده های ناپایداری در سازه ها

رفتار ناپایداری حدی در یک قوس دایروی تحت بارگذاری جانبی به روش کنترل نیرو

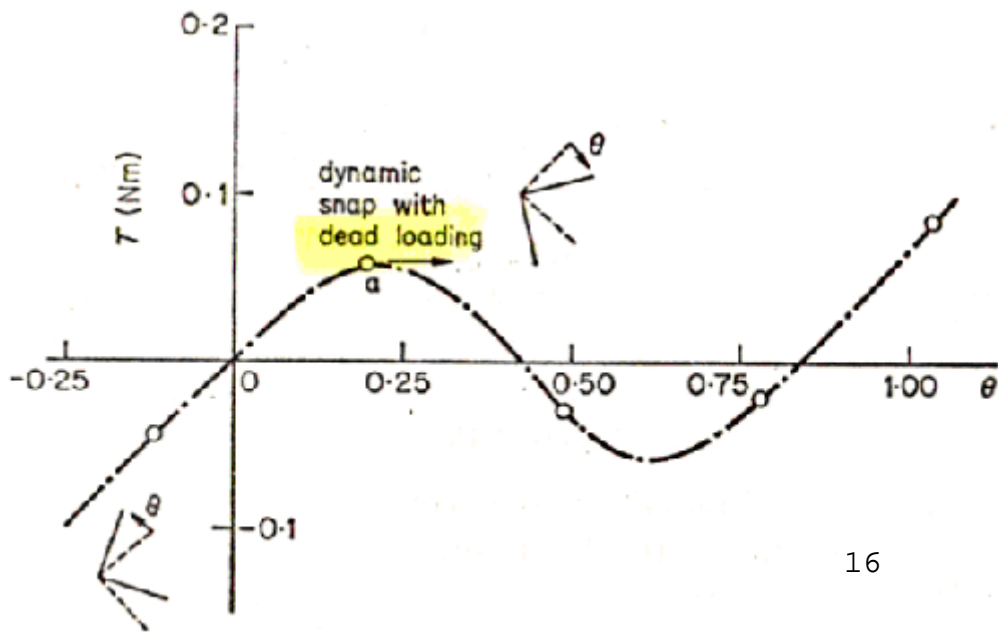
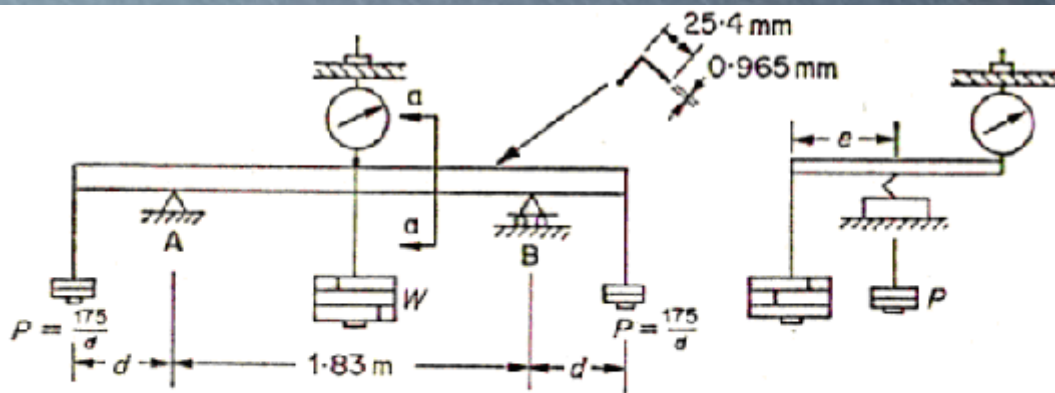
بندی پدیده های ناپایداری در سازه ها

رفتار ناپایداری حدی در یک پوسته کروی
تحت فشار به روش کنترل فشار

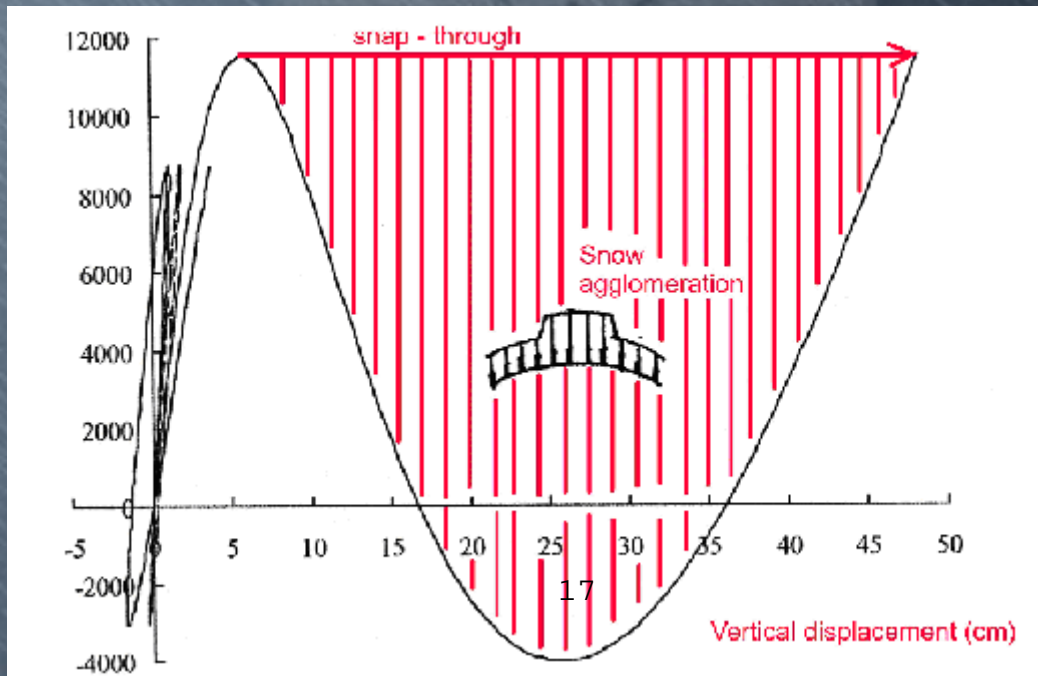
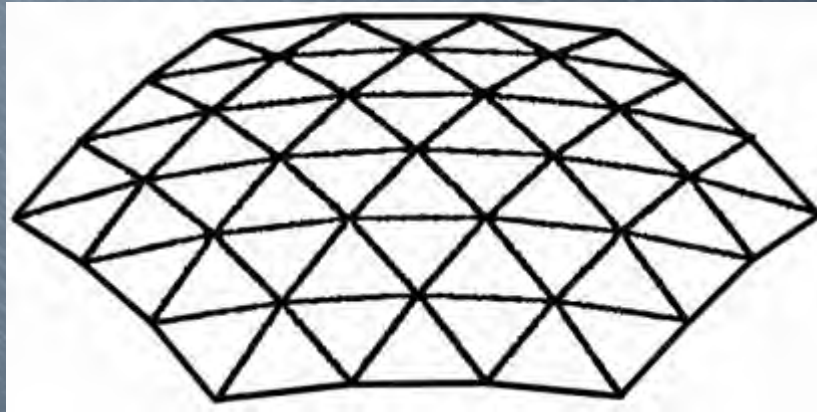
بندی پدیده های ناپایداری در سازه ها

رفتار ناپایداری حدی در یک تیر جدارنازک تحت بارگذاری جانبی به روش کنترل تغییرمکان

بندی پدیده های ناپایداری در سازه ها

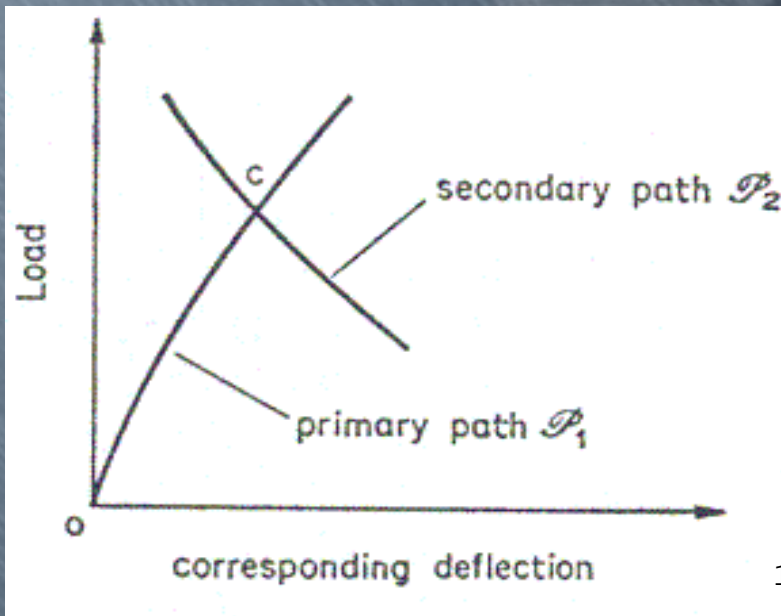
منحنی پاسخ بار- تغییر شکل یک سازه گنبدی تحت بارگذاری انباشته برف در مرکز آن

۳- ناپایداری نقطه دوشاخگی Bifurcation Point Instability

(۳-۱) تعریف کلی:

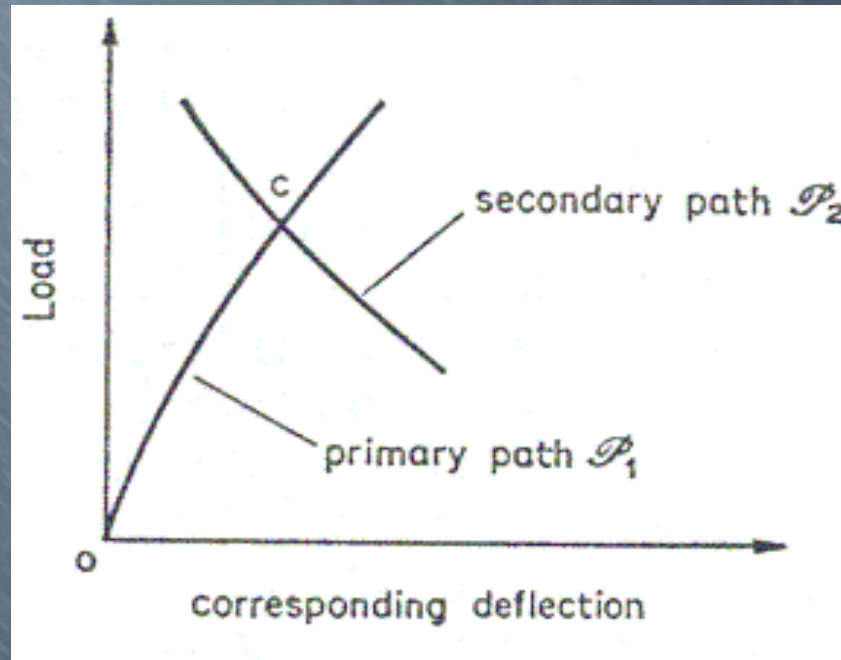
تاکنون فرم های سازه ای خاصی با بارگذاری های خاصی را مورد بررسی قرار دادیم که در آنها هر حالت تعادلی دارای یک مسیر تعادل بود که از آن حالت تعادل عبور می کرد. در برخی فرم های سازه ای با بارگذاری های خاصی این امکان وجود دارد که دارای دو مسیر تعادل باشند، به گونه ای که از یک حالت تعادل یکسانی عبور می کنند.

در این نوع فرم های سازه (با بارگذاری های خاصی)، یک مسیر تعادل از مبدا شروع می شود که به آن مسیر اولیه یا اصلی می گوئیم. این مسیر تعادل به وسیله مسیر تعادل دیگری که آن را مسیر ثانویه یا فرعی می نامیم، قطع می شود که نقطه تقاطع را نقطه دوشاخگی می نامیم.

بندی پدیده های ناپایداری در سازه ها

بسته به نوع مسیر تعادل ثانوی، سه نوع ناپایداری نقطه دوشاخگی داریم:

(Stable-Symmetric Bifurcation)

• دوشاخگی متقارن پایدار

(Unstable-Symmetric Bifurcation)

• دوشاخگی متقارن ناپایدار

(Asymmetric Bifurcation) 19

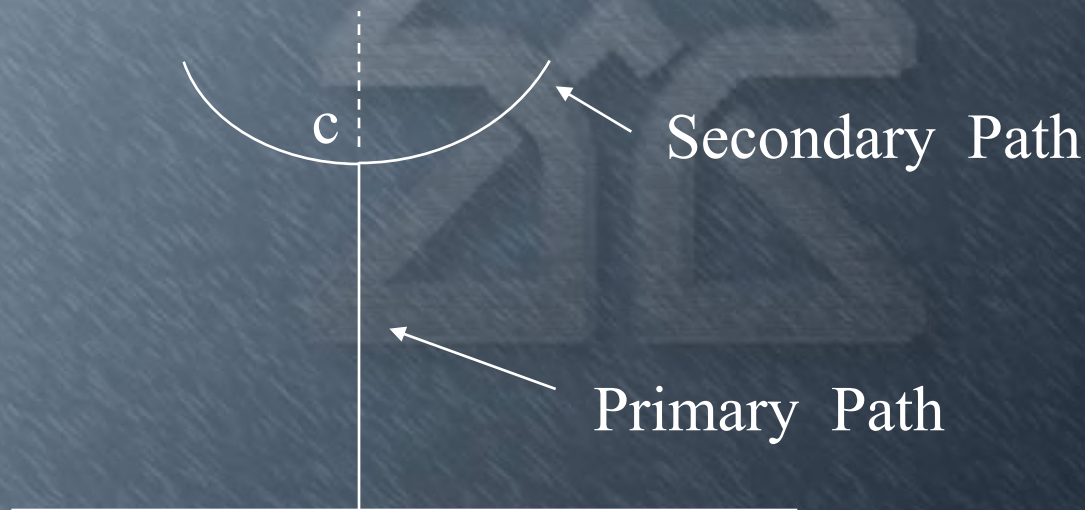
• دوشاخگی نامتقارن

بندی پدیده های ناپایداری در سازه ها

۲-۳) دوشاخگی متقارن پایدار

(الف) تعریف کلی:

در ناپایداری متقارن پایدار، مسیر تعادل اولیه پایدار سازه در یک نقطه ای ناپایدار می شود که آن نقطه محل تقاطع دو مسیر تعادل است و مسیر تعادل ثانوی پایدار و متقارن است.

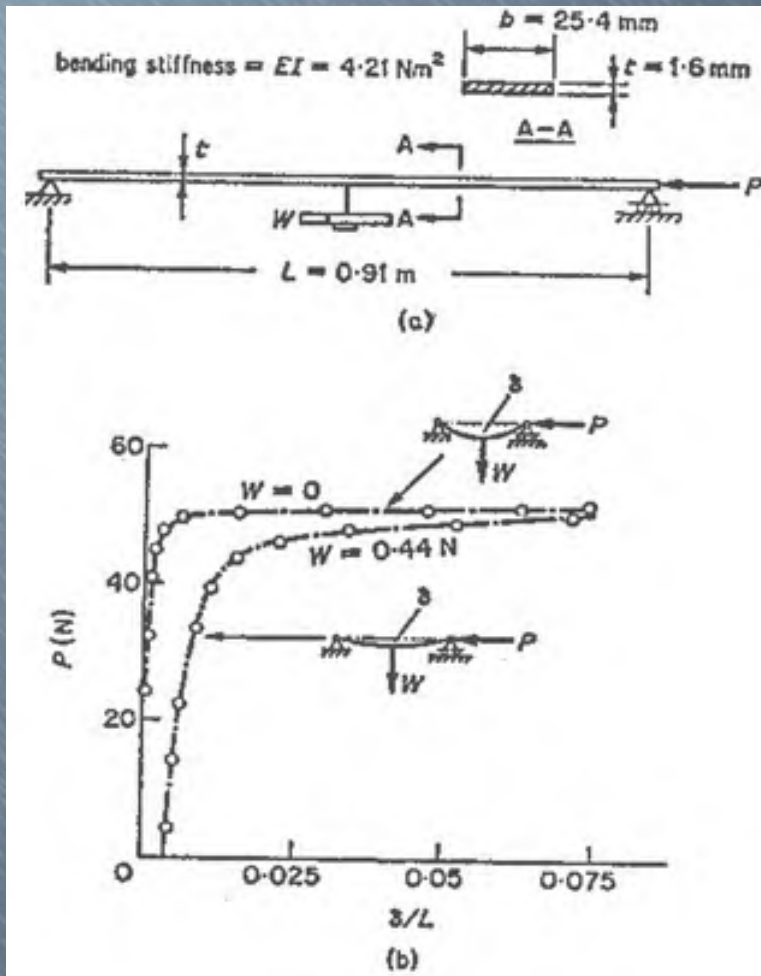

این نوع ناپایداری در ستون های لاغر تحت اثر نیروی محوری و صفحات نازک تحت اثر بارگذاری درون صفحه ای (In-plane Loading) رخ می دهد.

ه بندی پدیده های ناپایداری در سازه ها

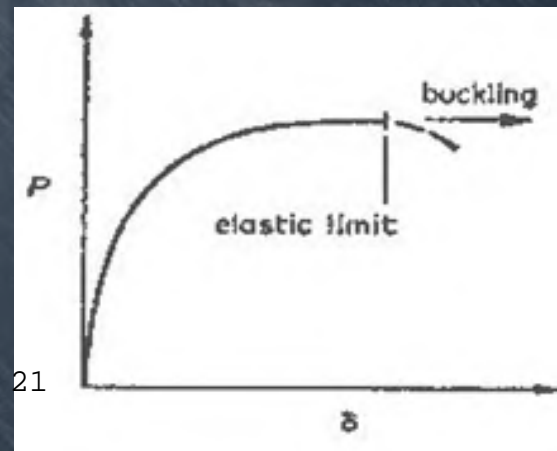
مدل های سازه ای واقعی:

ناپایداری دوشاخگی متقارن پایدار در سازه های زیر رخ می دهد:

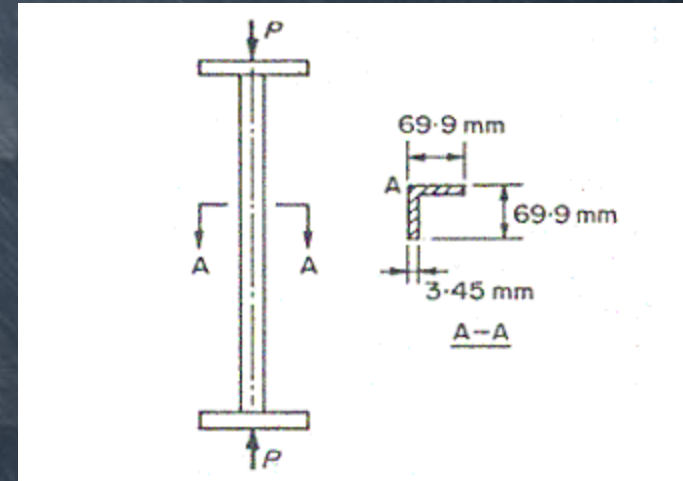
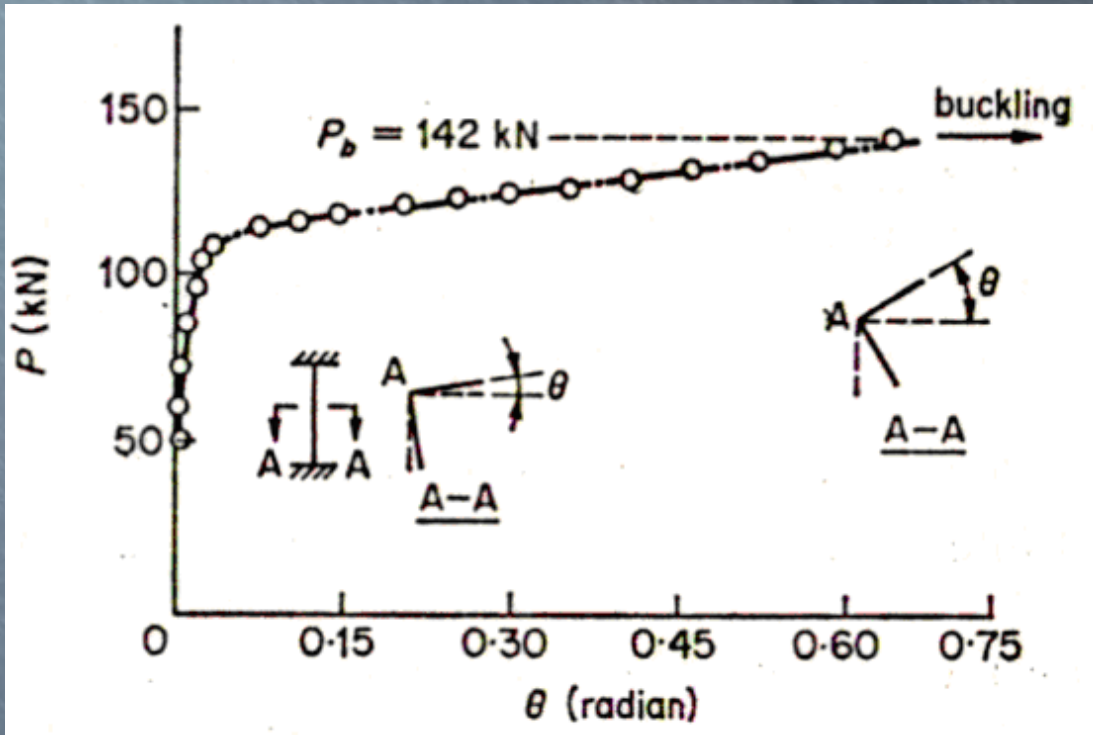
(1) ستون های تحت اثر بار محوری
(sideway bowing)

البته لازم به ذکر است که برای ستون های معمولی به دلیل وقوع پدیده تسلیم سختی ستون به سرعت به صفر می رسد و پدیده کمانش رخ می دهد.

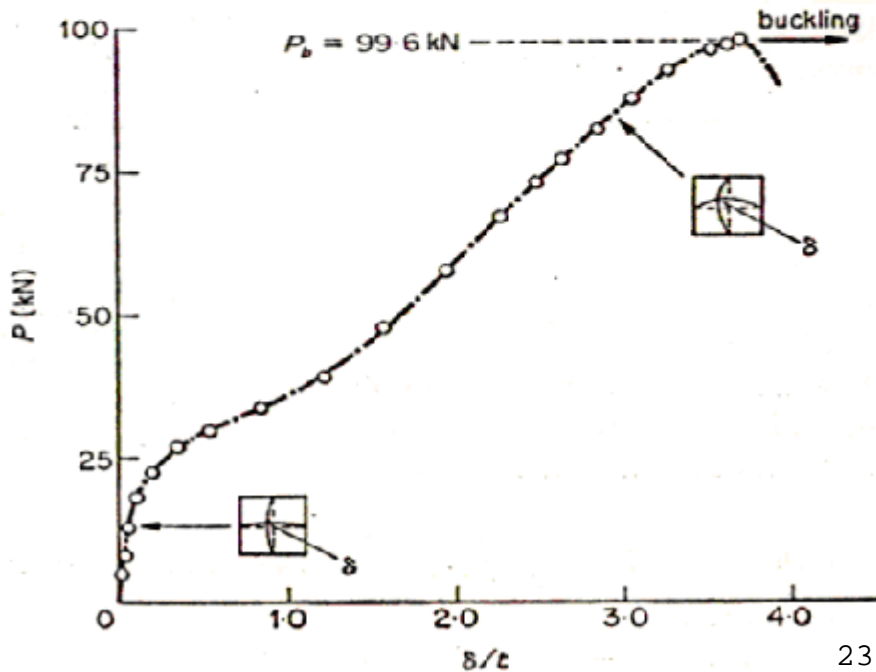
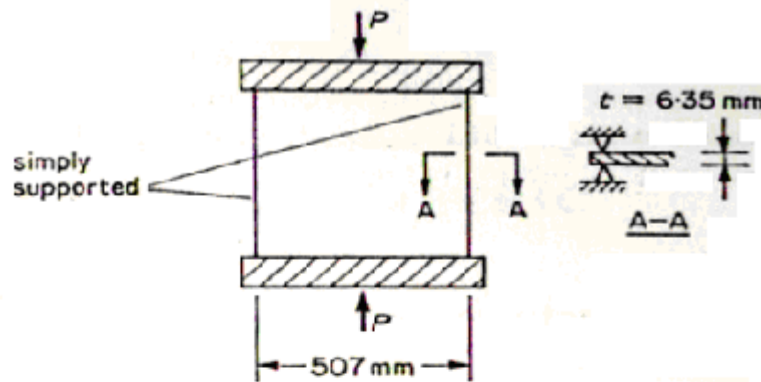
ه بندی پدیده های ناپایداری در سازه ها

(۲) ستون های جدار نازک (با سختی پیچشی کمتر نسبت به سختی خمشی)

کمانش پیچشی ستون ها

ه بندی پدیده های ناپایداری در سازه ها

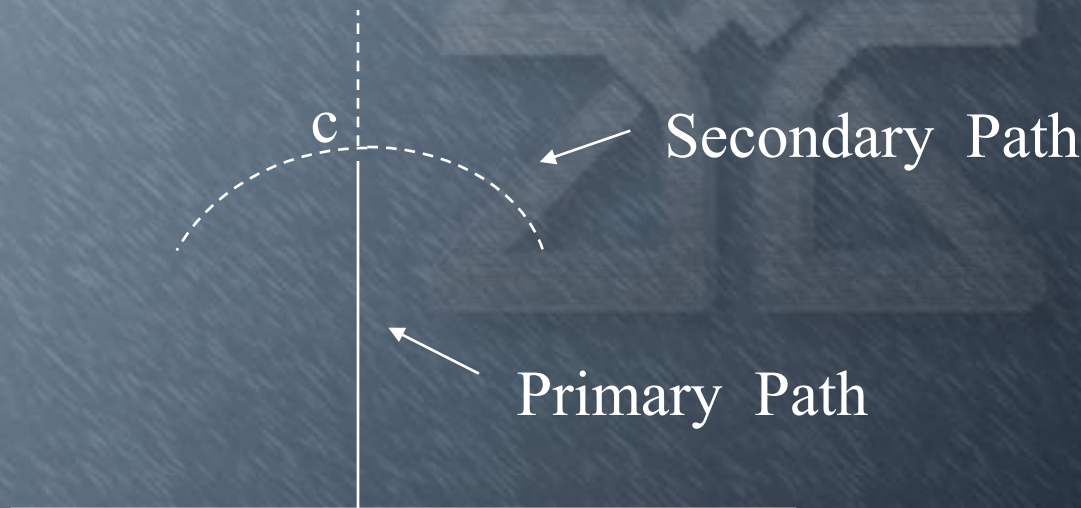
۳) صفحه تحت اثر بارگذاری فشاری درون صفحه ای

ه بندی پدیده های ناپایداری در سازه ها

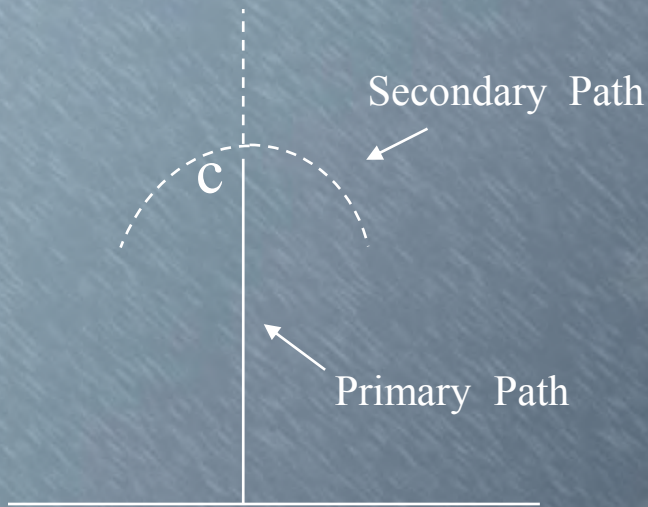
۳-۳) دوشاخگی متقارن ناپایدار

الف) تعریف کلی:

در ناپایداری متقارن ناپایدار، مسیر تعادل اولیه پایدار سازه در یک نقطه ای ناپایدار می شود که آن نقطه محل تقاطع دو مسیر تعادل است و مسیر تعادل ثانوی ناپایدار و متقارن است:

ه بندی پدیده های ناپایداری در سازه ها

اگر بارگذاری از نوع بارگذاری تغییر مکان باشد، مدل سازه ای مسیر ثانویه را طی خواهد نمود، ولی در صورتی که بارگذاری از نوع بارگذاری نیرویی باشد، در این صورت در نقطه C به ازای یک افزایش اندک در بار هیچ حالت تعادل همسایه ای وجود نخواهد داشت.

در این نقطه است که سازه مجبور می شود به دنبال یک حالت تعادل پایداری باشد که ممکن است در این تراز بار و در مسیر تعادل ثانوی وجود داشته باشد. بنابراین وقوع یک پرش دینامیکی اجتناب ناپذیر است.

اساساً طبیعت متقارن مسیر تعادل ثانوی موجب می شود که پرش دینامیکی در دو جهت مختلف امکان پذیر باشد و جهت پرش دینامیکی در واقع بستگی به جهت اختلال کوچکی خواهد داشت که در نقطه C به سازه اعمال می شود.

در ناپایداری متقارن ناپایدار مد تغییر شکل اولیه که متناسب با مسیر تعادل اولیه است، متفاوت از مد تغییر شکل ثانوی است که متناسب با مسیر تعادل ثانوی می باشد.

ه بندی پدیده های ناپایداری در سازه ها

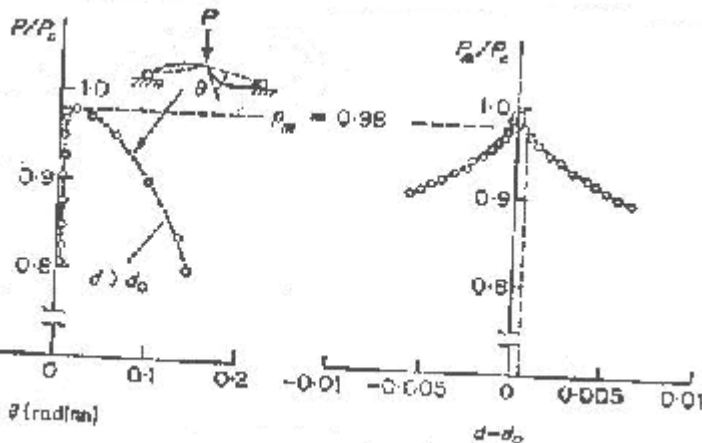
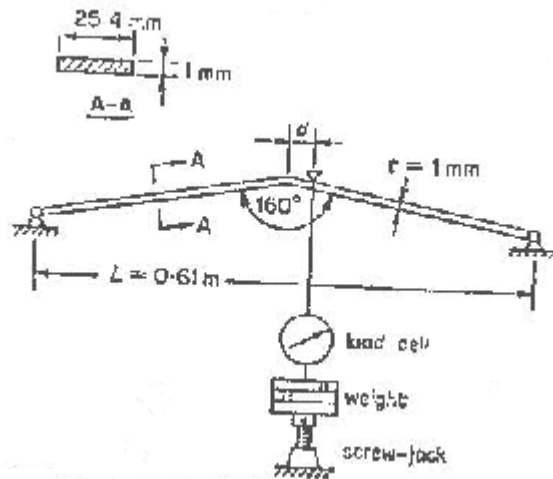
مدل های سازه ای واقعی:

ناپایداری دوشاخگی متقارن ناپایدار در سازه های زیر رخ می دهد:

۱- سازه toggle با بارگذاری خروج از مرکز

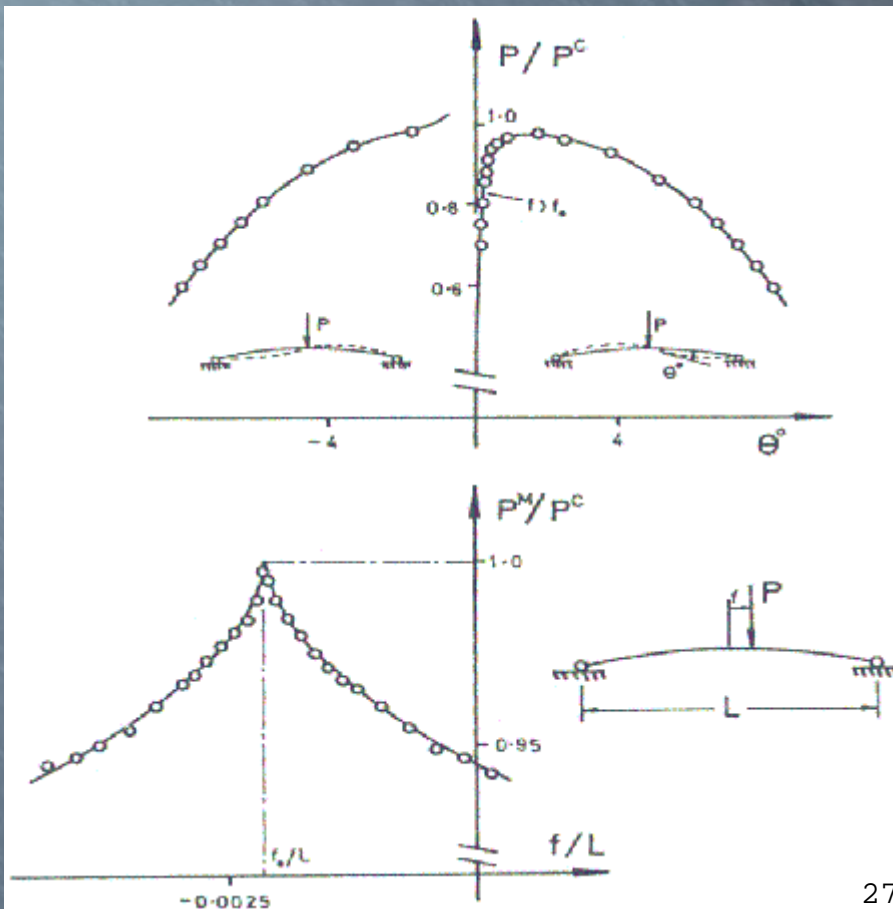
(سازه های فضاکار گنبدی)

(سازه های فضاکار استوانه ای)

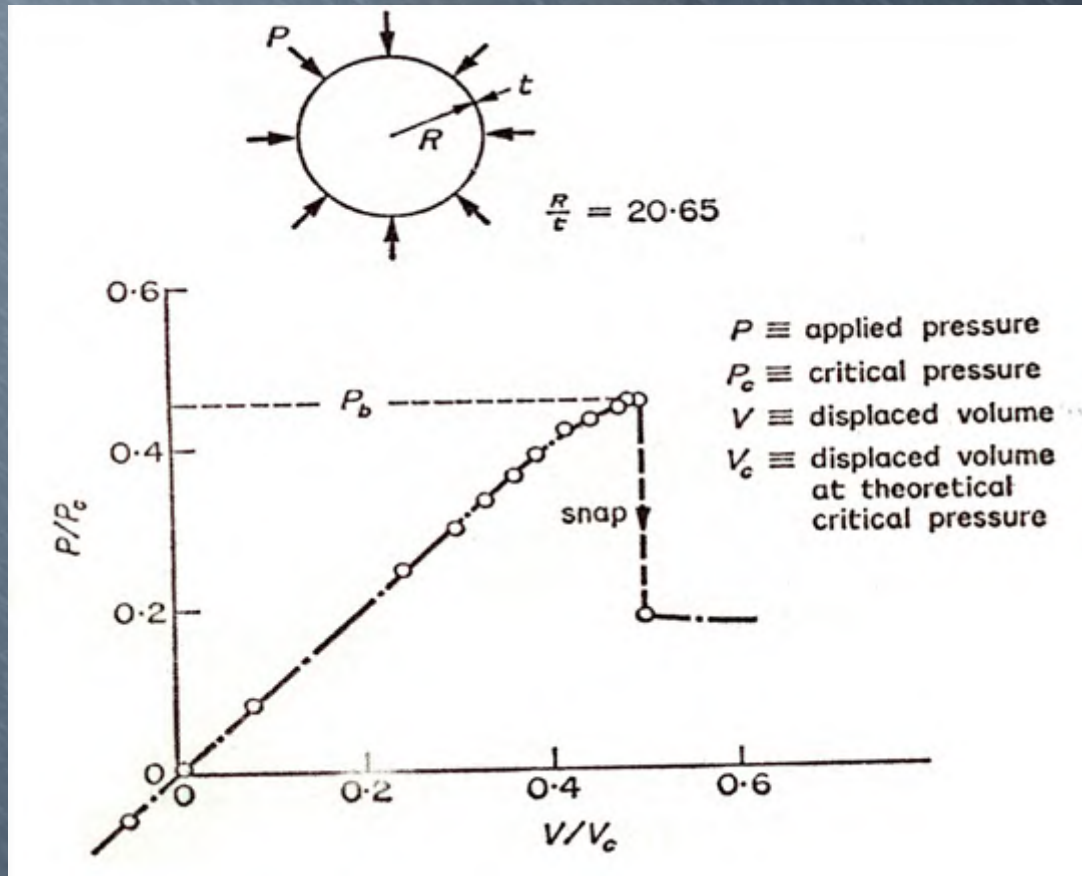
ه بندی پدیده های ناپایداری در سازه ها

۲- پوسته کروی جدار نازک تحت اثر بارگذاری فشاری (Thin spherical shell under pressure loading)

ه بندی پدیده های ناپایداری در سازه ها

۳- پوسته کروی جدارنازک تحت فشار هیدروستاتیکی

بندی پدیده های ناپایداری در سازه ها

۴-۳- دوشاخگی نامتقارن (Asymmetric Bifurcation)
الف - تعریف کلی:

تاکنون مشخصات مدل های سازه ای را مورد بررسی قرار داده ایم که یک رفتار دوشاخگی متقارن (اعم از پایدار یا ناپایدار) را از خود نشان می دهند.

مفهوم تقارن بدین معنی بود که رفتار سازه بسته به این که با دوران مثبت یا دوران منفی تغییر شکل یابد، تغییری نمی کرد و در هر دو حالت رفتار متقارنی داشت.

تقارن مذکور در واقع ناشی از سه نوع تقارن بود:

تقارن در هندسه Symmetry of Geometry

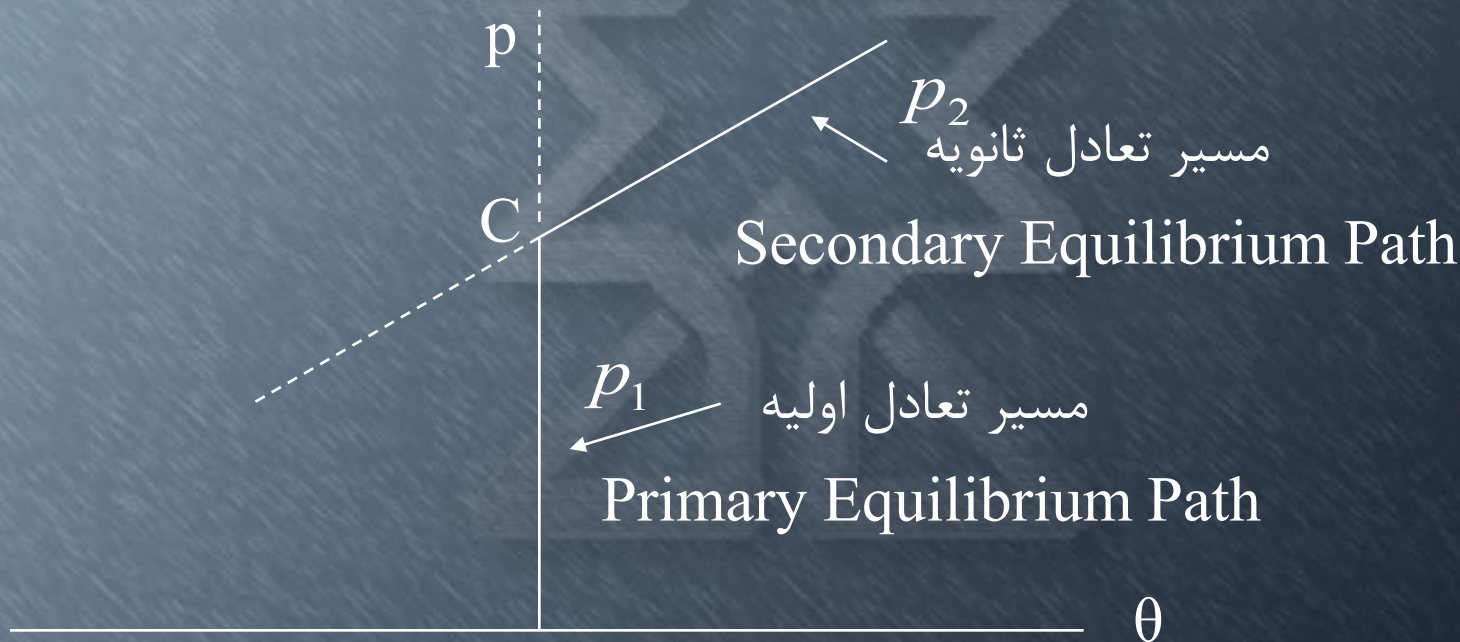
تقارن در بارگذاری Symmetry of Loading

تقارن در تغییرشکل Symmetry of Deformation

طبیعی است که اگر تقارن در هندسه یا تقارن₂ در بارگذاری نقض شود، در این صورت مدل سازه ای، رفتار دوشاخگی متقارن را از خود نشان نخواهد داد .

بندی پدیده های ناپایداری در سازه ها

بنابراین در مدل های سازه ای که رفتار دوشاخگی نامتقارن را از خود بروز می دهند، رفتار سازه دقیقاً بستگی به نحوه تغییر شکل سازه خواهد داشت و بسته به جهات متفاوت تغییر شکل، رفتار های متفاوتی را از خود نشان خواهد داشت.

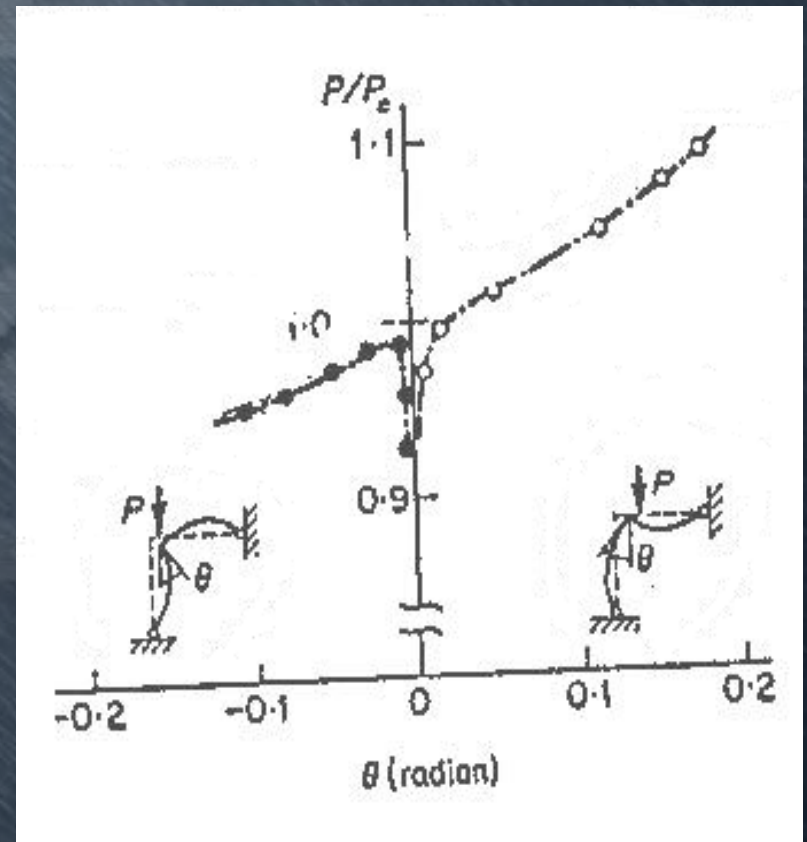
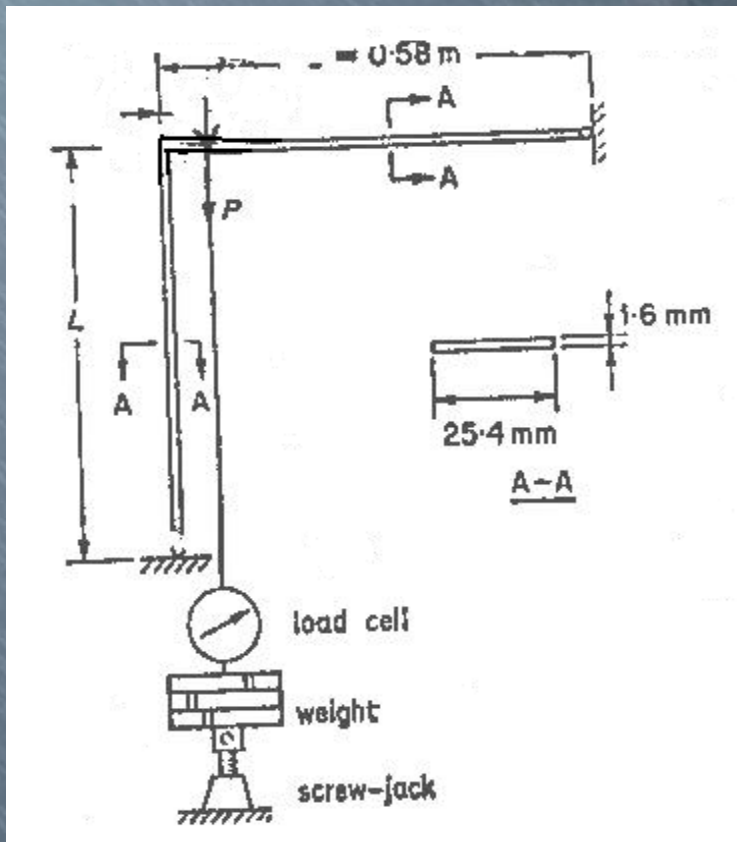

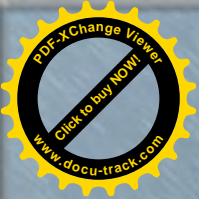
بنابراین انتظار می رود که به ازای تغییر شکل های مثبت ($\theta > 0$) و ناکاملی اولیه مثبت ($\theta_0 > 0$)، مسیر تعادل همواره پایدار باشد. همان گونه که در مدل های سازه ای ناکامل با رفتار دوشاخگی متقارن پایدار، این چنین رفتاری را مشاهده می نمایم.

بندی پدیده های ناپایداری در سازه ها

مدل های سازه ای واقعی :

۱ - قاب دو عضوی با تکیه گاه های ساده

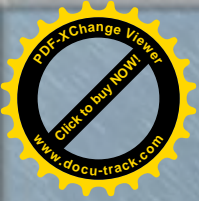
مرت تشخیص نوع ناپایداری در تحلیل ناپایداری سازه ها

یک سازه N درجه آزادی با الگوی بارگذاری مشخص و هندسه معلوم در دست می باشد. مراحل تشخیص نوع ناپایداری این سازه در یک تحلیل ناپایداری به شکل یک فلوجارت در زیر آورده شده است:

تحلیل غیرخطی هندسی و مصالح با اعمال کنترل تغییرمکان
(مثلاً با استفاده از روش Arc-Length Method)

استخراج رفتار بار - تغییرمکان سازه Perfect

محاسبه دترمینان ماتریس سختی سازه در هر تراز بارگذاری.
در یک تراز بار این دترمینان صفر یا منفی خواهد شد.

اعمال تغییر مکان را ادامه می دهیم.

چنانچه با افزایش تغییر مکان، بار کاهش پیدا کند، ناپایداری نقطه حدی خواهیم داشت.

پایان

اگر با افزایش تغییر مکان، افزایش بار داشته باشیم، ناپایداری از نوع دوشاخگی خواهد بود

انجام تحلیل Linear Buckling Analysis
و استخراج مودهای کمانش سازه

اعمال مود کمانش غالب در دو جهت به سازه
Perfect و ایجاد سازه Imperfect

تحلیل غیرخطی هندسی و مصالح سازه Imperfect و استخراج رفتار بار- تغییر مکان سازه در هر دو جهت

چنانچه سازه در دو جهت مختلف رفتار یکسانی نداشته باشد، ناپایداری از نوع دوشاخگی نامتقارن می باشد.

پایان

چنانچه سازه در دو جهت مختلف رفتار یکسانی داشته باشد، ناپایداری از نوع دوشاخگی متقارن می باشد.

چنانچه همواره با افزایش تغییر مکان، افزایش بار داشته باشیم، ناپایداری از نوع دوشاخگی متقارن پایدار است.

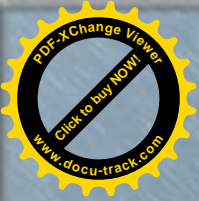

پایان

چنانچه در نقطه ای از مسیر تعادل با افزایش تغییر مکان، کاهش بار داشته باشیم، ناپایداری از نوع دوشاخگی متقارن ناپایدار است.

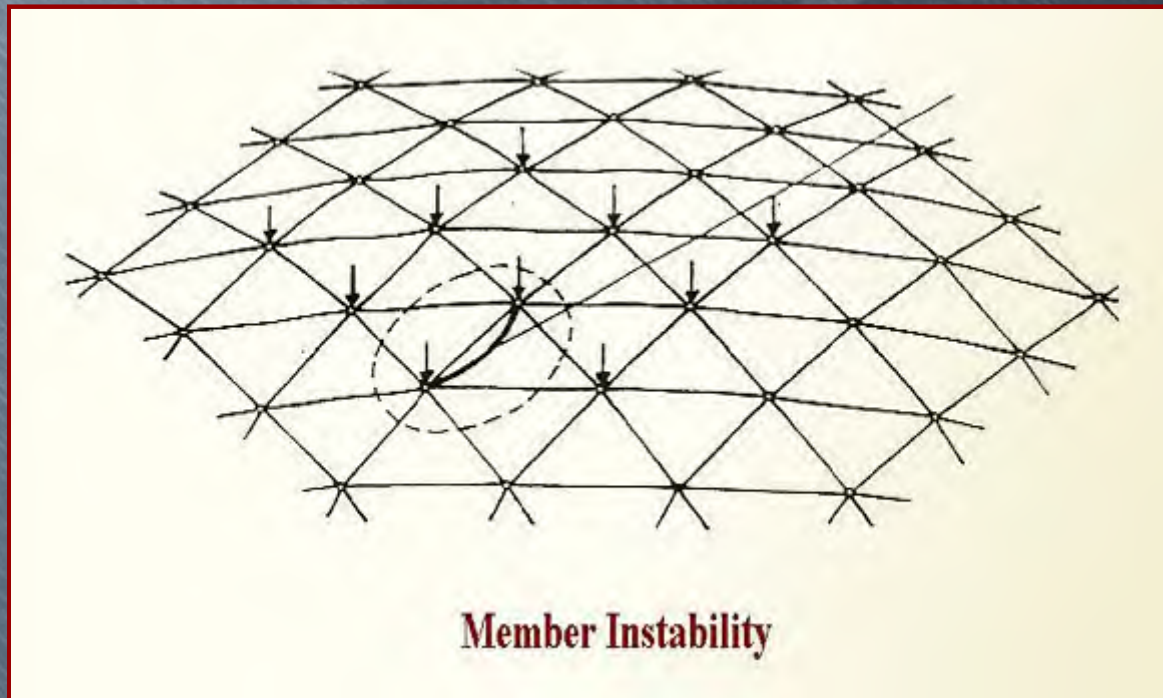
پایان

رده بندی پدیده های ناپایداری در سازه های فضا کار

۱. مودهای ناپایداری در سازه های فضا کار

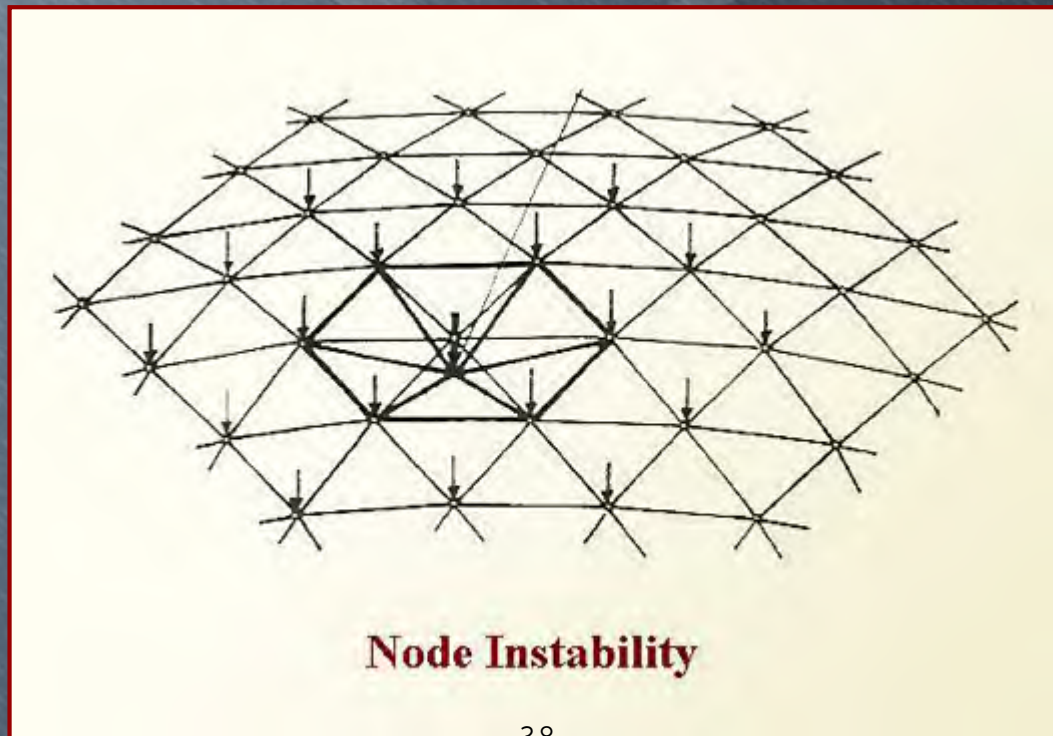
• ناپایداری عضوی (Member Instability)

۱. مودهای ناپایداری در سازه های فضا کار

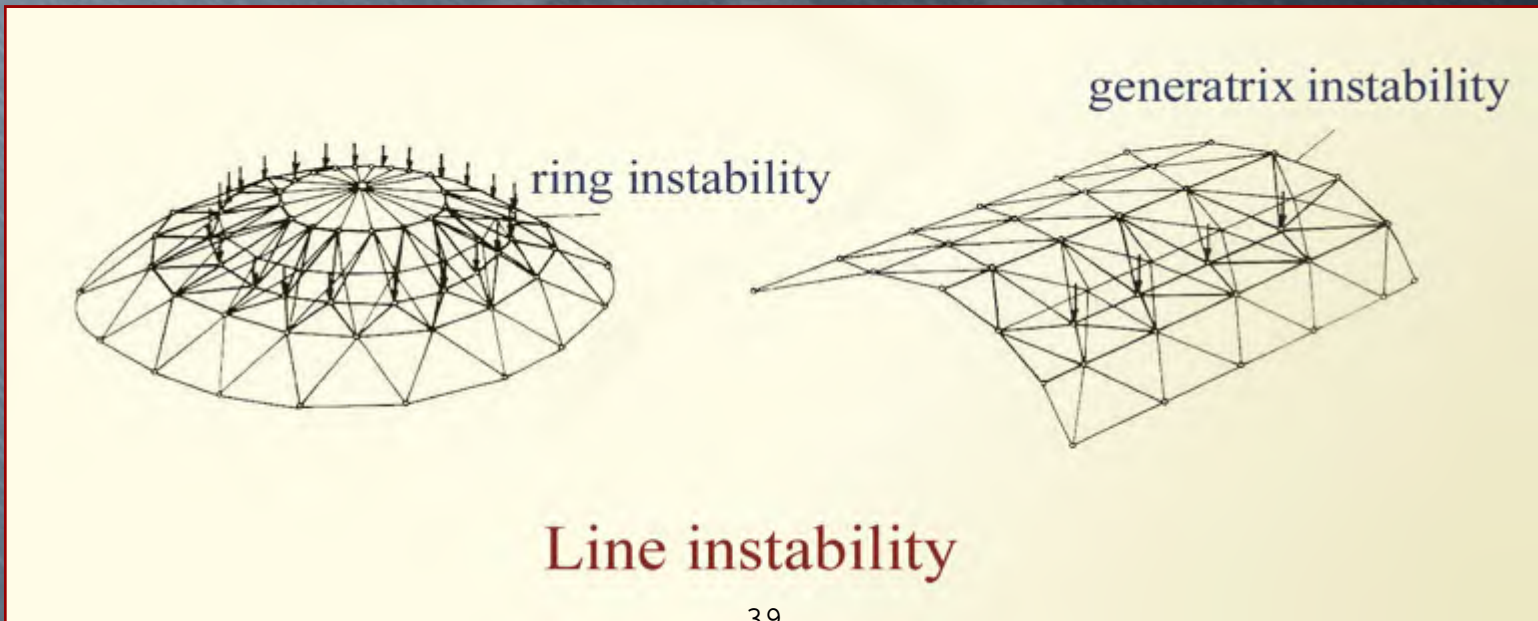
● ناپایداری عضوی (Member Instability)

● ناپایداری گرهی (Node Instability)

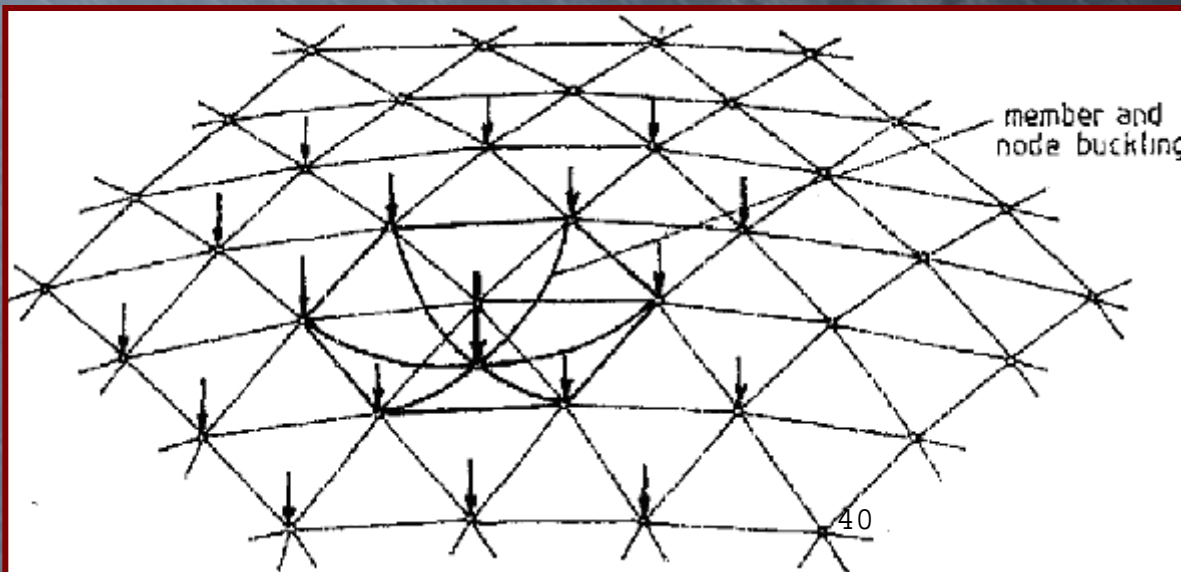
۱. مودهای ناپایداری در سازه های فضا کار

- ناپایداری عضوی (Member Instability)
- ناپایداری گرهی (Node Instability)
- ناپایداری مسیری (Line Instability)

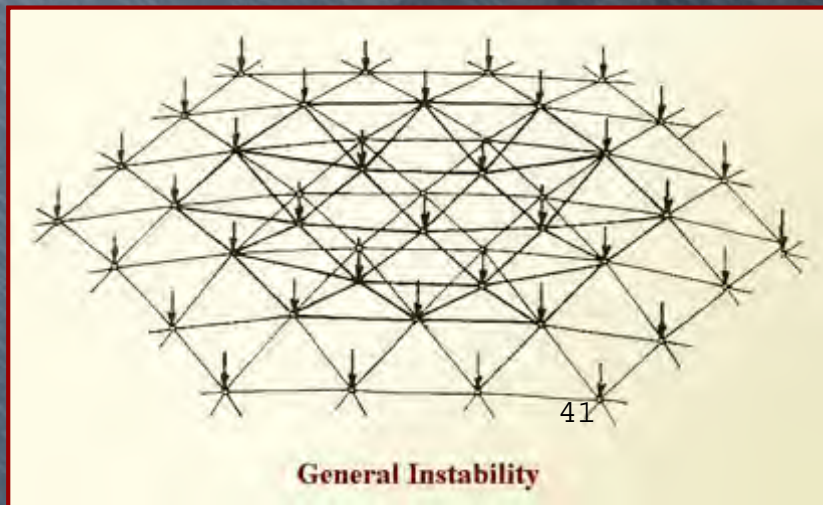
۱. مودهای ناپایداری در سازه های فضا کار

- ناپایداری عضوی (Member Instability)
- ناپایداری گرهی (Node Instability)
- ناپایداری مسیری (Line Instability)
- ناپایداری کوپل (Coupled Instability)

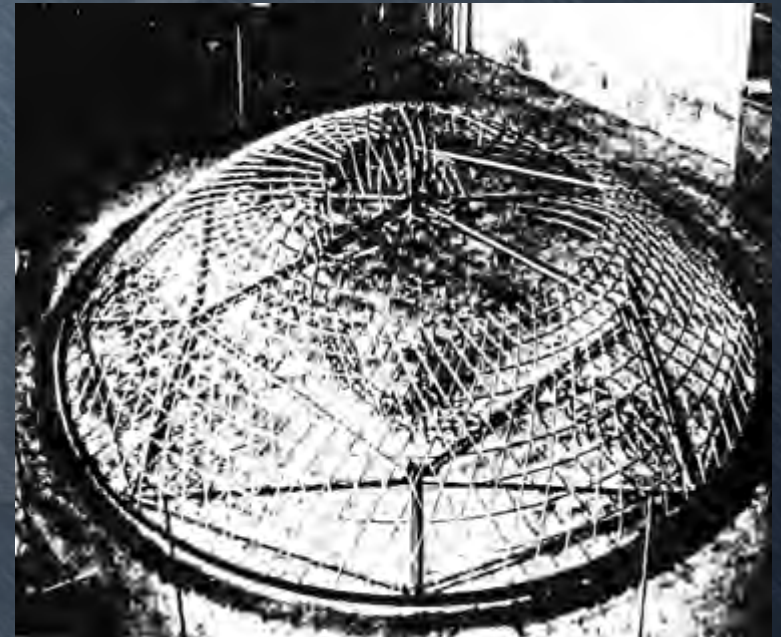
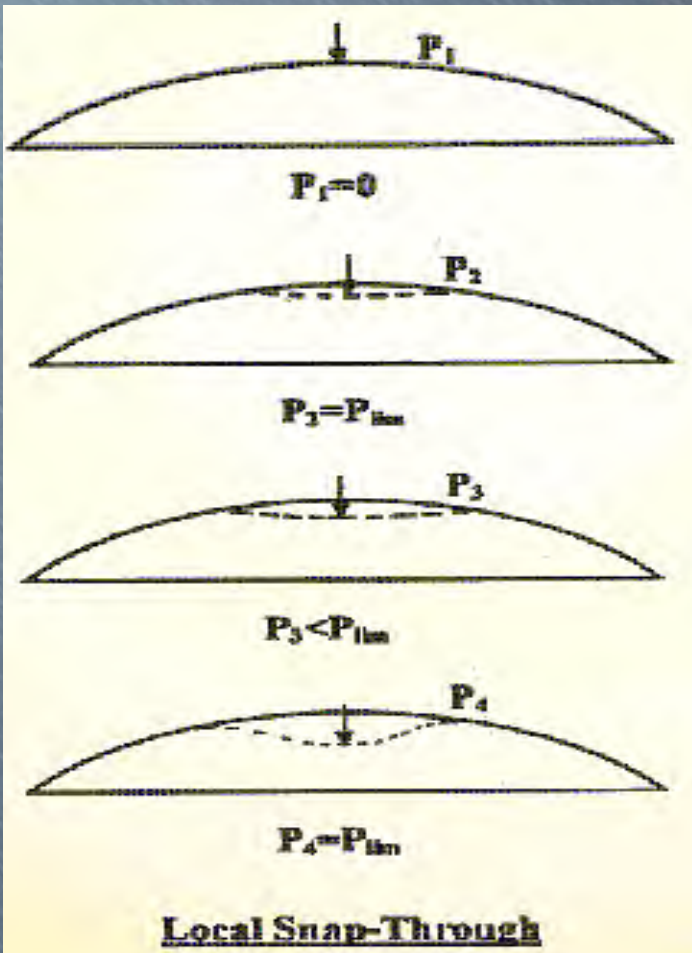
۱. مودهای ناپایداری در سازه های فضا کار

- ناپایداری عضوی (Member Instability)
- ناپایداری گرهی (Node Instability)
- ناپایداری مسیری (Line Instability)
- ناپایداری کوپل (Coupled Instability)
- ناپایداری عمومی (General Instability)

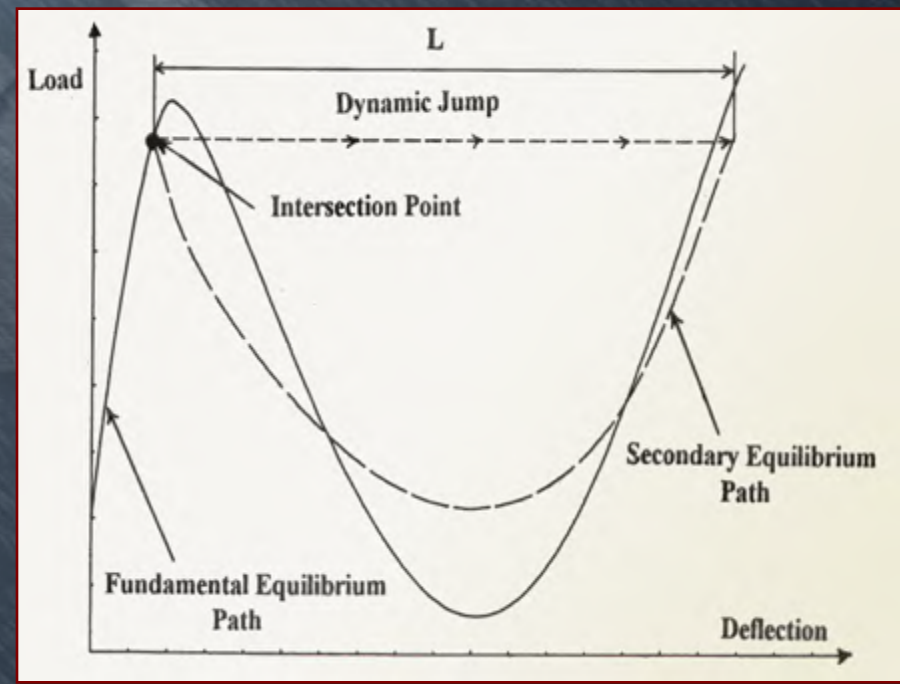
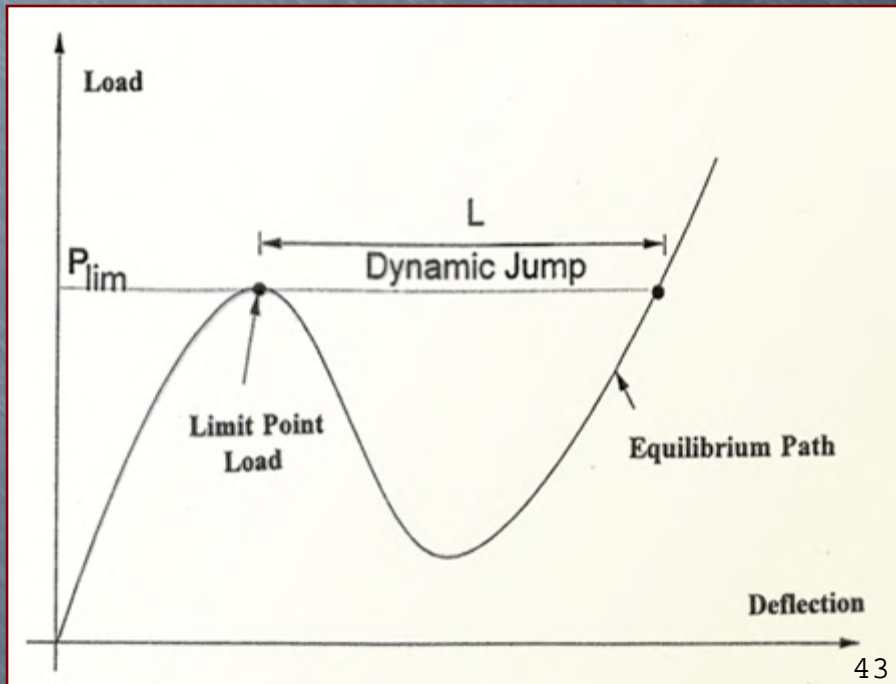
۱. رده های مختلف پدیده ناپایداری در سازه های فضاگیر

۲-۱. فروجهش گرهی (Nodal Snap - Through):

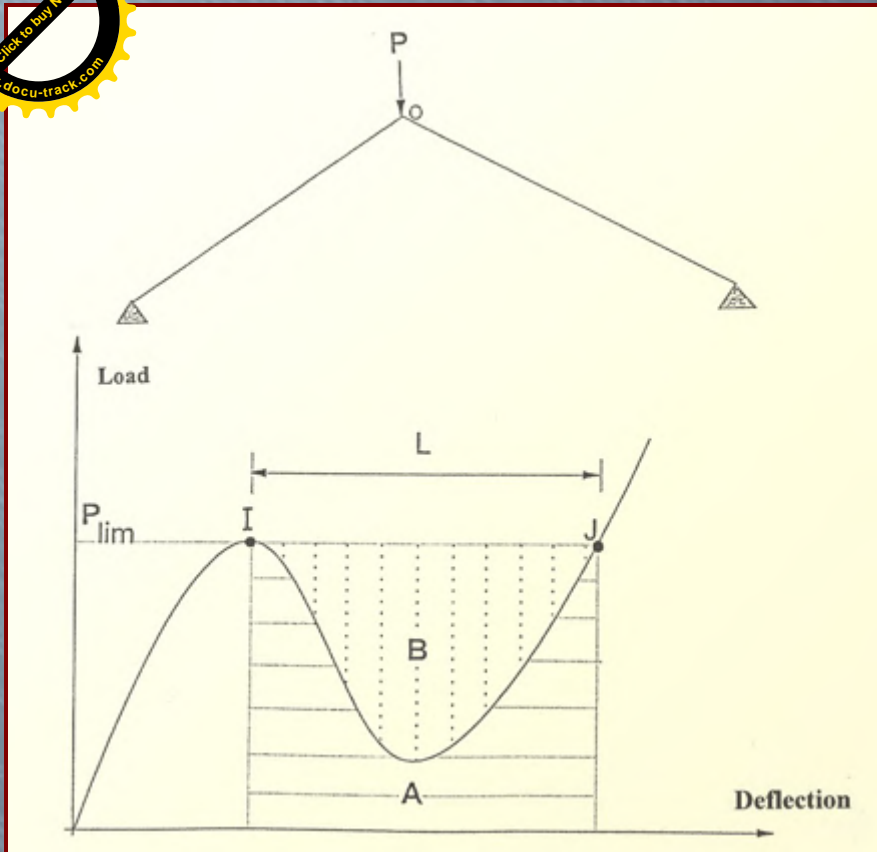

در ناپایداری نقطه حدی

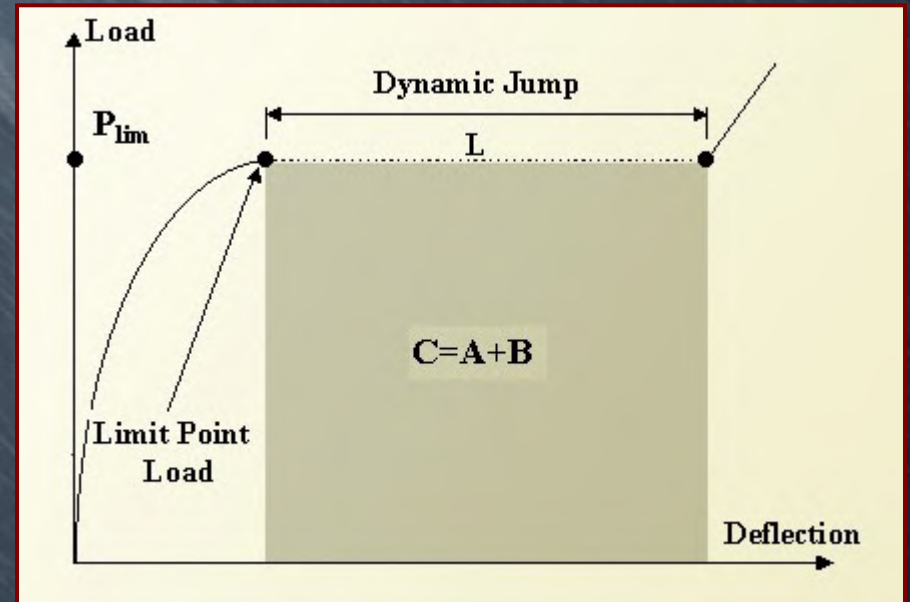
- در ناپایداری نقطه دو شاخگی متقارن ناپایدار

معماری انرژی جنبشی آزاد شده

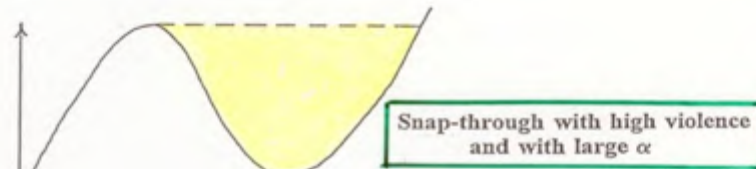
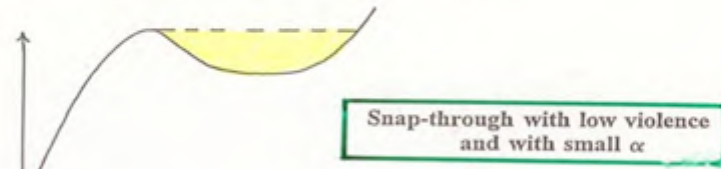
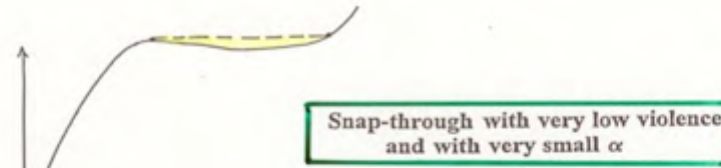
Energy Changes in Dynamic Snap-Through

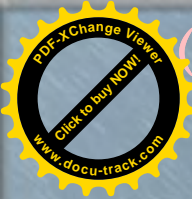
Dynamic Snap-Through Occurring under Load Control

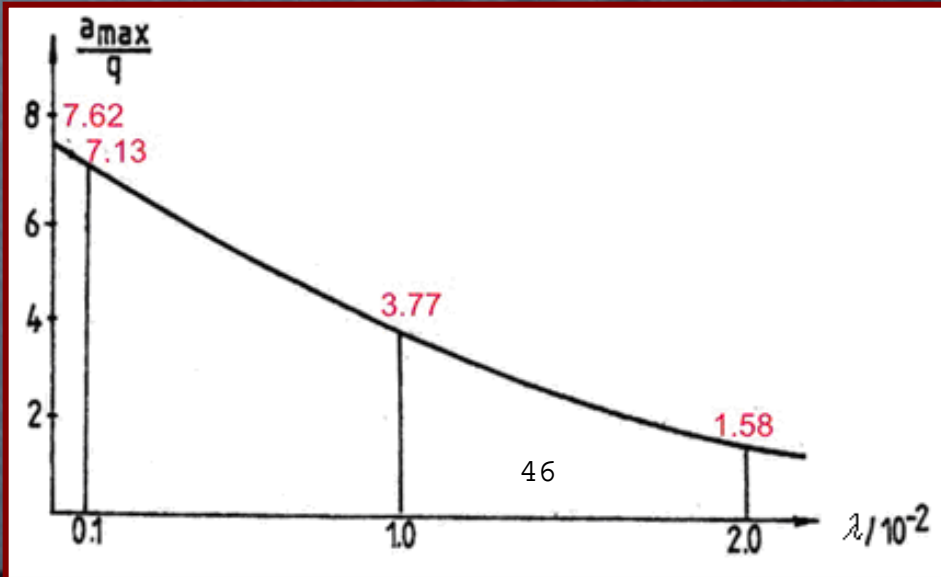
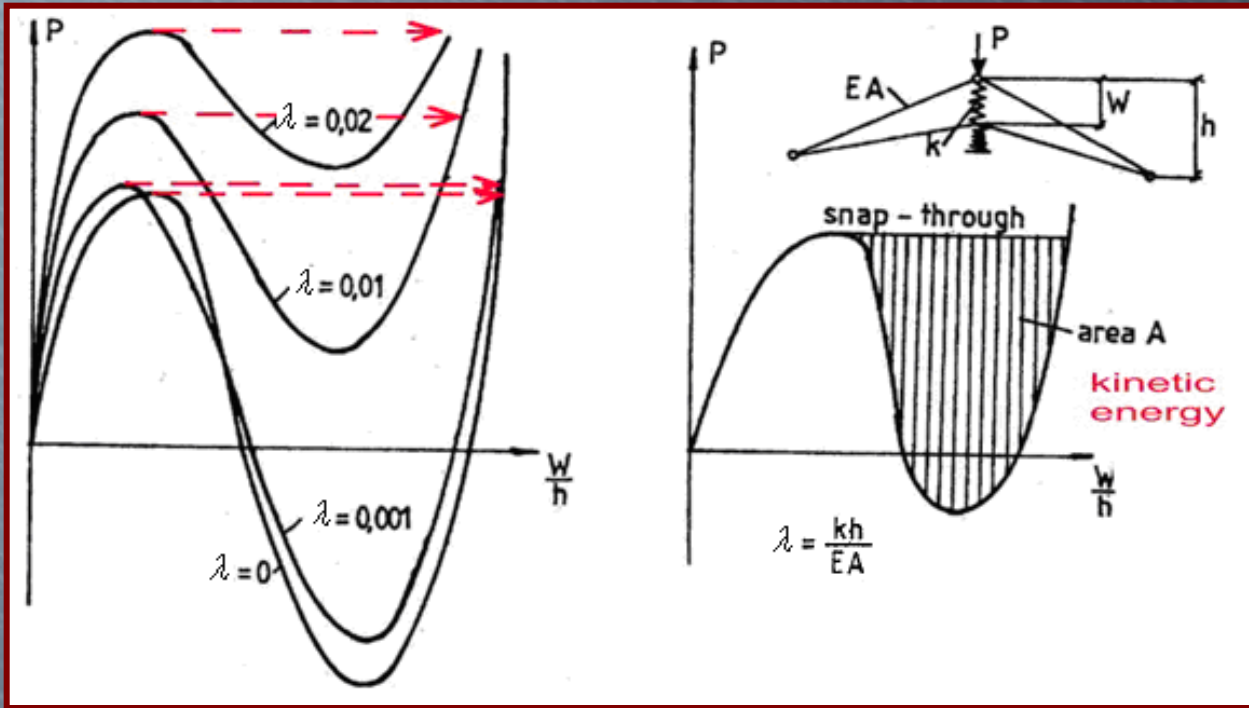
ضرب شدت دینامیکی (α)

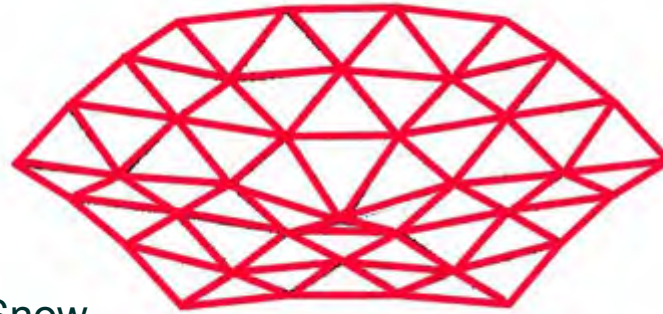
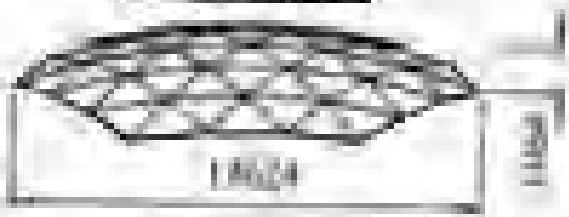
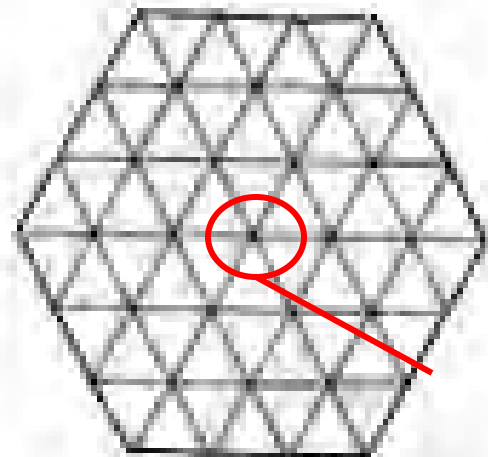
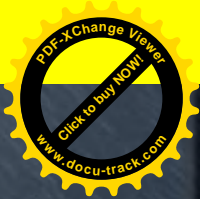
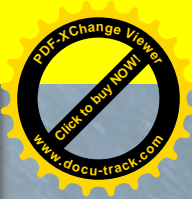
Different levels of violence for dynamic snap-through phenomenon

تأثير صلبيت گره ها روی انرژی جنبشی آزاد شده (ضریب λ)

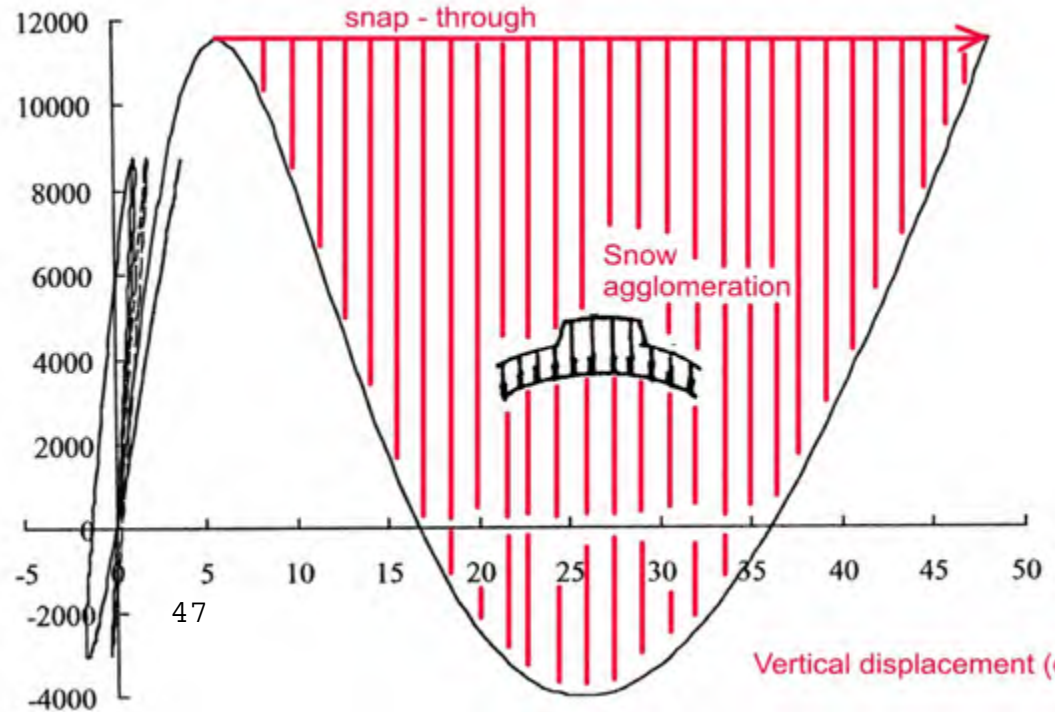

COLLAPSE OF RETICULATED DOMES

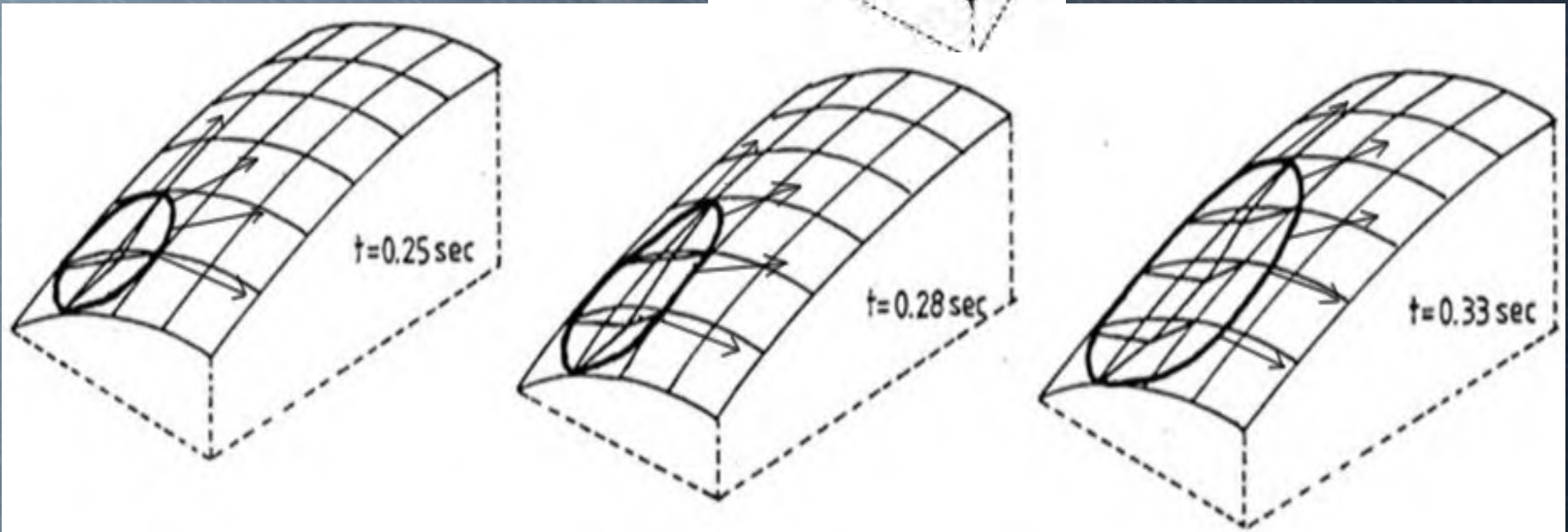
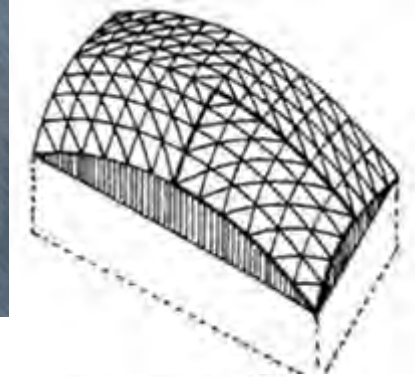

$t = 0,54 \text{ s}$

Snow agglomeration

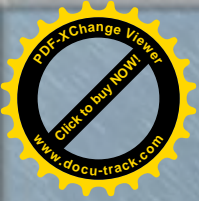

DYNAMIC EFFECT

$$a=16g$$

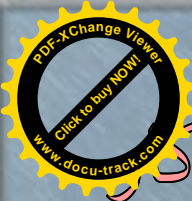

سیستم های ساختمانی پیشرفته (۲)

Advanced Structural Systems (2)

کریم عابدی

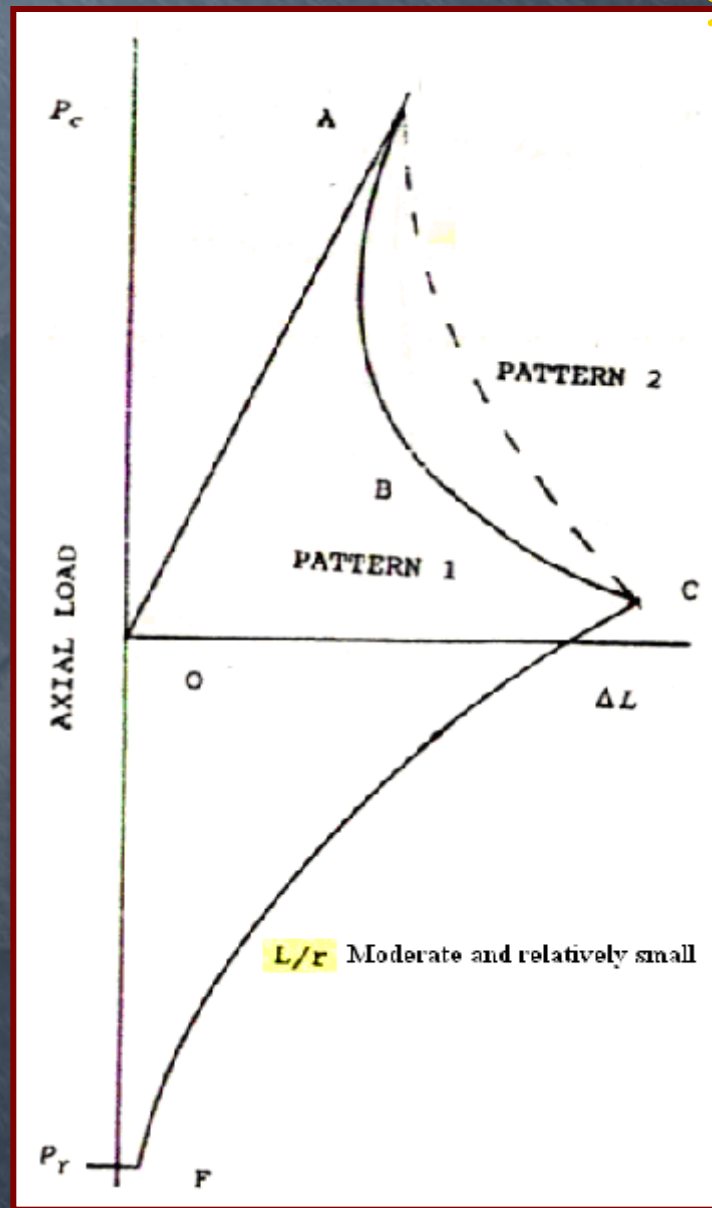
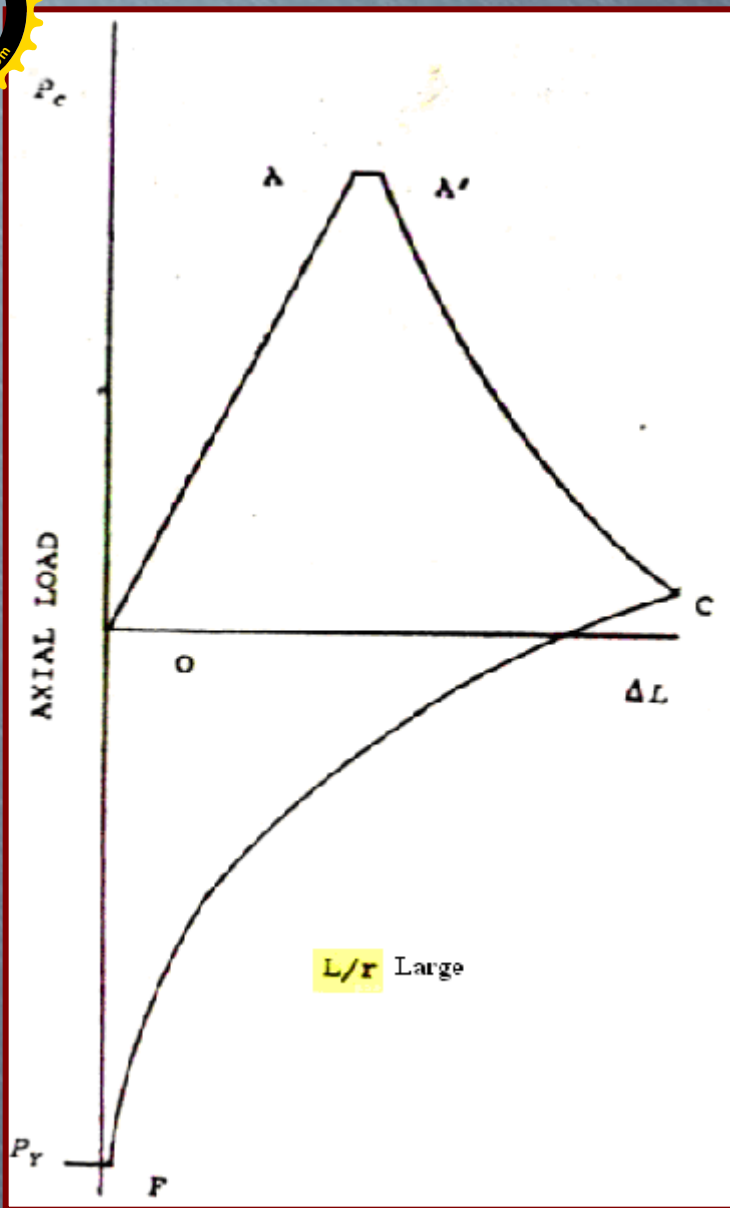
۱. رده های مختلف پدیده ناپایداری در سازه های فضاگیر

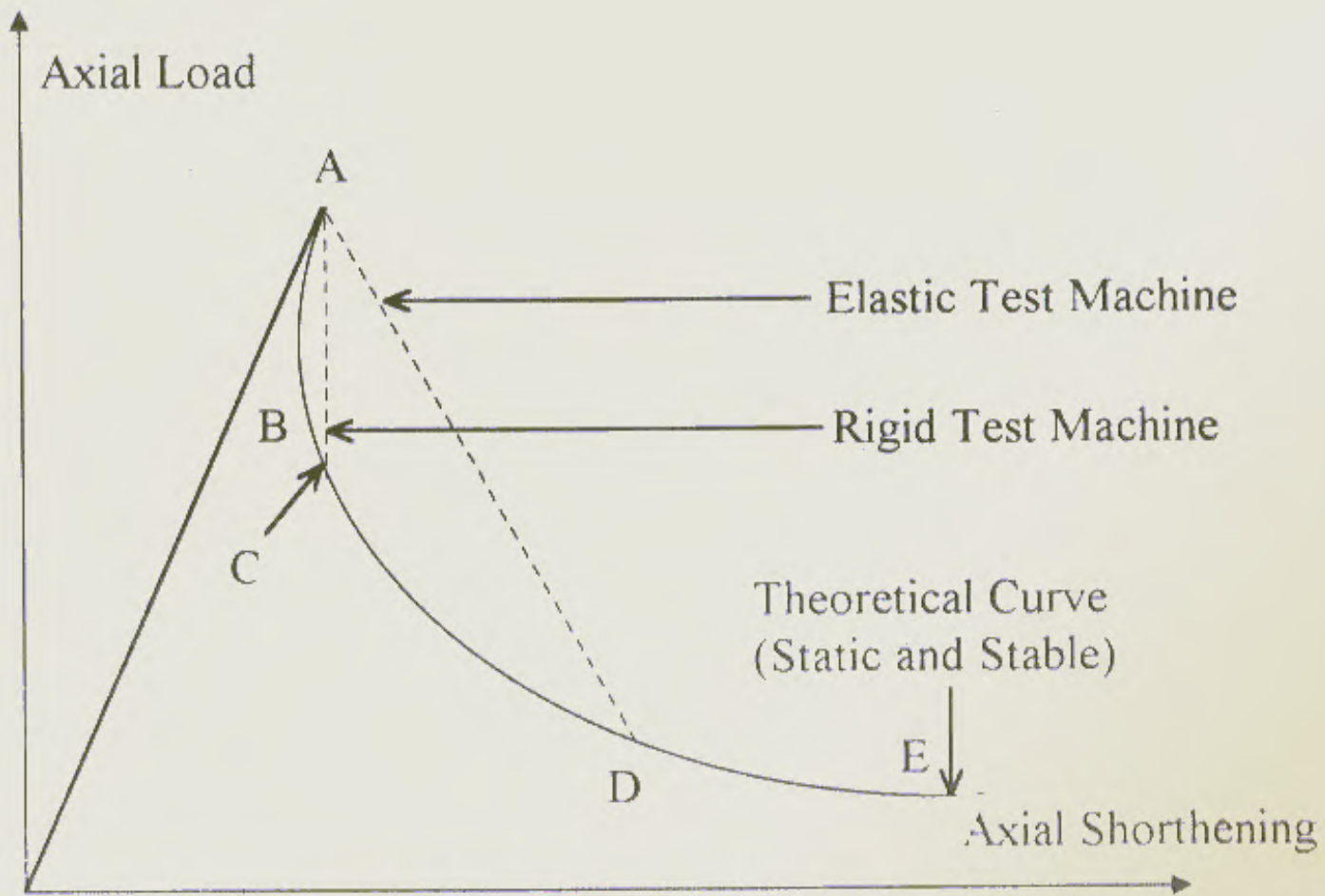
۱-۲. فروجهش گرهی (Nodal Snap - Through):

- در ناپایداری نقطه حدی
- در ناپایداری نقطه دو شاخگی متقارن ناپایدار

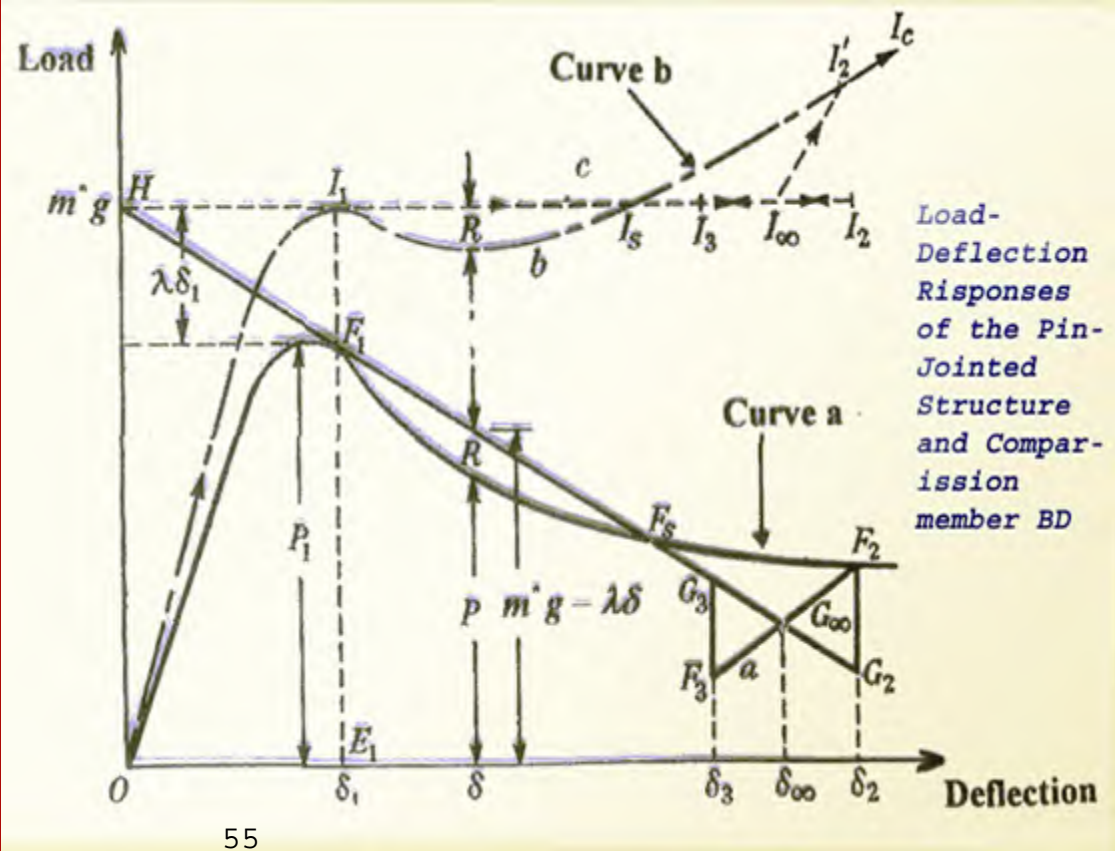
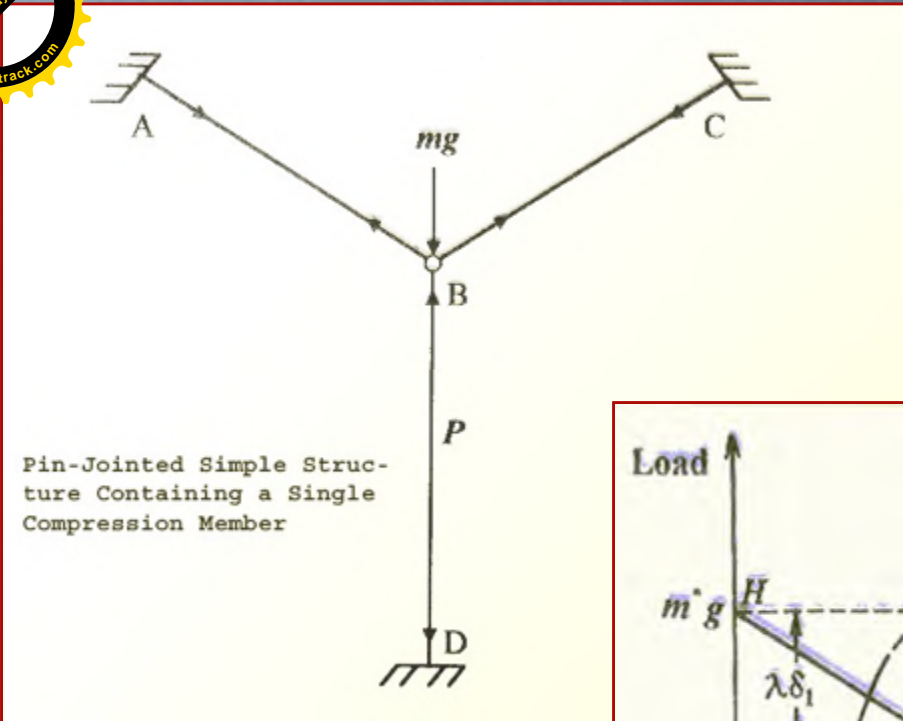
۲-۲. کمانش عضو (Member Buckling):

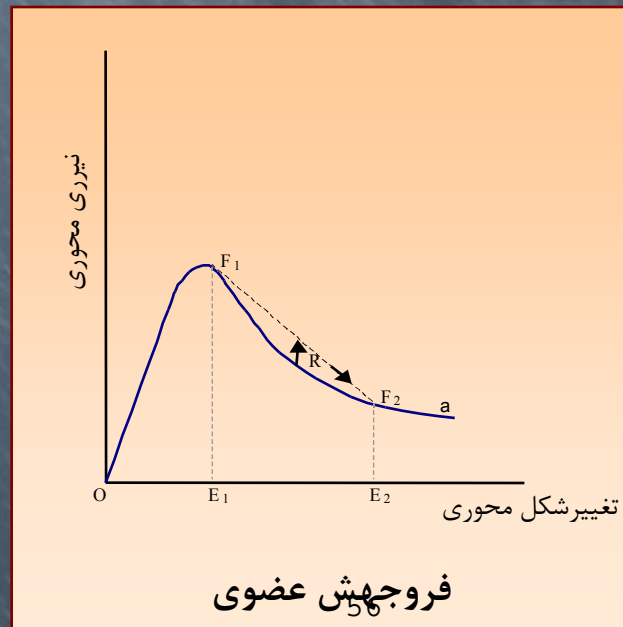
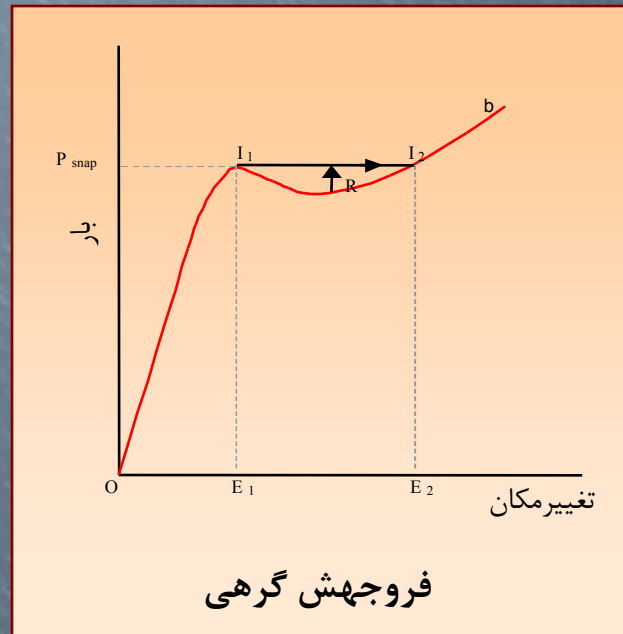
- بدون فروجهش عضوی (Member Snap)
- با فروجهش عضوی

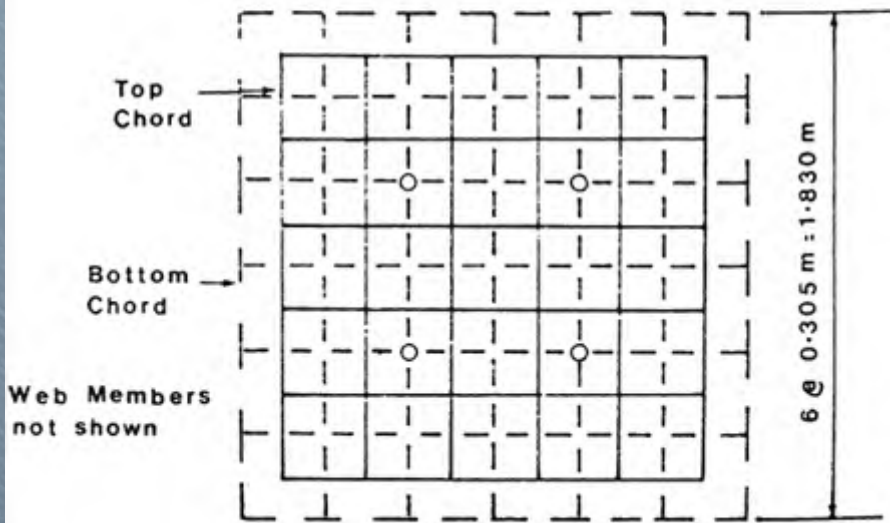
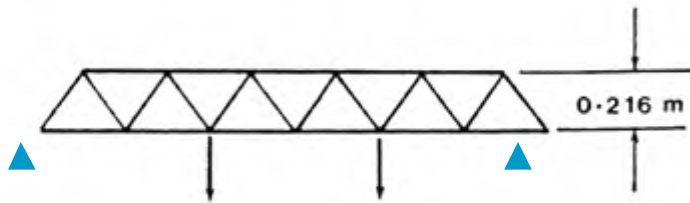

Comparison of stable and unstable post-buckling response

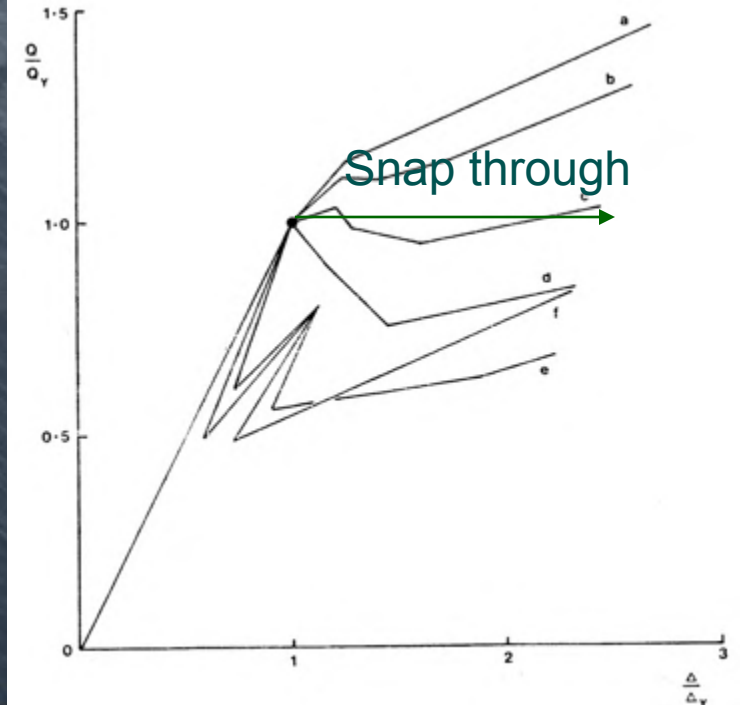
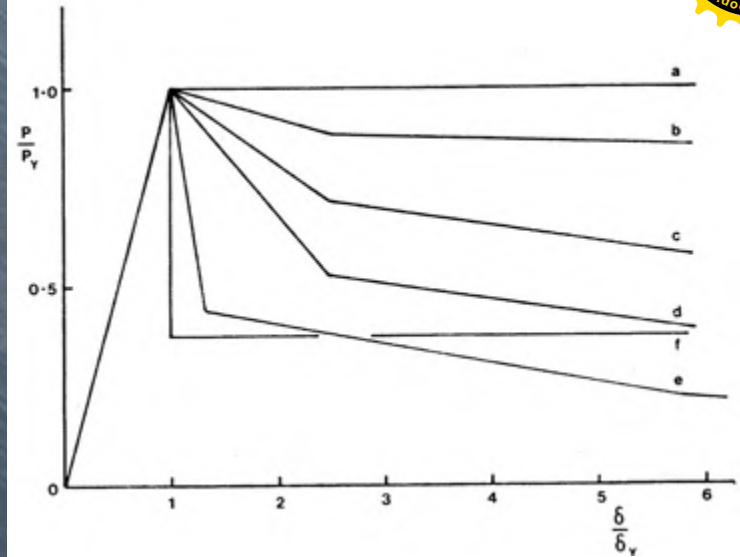

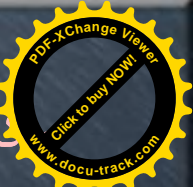
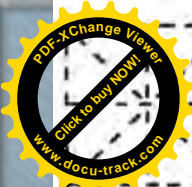

SPACE TRUSS ANALYSIS

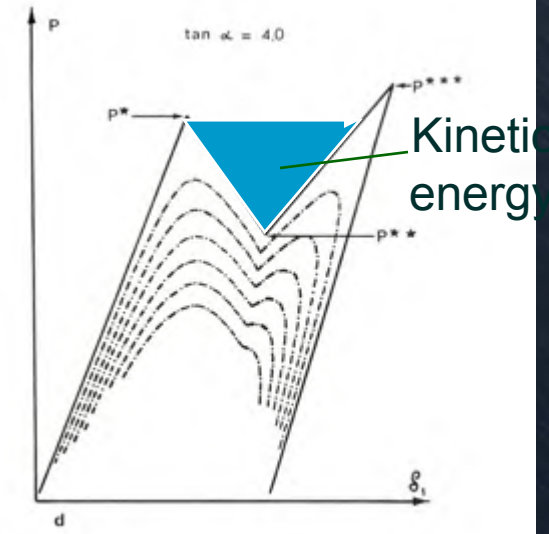
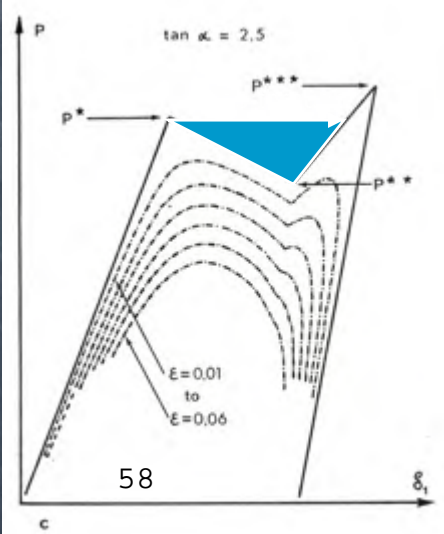
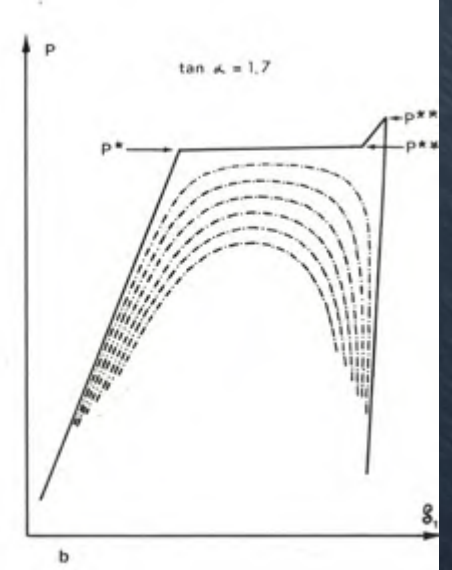
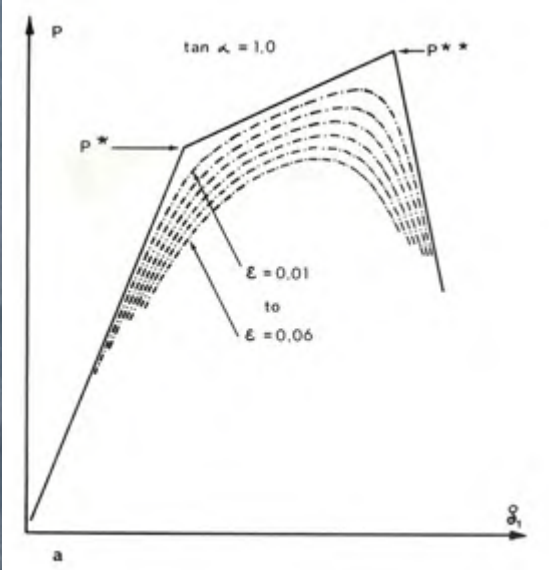
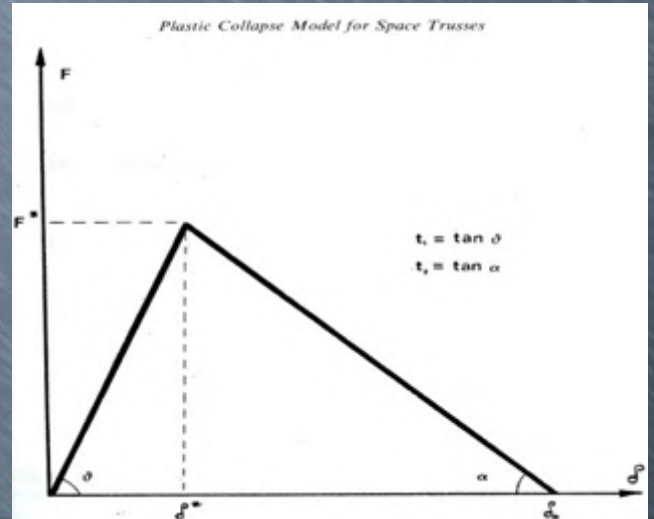
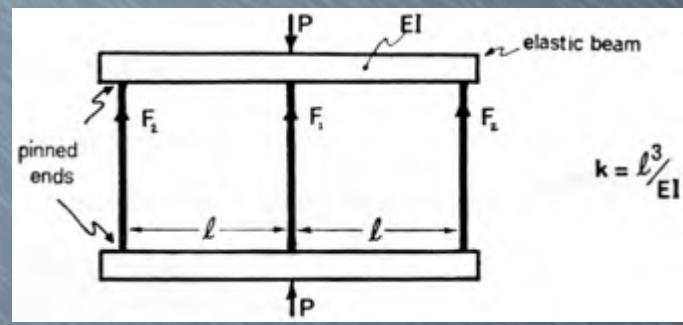
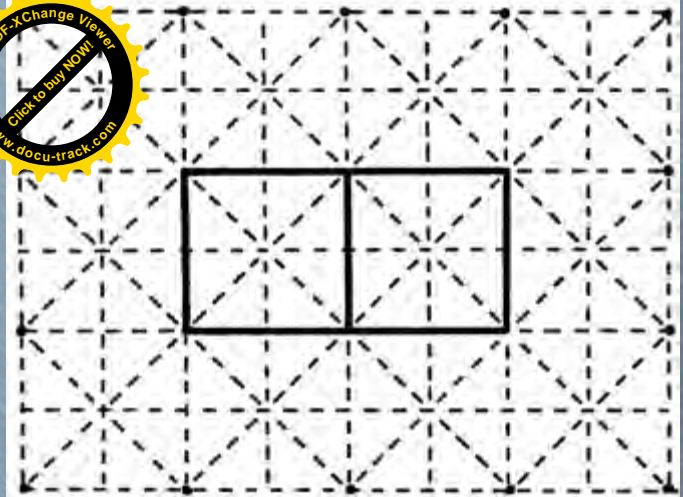

○ Loading points

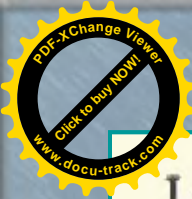

تأثير سختی پس کمانشی اعضای فشاری روی مانیزم خرابی سازه

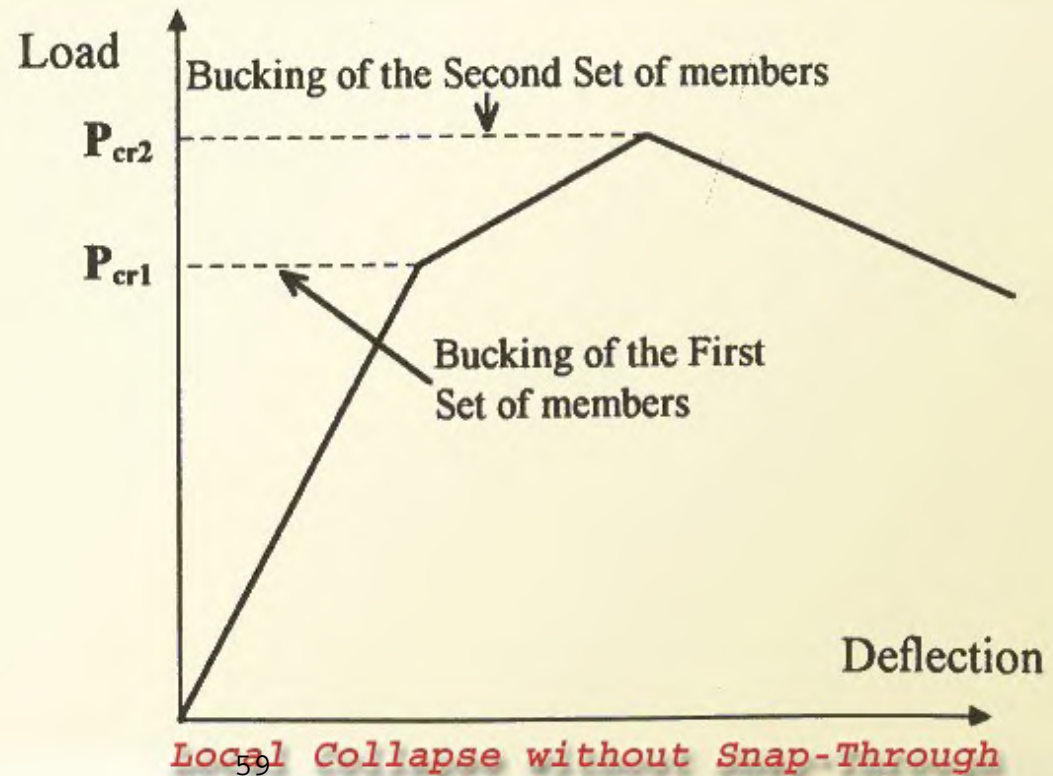
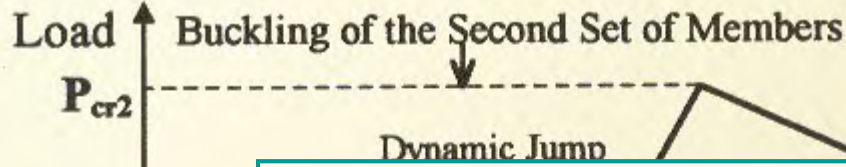
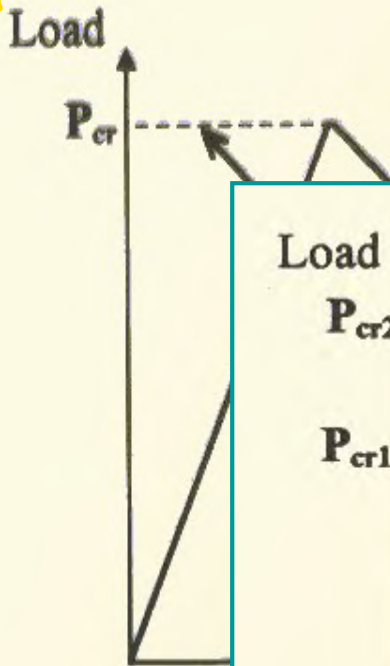

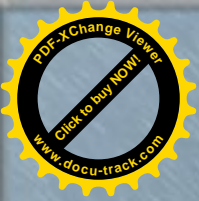
58

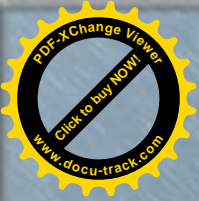
FIG. 5—contd.

م های خرابی ایجاد شده در سازه های فضاکار دولایه

سیستم های ساختمانی پیشرفته (۲)

Advanced Structural Systems (2)

کریم عابدی

رده های مختلف پدیده ناپایداری در سازه های فضایی

۱- ۲. فروجهش گرهی (Node Snap - Through):

- در ناپایداری نقطه حدی
- در ناپایداری نقطه دو شاخگی متقارن ناپایدار

۲- ۲. کمانش عضو (Member Buckling):

- بدون فروجهش عضوی (Member Snap)
- با فروجهش عضوی

۳- ۲. خرابی پیشرونده (Progressive Collapse):

- ◆ چه هنگامی یک ناپایداری محلی، موضعی باقی می ماند و انتشاری ایجاد نمی شود؟
- ◆ تحت چه شرایطی یک ناپایداری محلی می تواند در بخش بزرگی از سازه انتشار یابد؟
- ◆ چه پارامترهایی امکان انتشار یک ناپایداری را افزایش یا کاهش می دهند؟
- ◆ چگونه یک طراح می تواند از وقوع پدیده انتشار جلوگیری نماید؟

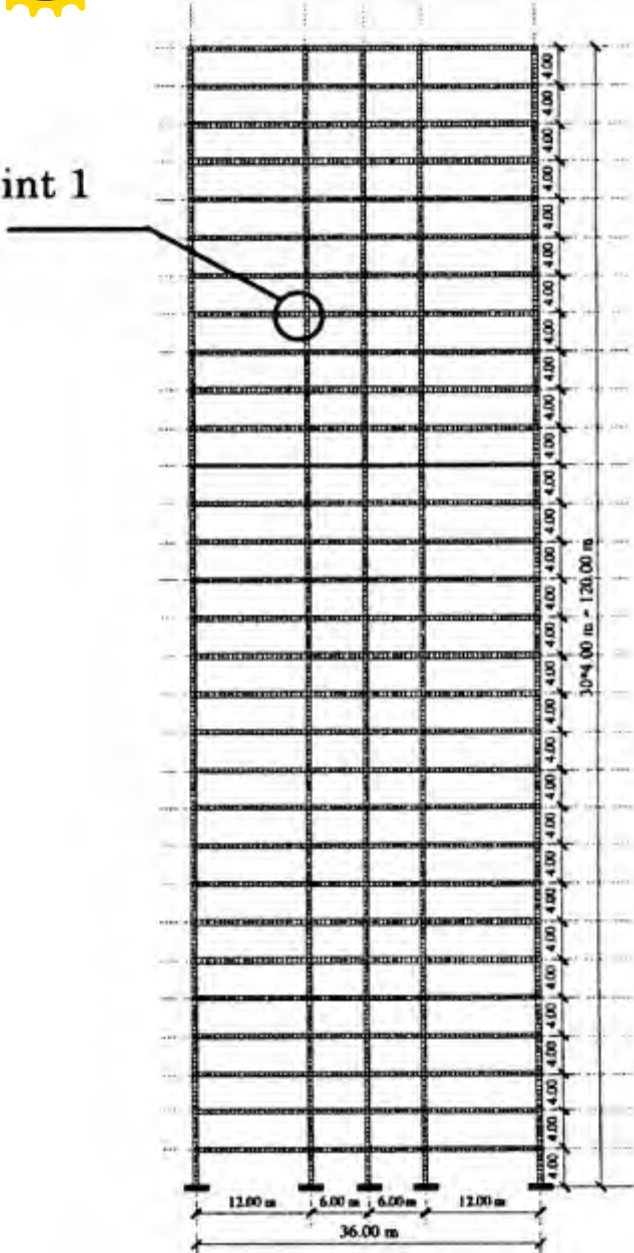
در حالت
ناشی از
را میتوان
فروجهش

• تعریف

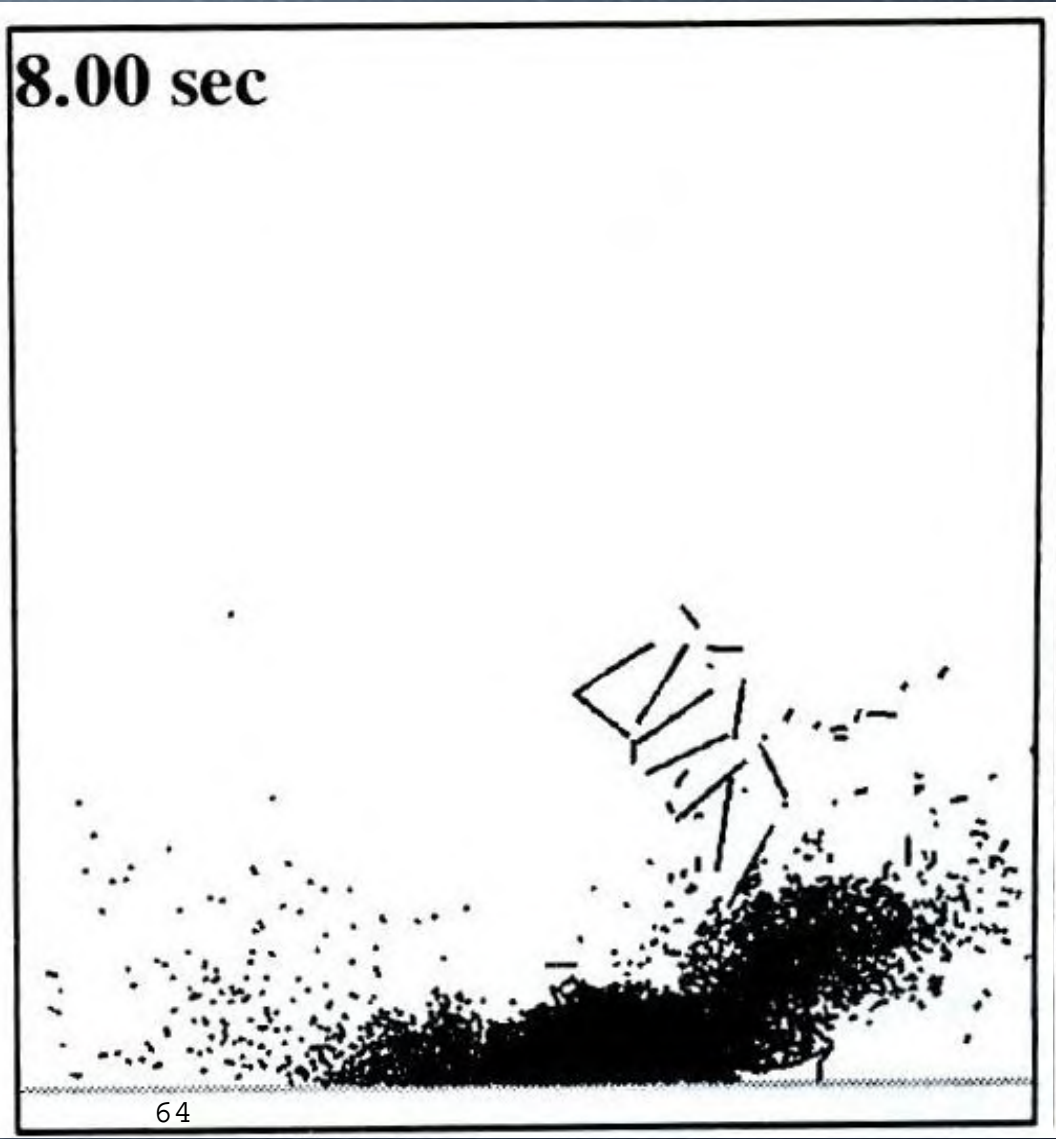
• سؤالات

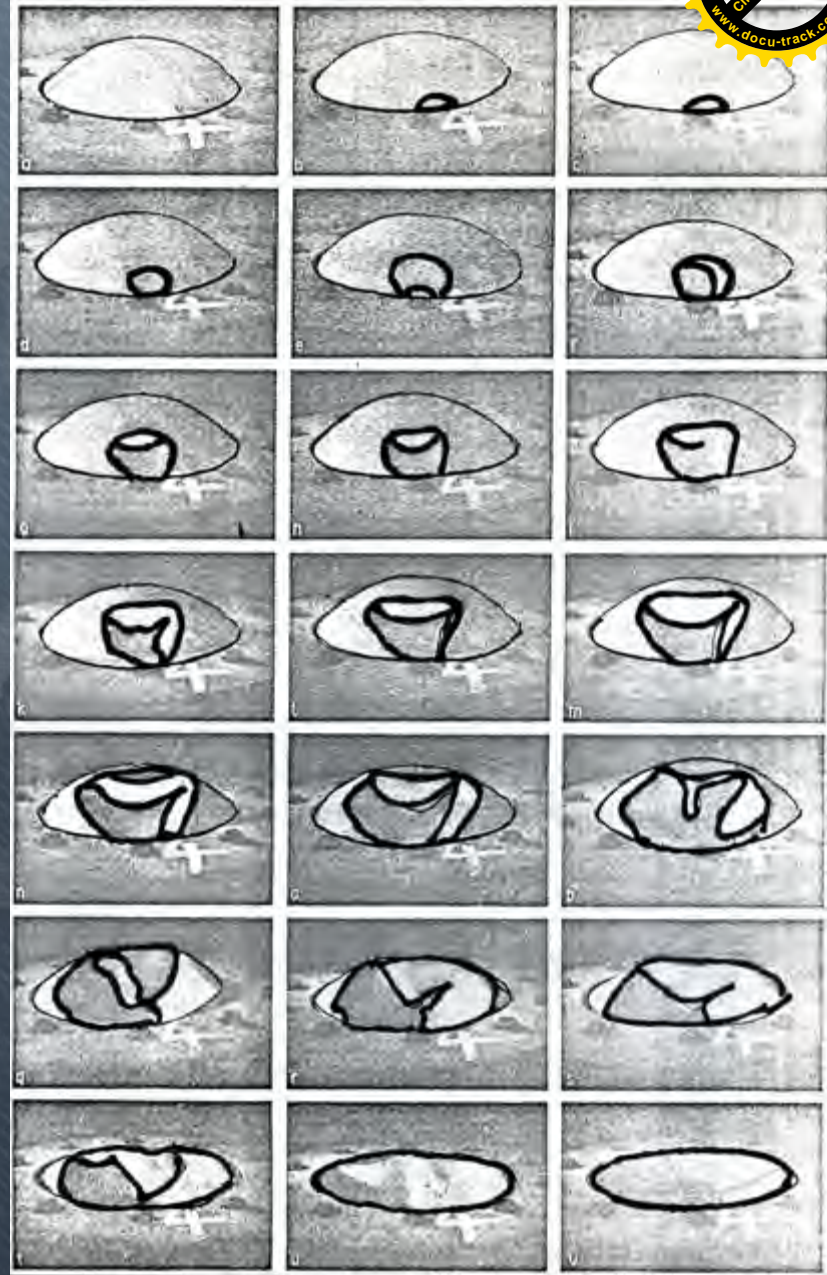
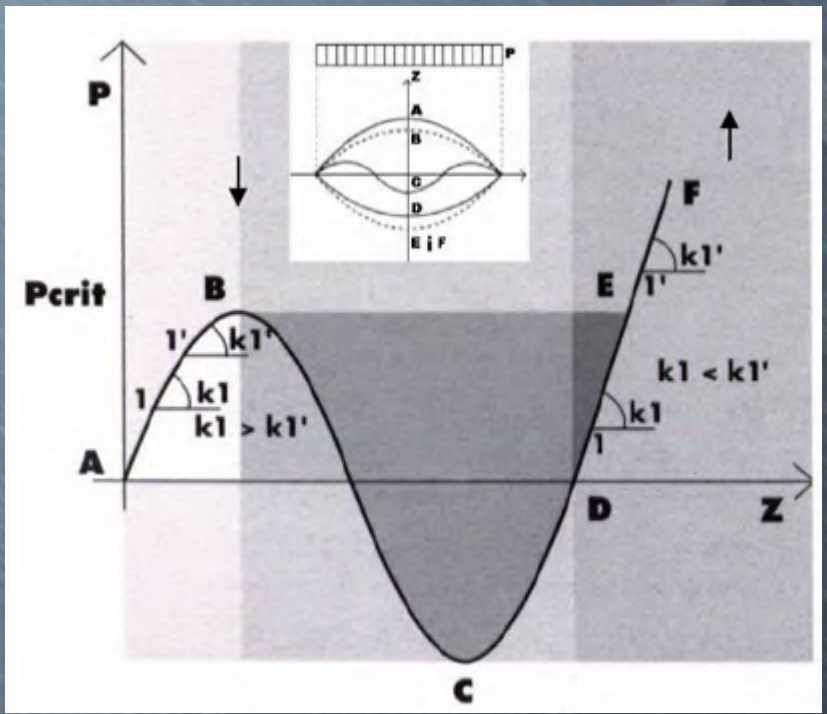
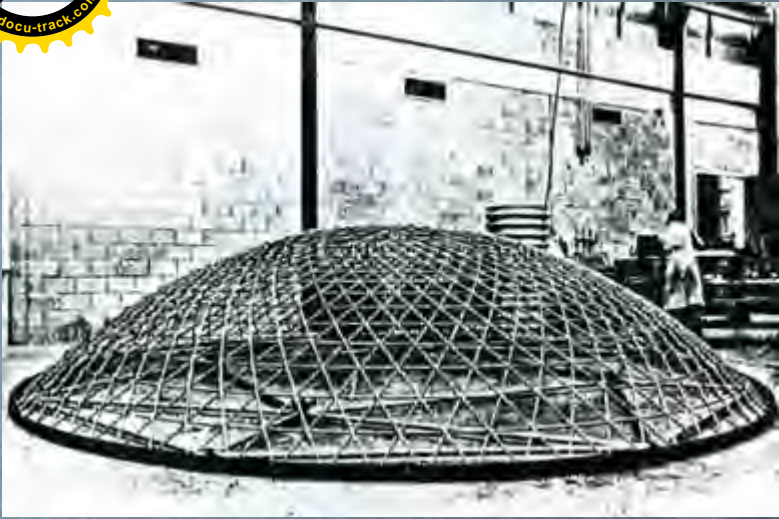
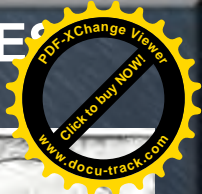
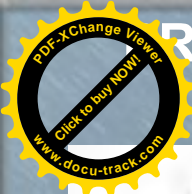

Joint 1

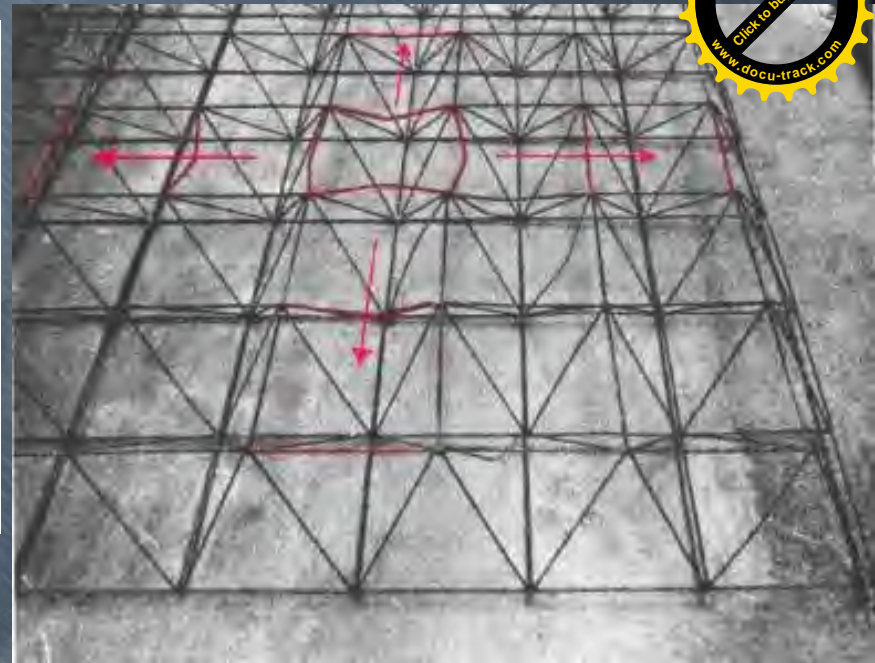
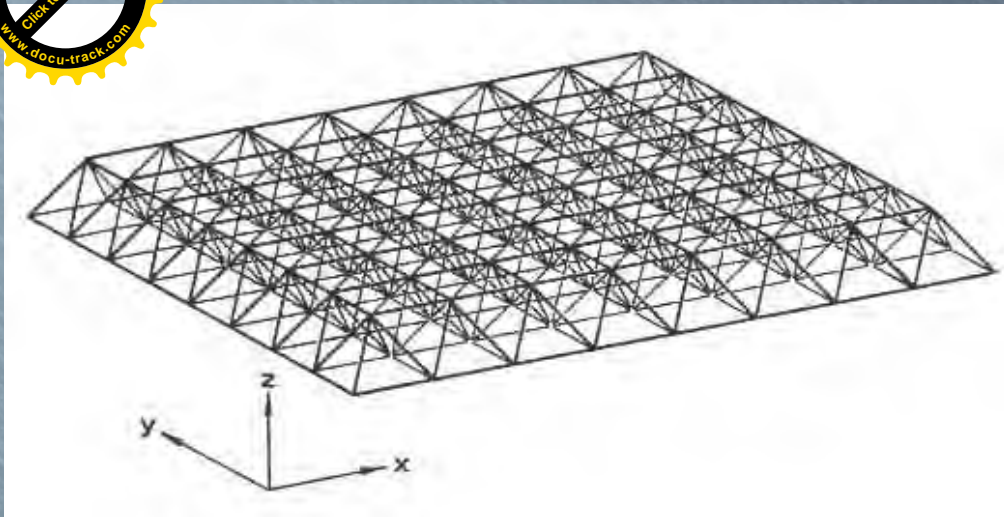
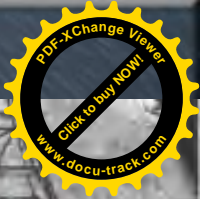
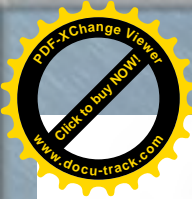

8.00 sec

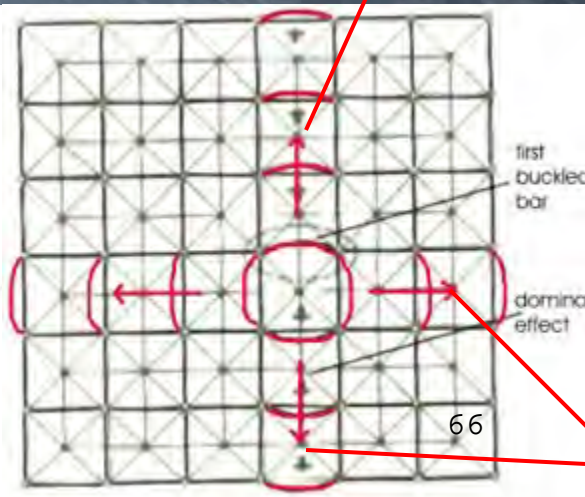
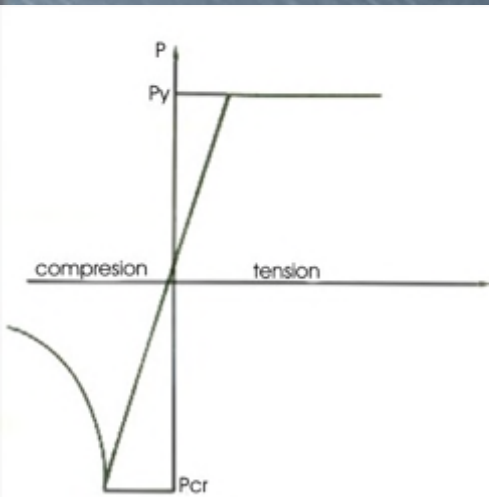

DOMINO EFFECT IN DOUBLE LAYER GRIDS

propagation
of buckling

lines of collapse

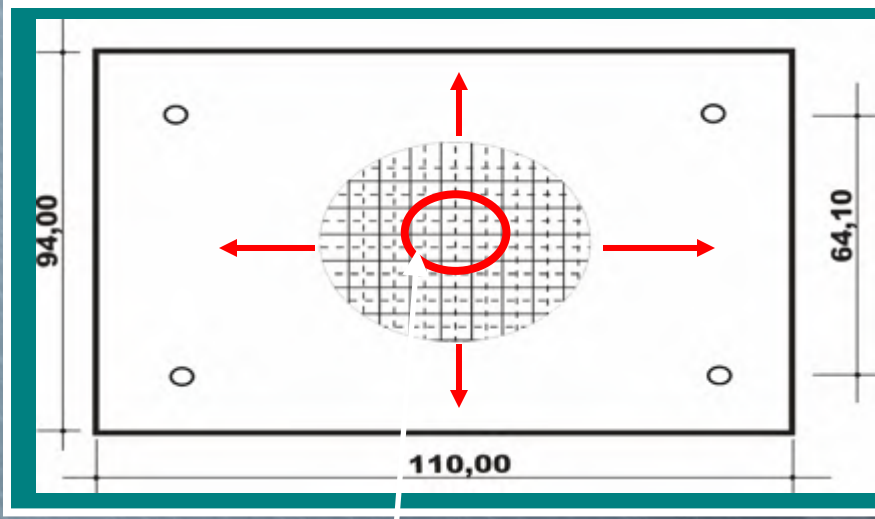
ARCHETYPE OF DOMINO EFFECT IN SPACE STRUCTURE

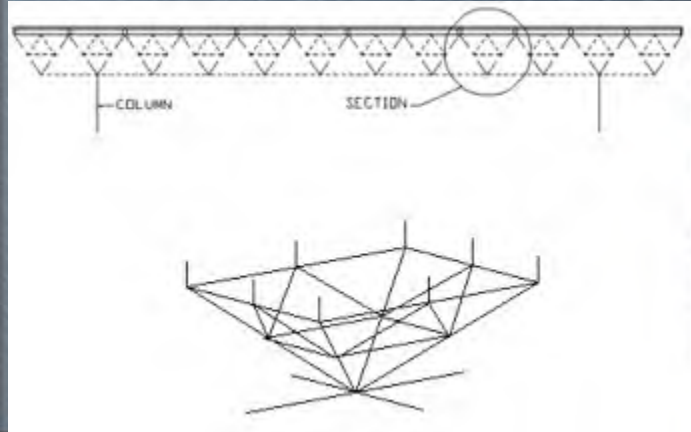
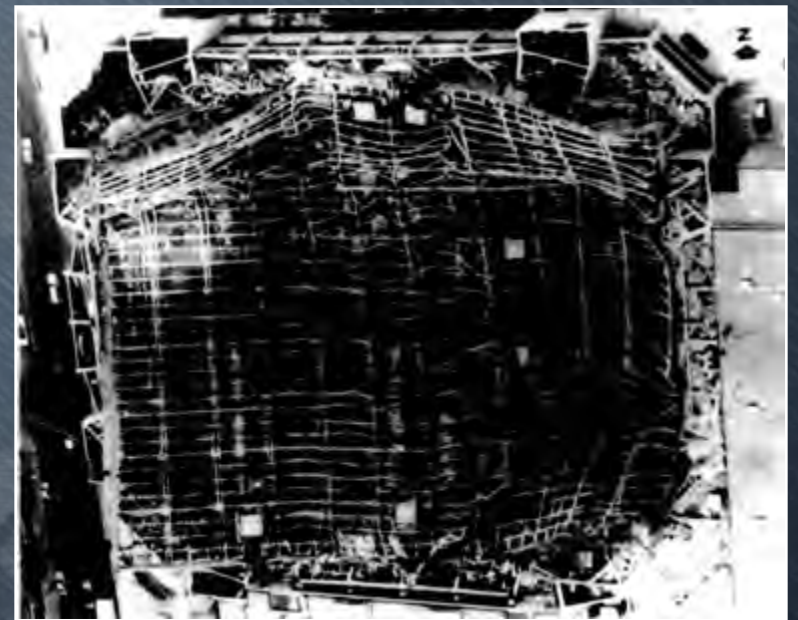
Collapse of Hartford Civic Center Arena Roof
January 18, 1978

Collapse of Hartford (Connecticut, USA) Arena Roof

first local failure

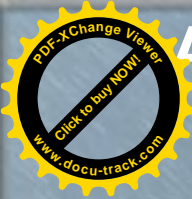
EXPOSITION HALLS FROM BRNO AND BUCHAREST

BRNO

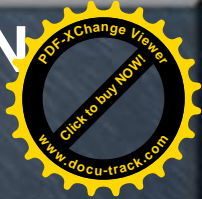
BUCHAREST

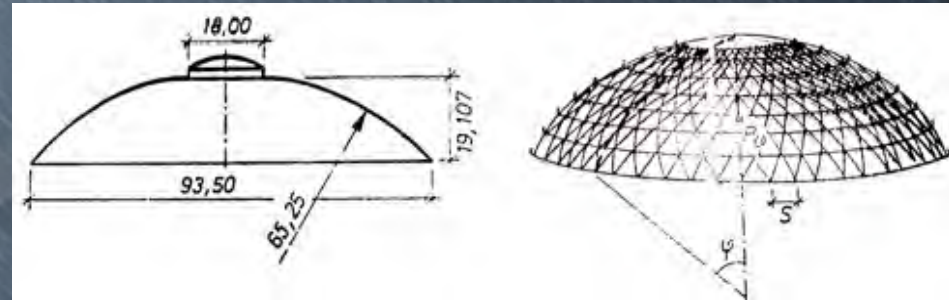

ARCHETYPE OF LOCAL BUCKLING PROPAGATION

Collapse of exposition hall Bucharest-1963

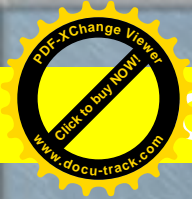

Before collapse

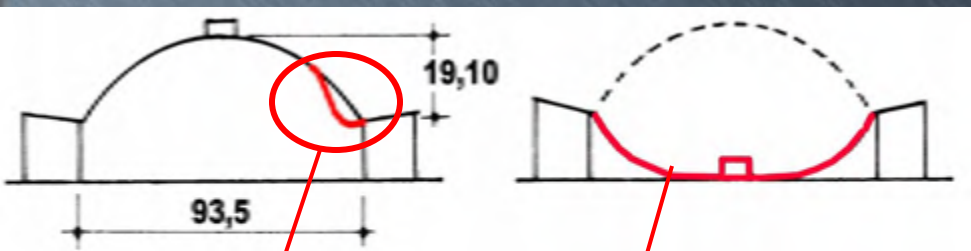
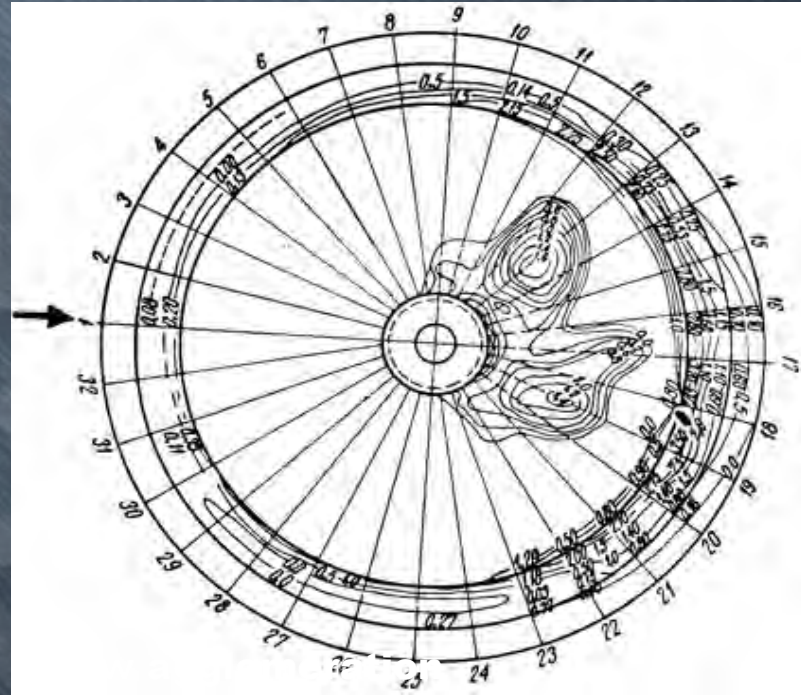
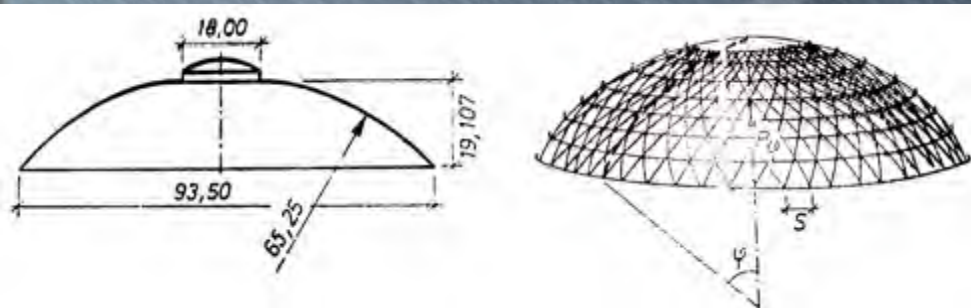

After collapse

COLLAPSE OF EXPOSITION HALL, Bucharest, 1963

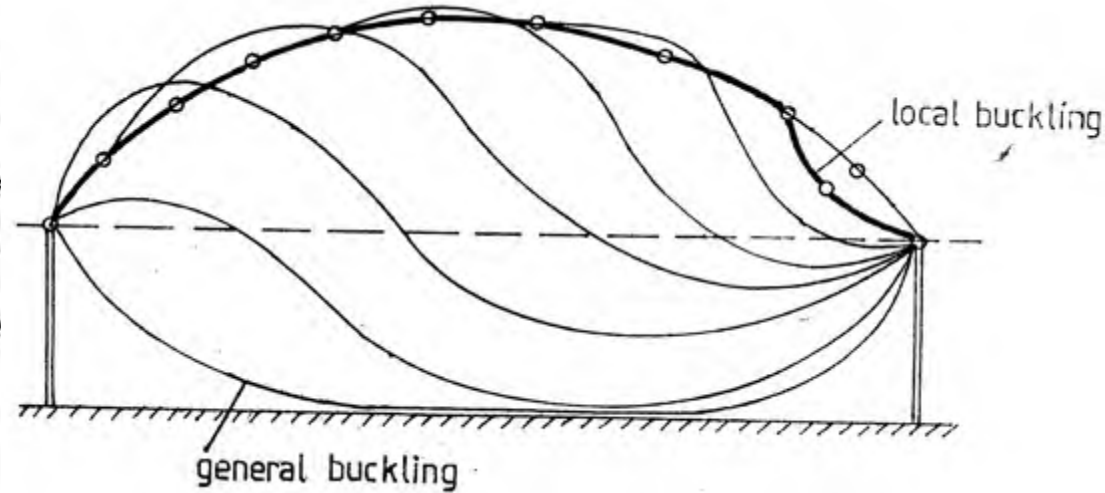
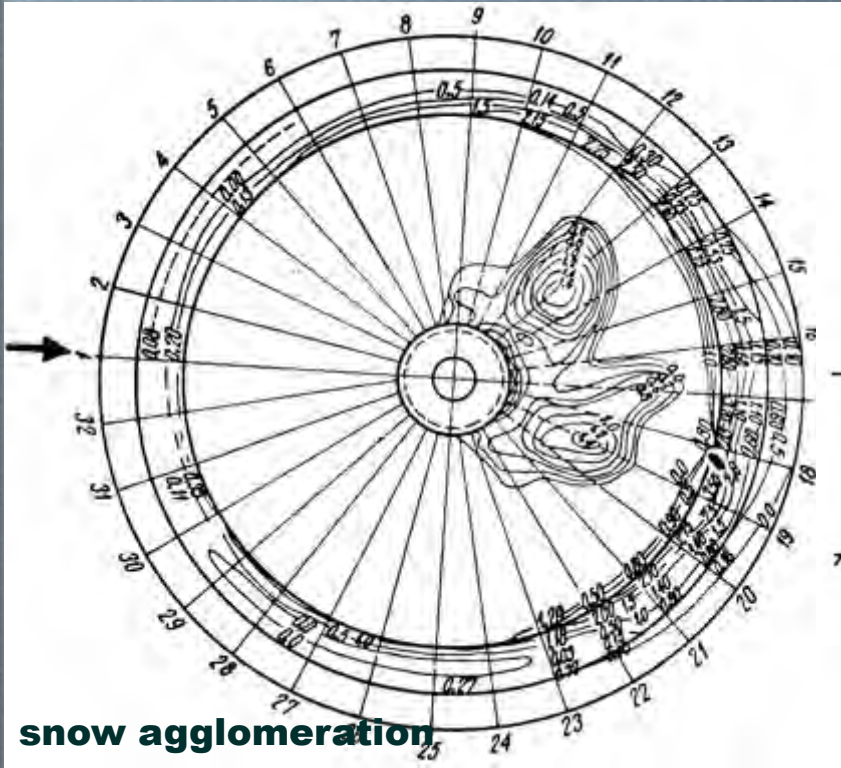

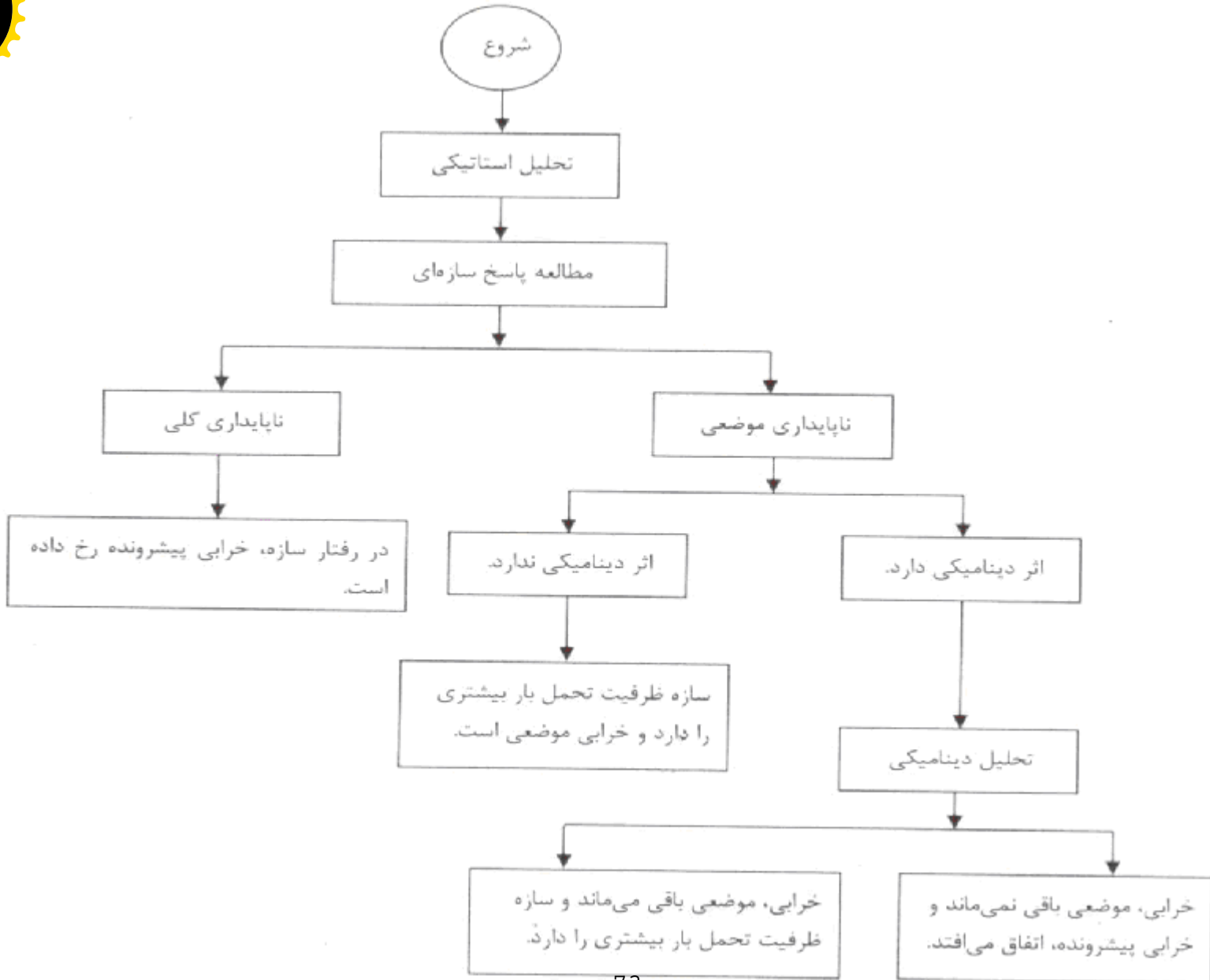
local buckling

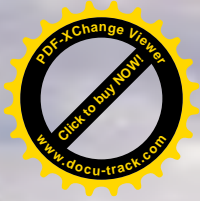
snap - through

PROPAGATION OF LOCAL BUCKLING

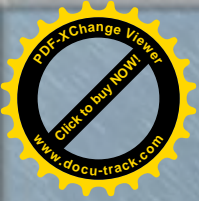

با تشکر از توجه شما ...

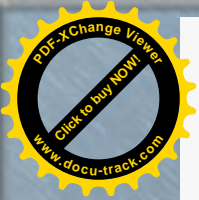

سیستم های ساختمانی پیشرفته (۲)

Advanced Structural Systems (2)

کریم عابدی

نام درس: سیستم های ساختمانی پیشرفته (۲)

تعداد واحد: ۲ واحد

نوع واحد: ۱ واحد نظری، ۱ واحد عملی

پیشنیاز: سیستم های ساختمانی پیشرفته (۱)

هدف:

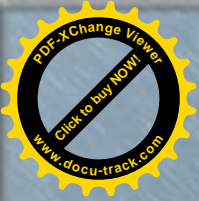
هدف این درس عبارت است از آشنایی با مبانی انتقال نیروها در سیستم های ساختمانی، آشنایی با روش های علمی مقایسه و انتخاب مناسب ترین سیستم ساختمانی برای یک معماری معین، آشنایی با روش های طراحی سیستم های ساختمانی از طریق تمرینات عملی و ارائه پروژه نهایی، آشنایی با روش های ساخت سیستم های ساختمانی از طریق مطالعه، بررسی و تحقیق در مورد پروژه های اجرا شده در جهان

شرح درس (برای ۴۸ ساعت در یک نیمسال تحصیلی):

پس از آشنایی اولیه دانشجویان با سیستم های ساختمانی و فرم های سازه ای در دروس قبلی، در این درس به تجزیه و تحلیل رفتار سازه ها تحت تاثیر نیروهای مختلف می پردازند و نحوه دستیابی به یک طرح صحیح را از طریق شناخت دقیق رفتار ساختمان در برابر نیروها، در یک پروژه معماری تجربه می نمایند.

مباحث درس بشرح زیر خواهد بود:

- بررسی تحلیلی سیستم های ساختمانی و فرم های سازه ای
- بررسی نحوه پایداری سیستم های ساختمانی در برابر نیروهای مختلف
- مقایسه سیستم های مختلف ساختمانی، شناخت مزایا و محدودیت های هر یک
- استفاده از فن آوری جدید در ایجاد فضای معماری مطلوب
- بررسی نحوه استفاده از مصالح جدید در ایجاد فرم های نوین ساختمانی
- آشنایی با فرآیند علمی انتخاب مناسب ترین سیستم ساختمانی برای یک طرح معین
- آشنایی با انواع بارهای وارده بر ساختمان ها (بارهای مرده، زنده، زلزله، باد، بارهای

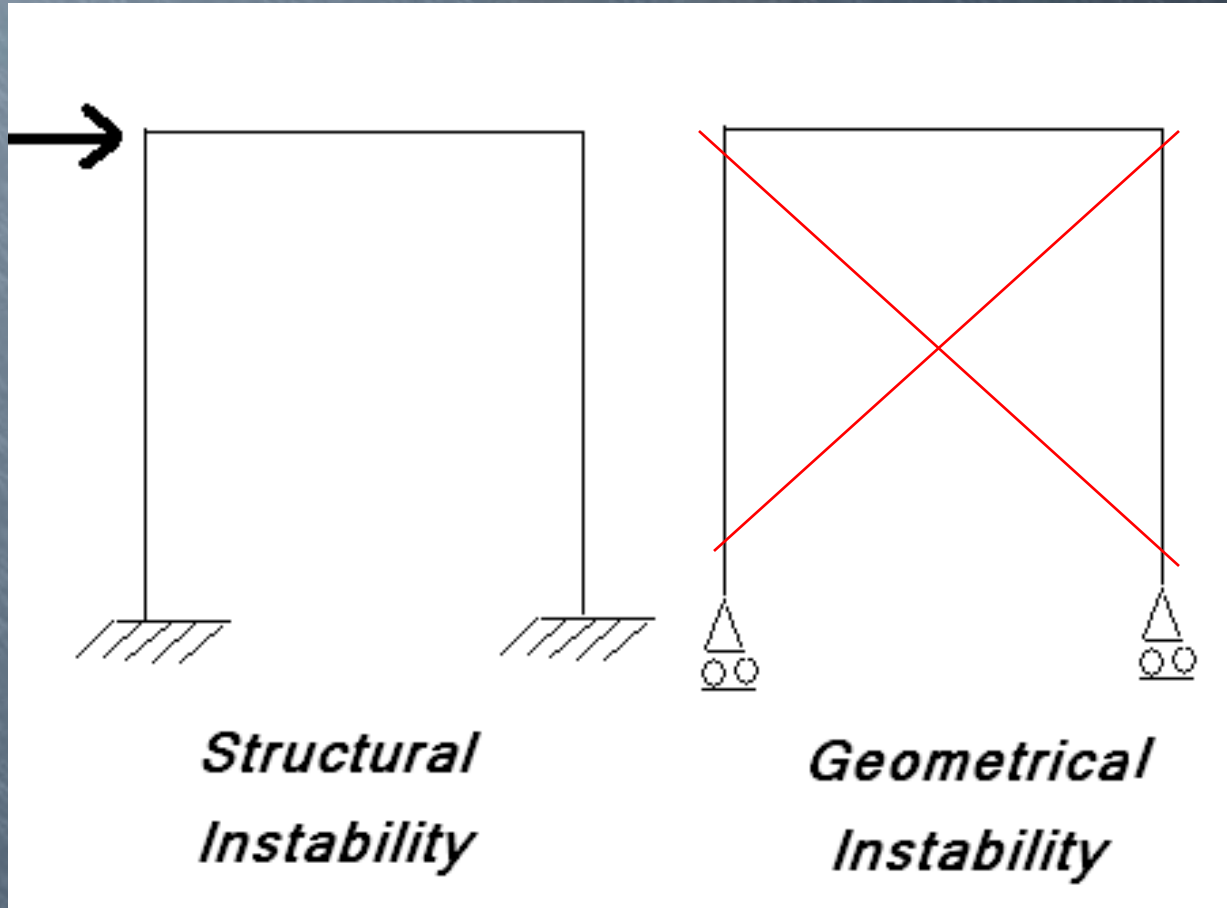
سرفصل دوم درس

بررسی نحوه پایداری سیستم های ساختمانی در برابر نیروهای مختلف

- مبانی پایداری سازه ها
- رده بندی پدیده های ناپایداری در سازه ها
- نحوه اطمینان از پایداری سیستم های سازه ای

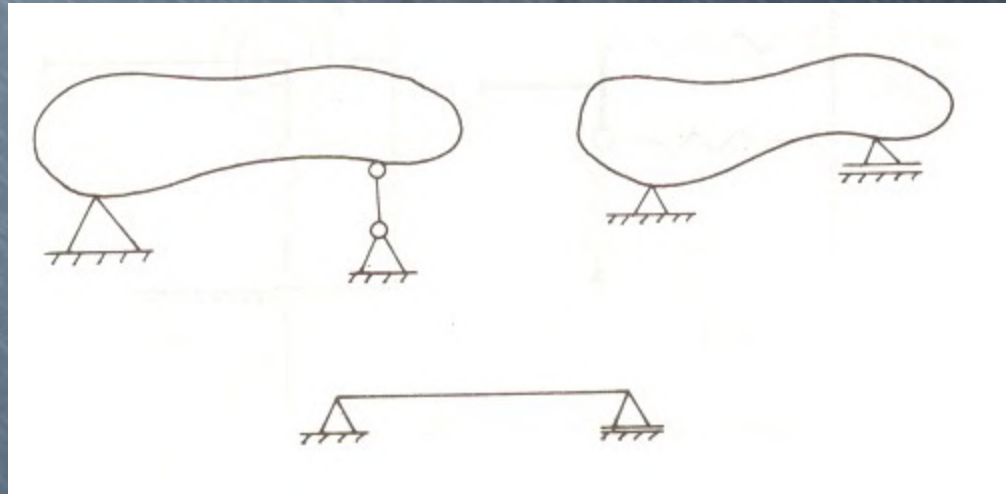
یک نکته مهم:

تیبین تفاوت ناپایداری هندسی و ناپایداری سازه ای

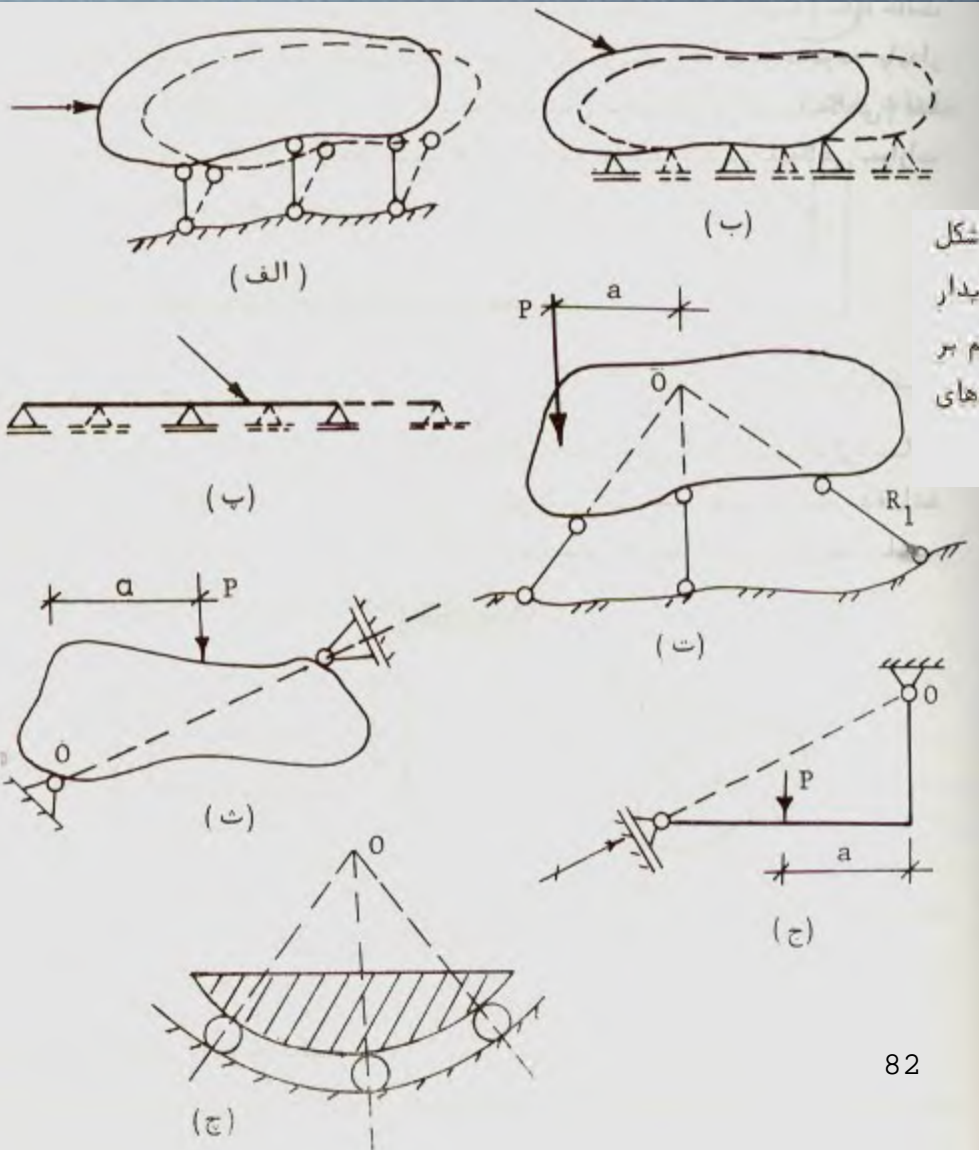

نمونه هایی از حالات پایداری هندسی

نمونه هایی از حالات ناپایداری هندسی

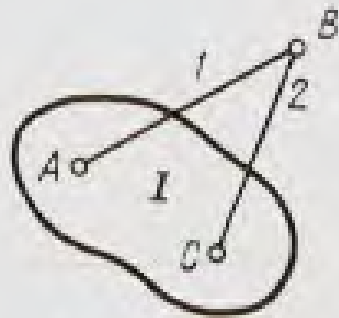
سیستمهای نشان داده شده در شکل

به دلیل موازی بودن نیروهای واکنش تکیهگاهی و یا متقارب بودن آنها، ناپایدار می باشند، زیرا همانطوری که ملاحظه می شود هیچ عاملی از حرکت جسم در امتداد قائم بر مولفه های واکنش تکیهگاهی موازی و یا دوران (جزئی) جسم حول نقطه تلاقی مولفه های تکیهگاهی جلوگیری بعمل نمی آورد.

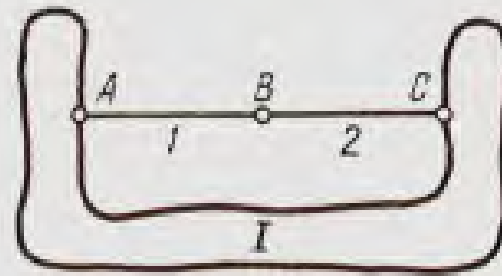
قوانین ترکیب پایدار اجسام صلب

الف : ترکیب یک گره و یک جسم صلب

سیستمی که از ترکیب یک جسم صلب و یک گره تشکیل یافته، وقتی پایدار است که گره حداقل توسط دو میله که محورهای آنها در یک امتداد نمی باشد، به جسم صلب متصل شده باشد (شکل الف). اگر گره توسط دو میله هم امتداد به جسم صلب متصل شده باشد، سیستم حاصل ناپایدار آنی خواهد بود (شکل ب).

(الف) - پایدار

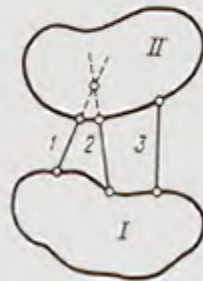
(ب) - ناپایدار آنی

قوانین ترکیب پایدار اجسام صلب

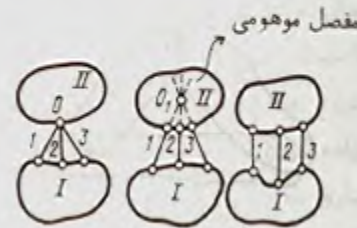
ب - ترکیب پایدار دو جسم صلب

ترکیب دو جسم صلب وقتی تشکیل یک سیستم صلبی را می‌دهند که به یکی از روشهای زیر به یکدیگر متصل شده باشند:

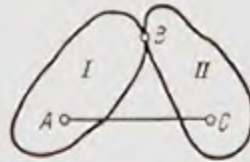
- ۱- توسط سه میله غیر موازی و غیر متقارب (شکل الف)
- ۲- توسط یک مفصل و یک میله، رابط که محور میله از مفصل عبور نمی‌کند (شکل ب)
- ۳- توسط یک اتصال صلب (شکل پ) .

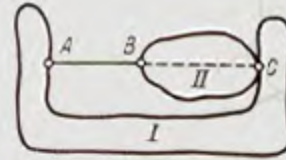
ترکیب پایدار

ترکیبات ناپایدار (سه میله، متقارب یا موازی)
(الف)

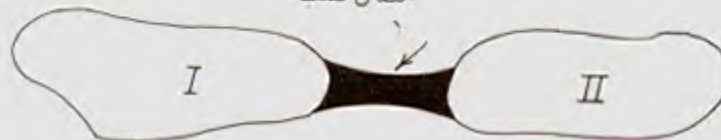
ترکیب پایدار

ترکیب ناپایدار - محور AB از O عبور می‌کند

(ب)

اتصال صلب

(پ)

قوانین ترکیب پایدار اجسام صلب

پ- ترکیب پایدار سه جسم صلب

ترکیب سه جسم صلب وقتی تشکیل یک جسم صلبی را می‌دهند که مدیکی از روشهای زیر به یکدیگر متصل شده باشند:

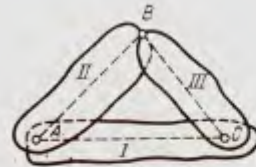
۱- توسط سه مفصل که در یک امتداد قرار ندارند (شکل الف)

۲- توسط حتی صلبه رابط که ظهري قرار داده می‌شوند که هر دو صلبه دو جسم صلب را به یکدیگر متصل نمایند و محل تقاطع این دو صلبه که مفصل موهومی خوانده می‌شود، در

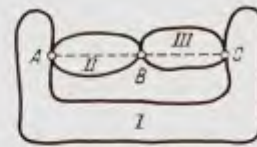
روی یک خط مستقیم قرار نداشته باشند (شکل ب) .

۳- توسط ترکیبی از مفصلها و صلبهها به نحوی که مفصلهای واقعی و موهومی در روی

یک خط مستقیم قرار نگرفته باشند (شکل پ) .

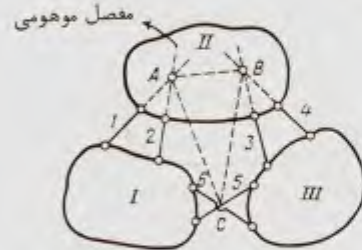

ترکیب پایدار

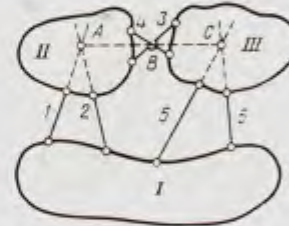

ترکیب ناپایدار

(الف)

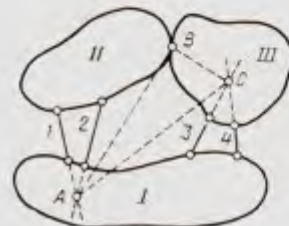

ترکیب پایدار

ترکیب ناپایدار

(ب)

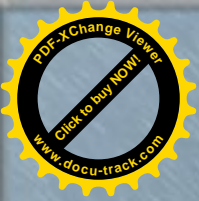

ترکیب پایدار

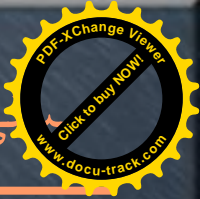
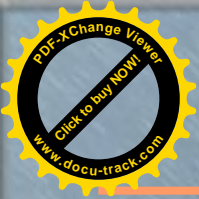
ترکیب ناپایدار

(پ)

مبانی پایداری سازه‌ها

Fundamental of Structural Stability

۱- فلسفه و چرایی مبحث پایداری سازه ها

Heavy and Thick Structures

Light and Thin Structures

خط سیر سازه ها از ۲۰۰ سال پیش تا کنون :

علل این خط سیر:

- استفاده از مصالح با مقاومت بالا
- ضرورت اقتصادی بودن سازه ها
- نیاز به سیستم های پیچیده و ظریف سازه ای
- پیشرفت روش های طراحی و ابداع روشهای نوین
- ارتقای سطح تکنولوژی ساخت
- پیشرفت تکنیک های بهینه سازی
- ابداع مصالح نوین

Light and Thin شدن سازه ها عواقب زیر را در پی خواهد داشت:

- در معرض صدمات فیزیکی قرار گرفتن،
- دشواری ساخت و نیاز به تخصص های بالاتر،
- نیاز به تخصص بالاتر و پیچیده تر تحلیل و طراحی سازه ها.

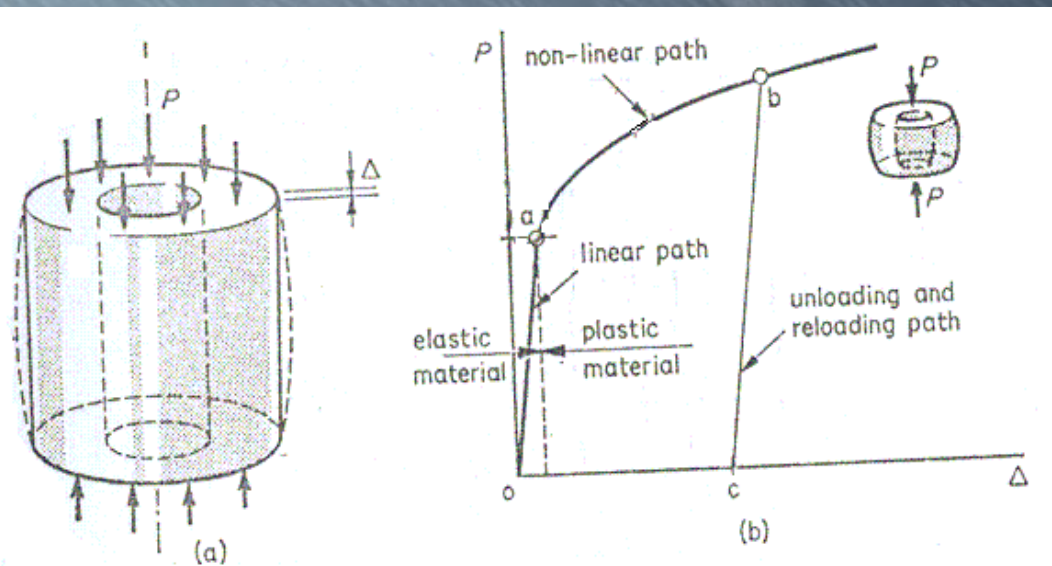
(Specialized Design Capacity)

یکی از تخصص های بالا و پیچیده در تحلیل و طراحی سازه ها، آشنایی با مباحث پایداری سازه ها می باشد.

اکنون رفتار تجربی سه سازه ساده را در نظر می گیریم :

الف - یک لوله کوتاه جدار کلفت (Very Squat Tube- Short Thick Tube)

(از مصالح شکل پذیر ساخته شده است و تحت اثر بار گسترده یکنواخت فشاری قرار دارد)

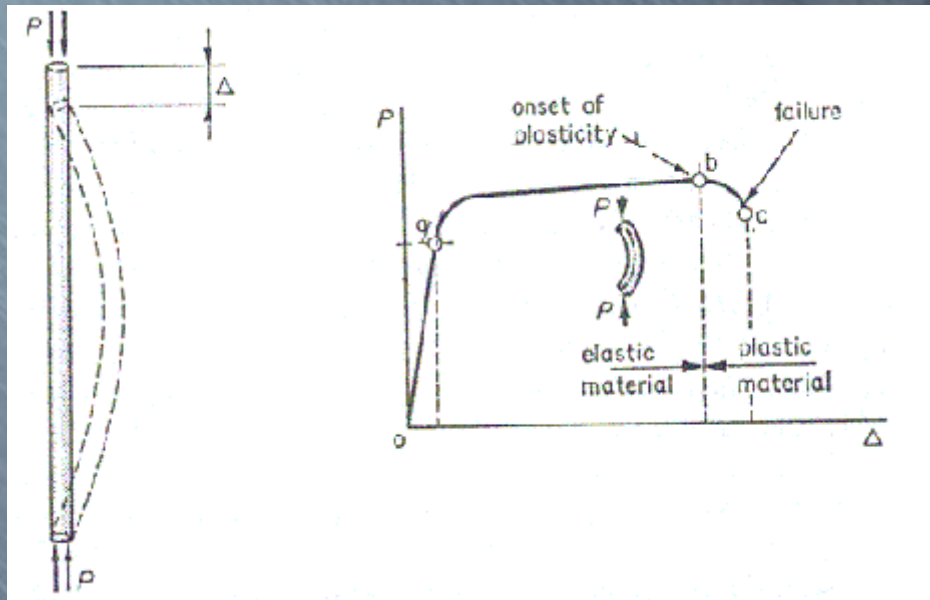
- خرابی اگر اتفاق افتد، می تواند در یک تغییر شکل محوری بسیار بزرگتر از حد تناسب (Limit Proportionality) در نقطه a اتفاق افتد.

- برای طراحی معمولاً جهت جلوگیری از وقوع پلاستیسیته، بار P در نقطه a نمایشگر حد بالای بارگذاری خواهد بود. بنابراین یک تحلیل خطی (Linear Analysis) برای طراحی کافی خواهد بود.

- نوع تغییر شکل لوله از نوع باد کردن (Bulging) خواهد بود.

ب - لوله بلند جدار کلفت (Longer Thick Tube)

(از مصالح شکل پذیر ساخته شده و تحت اثر بار محوری فشاری گسترده یکنواخت قرار دارد)

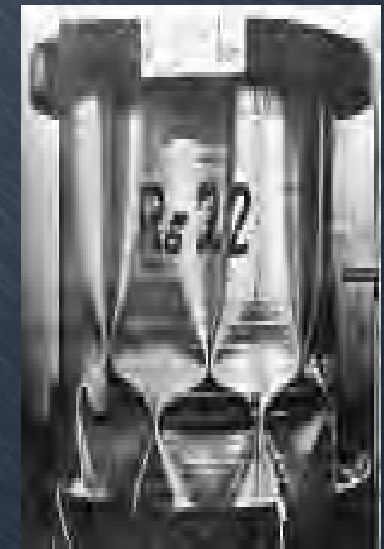
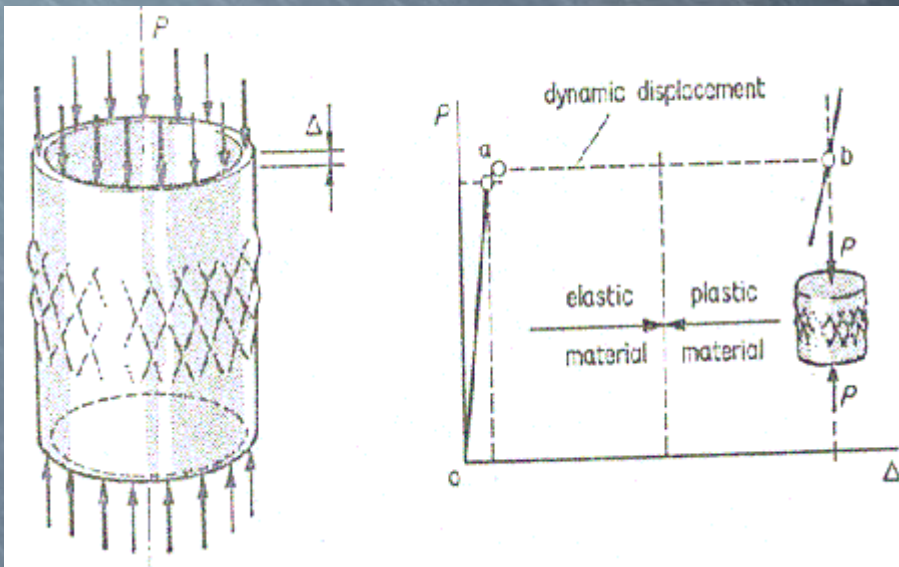
- تغییر شکل از نوع خمشی جانبی (Bowing Sideway) خواهد بود.

- وقوع پلاستیسیته در نقطه b در نهایت منجر به خرابی در نقطه c میگردد.

- برای طراحی معمولاً نقطه وقوع پلاستیسیته در نقطه b نمایشگر حد بالای بارگذاری خواهد بود. بنابراین یک تحلیل خطی در طراحی کارایی ندارد و به یک تحلیل غیرخطی الاستیک (Elastic Nonlinear Analysis) نیاز است، که فقط غیرخطی هندسی معمولی را در بر دارد.

پ- لوله بلند جدار نازک (Longer Thin Tube)

(از مصالح شکل پذیر ساخته شده و تحت اثر بار محوری فشاری گسترده یکنواخت قرار دارد)

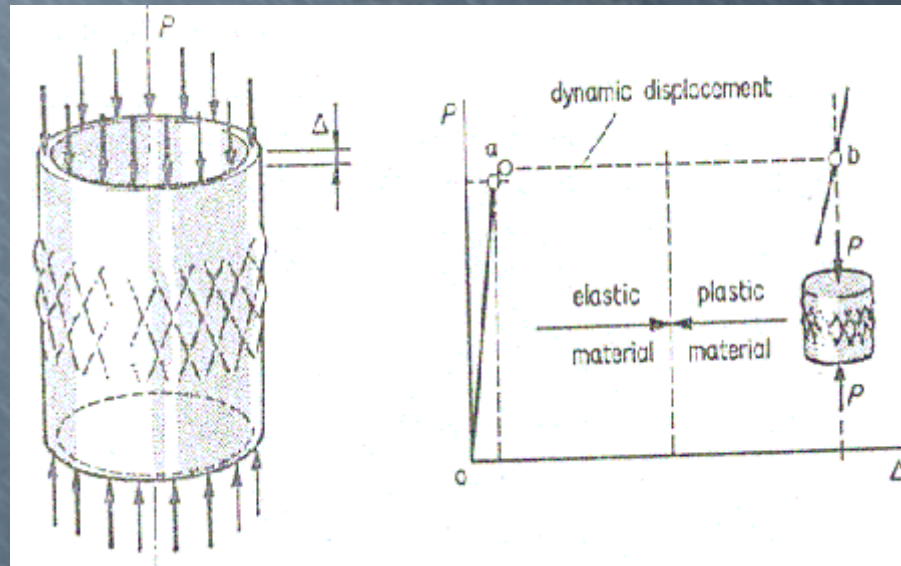

تغییر شکل از نوع کمانش (Buckling) خواهد بود .

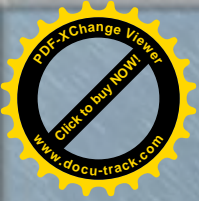
(توجه شود که اساساً کمانش یک پدیده دینامیکی است)

Buckling is used to denote the dynamic process in which a structure moves from an unstable to another possibly distant stable state

مبانی پایداری سازه ها

برای طراحی معمولاً جهت جلوگیری از وقوع کمانش، نقطه وقوع کمانش در a نمایشگر حد بالای بارگذاری خواهد بود. ولی یک تحلیل خطی، توانایی تشخیص این نقطه را ندارد. بنابراین به یک تحلیل غیرخطی عمومی که شامل غیرخطی های هندسی و مصالح باشد، برای پیش بینی رفتار دقیق مورد نیاز است (به همراه یک روش کنترل تغییرمکان، به عنوان مثال روش Arc-Length Method) و در موارد خاص می تواند این تحلیل، یک تحلیل دینامیکی باشد.

مبانی پایداری سازه ها

بنابراین در سازه های لاغر سبک وزن با مقاومت بالا (High Strength - Slender - Lightweight) پدیده ای بنام پدیده ناپایداری اتفاق می افتد که باید در طراحی این سازه حتماً در نظر گرفته شود.

این پدیده با تحلیل های معمول خطی قابل ارزیابی نیست.

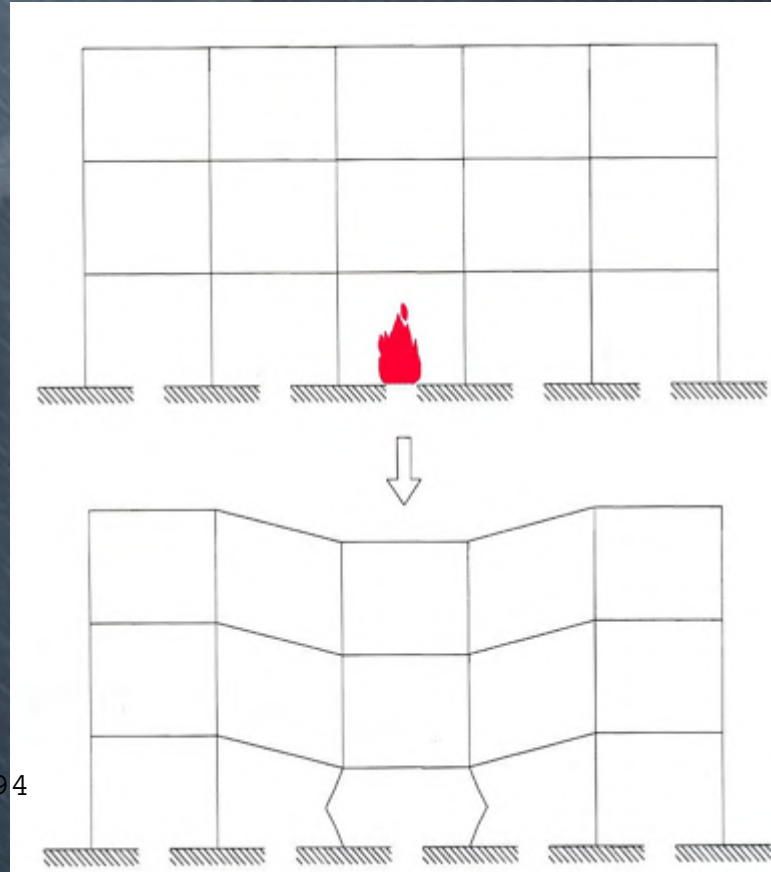
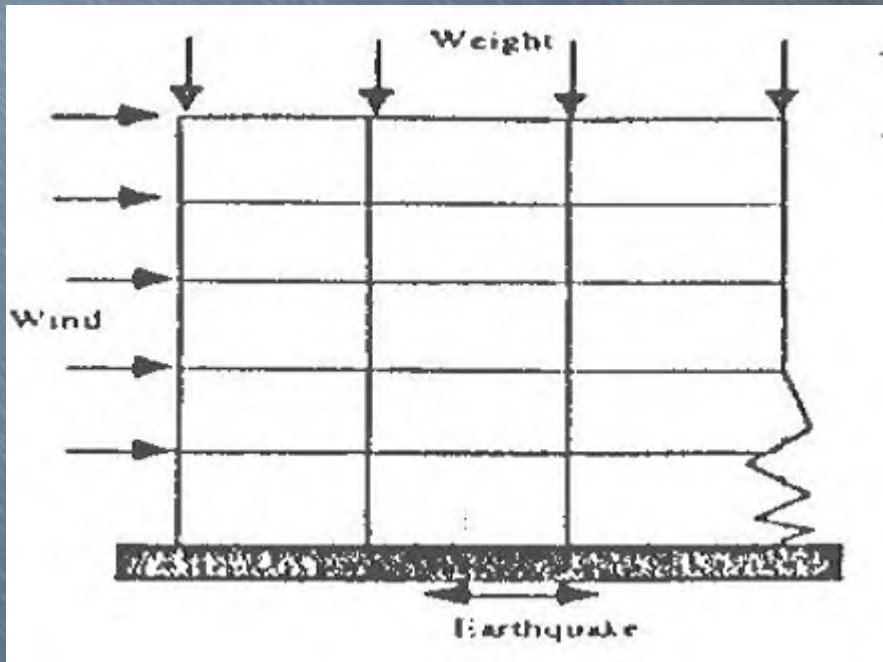
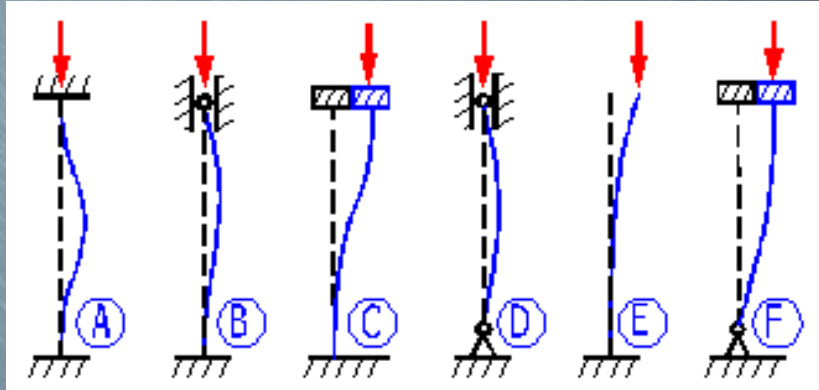
وقوع این پدیده به طور قابل توجهی در ظرفیت باربری سازه (Load-Carrying Capacity) اثر می گذارد، که باید در طراحی اصولی این سازه ها در نظر گرفته شود.

مبانی پایداری سازه ها

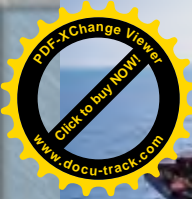
برخی مثال های پدیده ناپایداری در زیر ارائه می شود :

الف - کمانش یک ستون در یک قاب

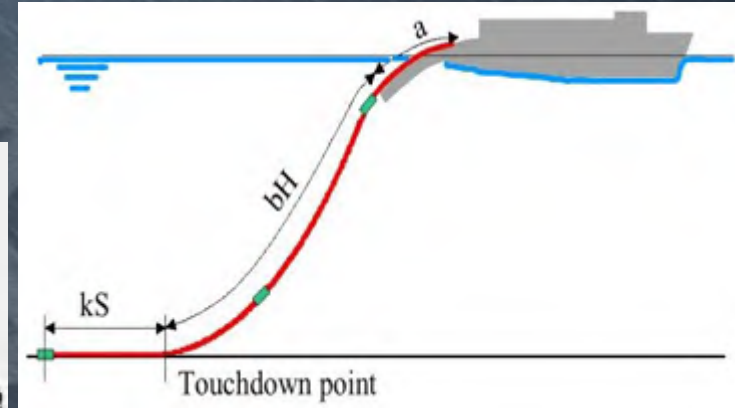
نی پایداری سازه ها

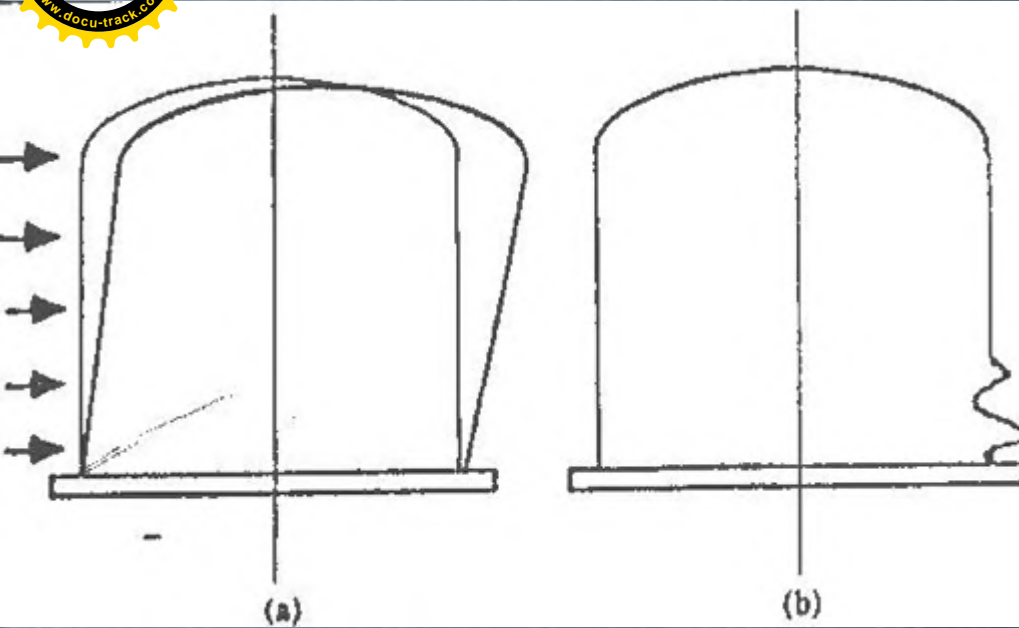

مبانی پایداری سازه ها

ب - انتشار کمانش در یک خط لوله زیر آب

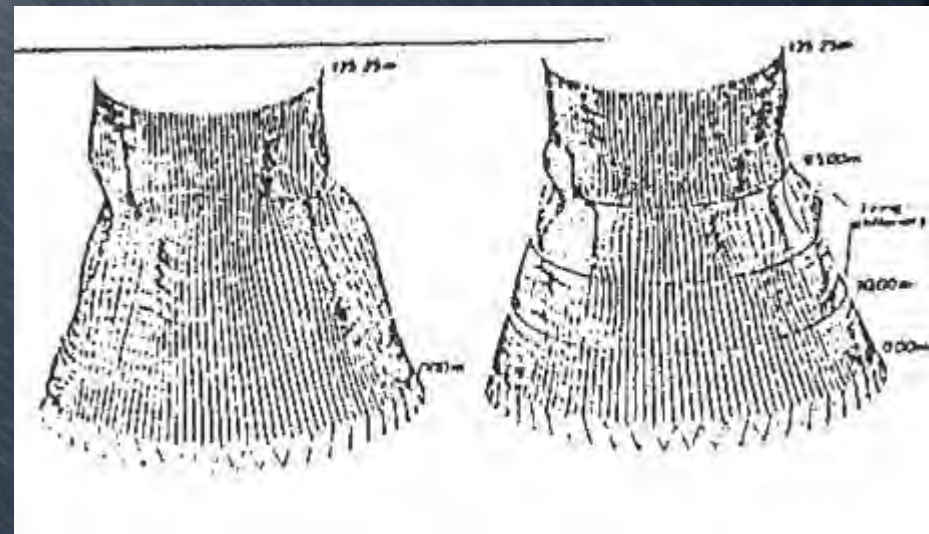

پ - کمانش یک پوسته

ت - کمانش یک برج خنک کننده

ث - خرابی ساختمان Ronan Point

ج - حرابی سالن نمایشگاهی در بخارست (Exposition Hall in Bucharest)

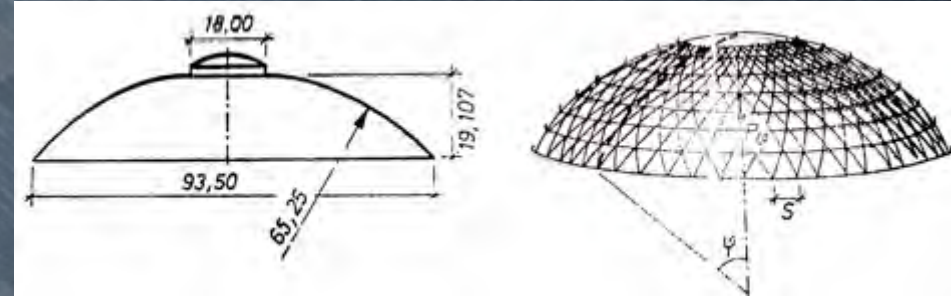
BUCHAREST

BRNO

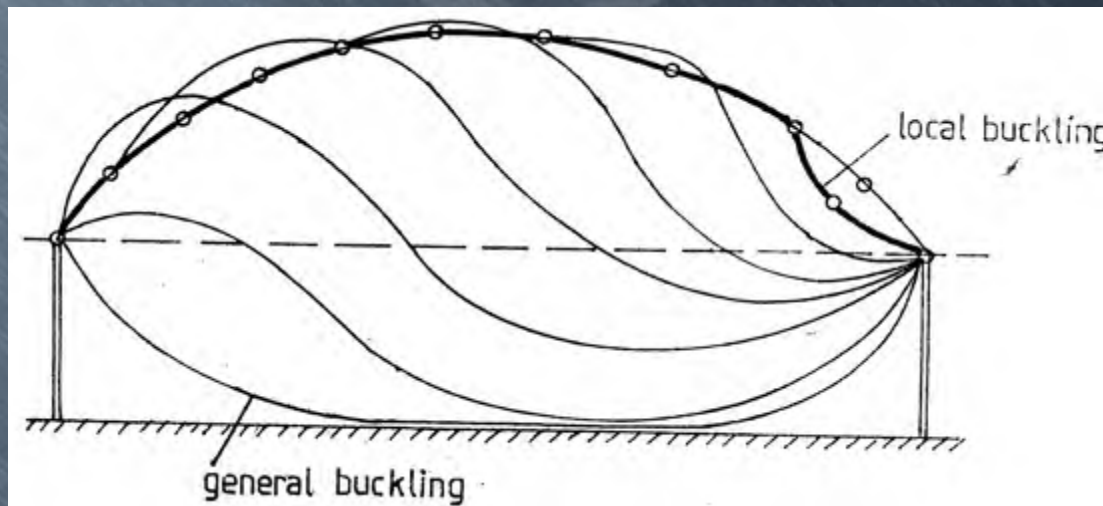
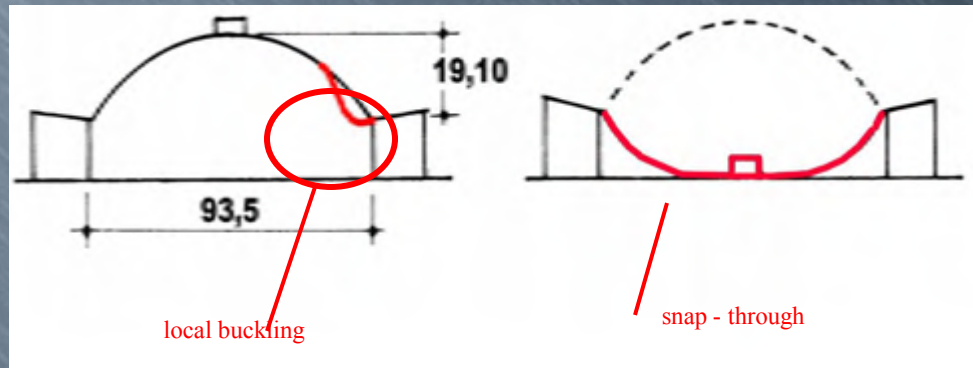
COLLAPSE OF EXPOSITION HALL, Bucharest, 1963

Before collapse

After collapse

دستی پایداری سازه ها

چ - کمانش ریل راه آهن (Sun Kink)

Soft first story failure

Weak story failure,
Kobe, 1995

Taiwan earthquake 1999

Dynamic Buckling of Bridge

۲- تعاریف پایداری و ناپایداری در سازه ها

پایداری و ناپایداری پدیده هایی هستند که پایداری سیستم ← پایداری حالت سیستم ← همراه با سیستم های فیزیکی بوده و مربوط به حالت آن سیستم هستند .

حالت یک سیستم به دو عامل بستگی دارد: } پارامترهای داخلی سیستم،
شرایط محیطی (خارجی) سیستم.

حالت یک سیستم در هر لحظه از زمان، **پایدار (Stable)** نامیده می شود اگر تغییرات نسبتاً کوچک (**Relatively Small Changes**) در پارامترهای داخلی سیستم و یا در شرایط محیطی آن، موجب تغییرات نسبتاً کوچک در حالت موجود آن سیستم شود.
(Proportional Changes)

جانی پایداری سازه ها

حالت یک سیستم در هر لحظه از زمان، **ناپایدار (Unstable)** نامیده می شود اگر تغییرات نسبتاً کوچک در پارامترهای داخلی سیستم و یا در شرایط محیطی آن، موجب تغییرات نسبتاً بزرگ (Large Change) در حالت موجود آن سیستم شود.

(Non-Proportional Changes)

حالت سیستم در سازه ها ← حالت تعادل سیستم سازه ای (Equilibrium State)

حالت تعادل یک سیستم سازه ای برای توصیف بافتار سازه (Configuration) و شرایط محیطی آن که شرایط تعادل و سازگاری را ارضا می کنند، به کار می رود.

بافتار سازه: پارامترهای داخلی سیستم سازه ای (مشخصات هندسی و مکانیکی سازه)
شرایط محیطی: شرایط بارگذاری نیرویی و تغییر مکانی

یک نکته مهم

ناپایداری سیستم سازه ای در واقع بستگی به دو عامل دارد:

- ۱- پارامترهای سیستم سازه ای نظیر خواص هندسی و مکانیکی سازه (بافتار سازه)،
- ۲- شرایط محیطی نظیر شرایط بارگذاری.

پدیده
گسیختگی

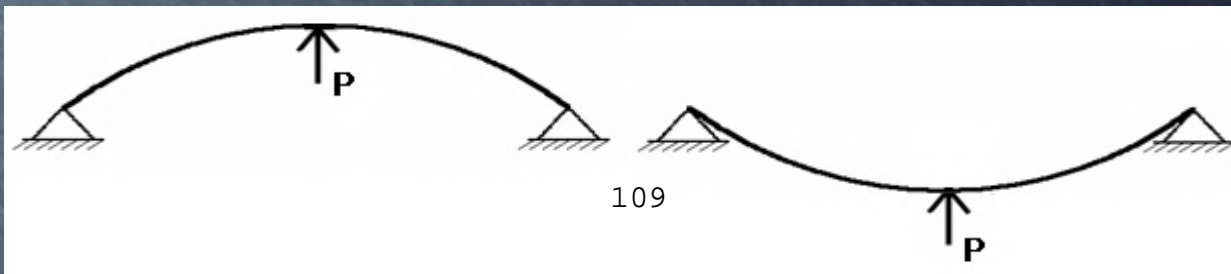
پدیده ناپایداری

پدیده
گسیختگی

پدیده ناپایداری

پدیده
گسیختگی

پدیده ناپایداری

حالت تعادل پایدار یک سیستم سازه ای : (Stable Equilibrium State)

حالت تعادل یک سیستم سازه ای پایدار نامیده می شود، اگر اختلال های کوچک (Small Perturbation – Small Disturbance) در آن حالت، که از تغییرات کوچک در بارگذاری یا اختلال های کوچک در پارامترهای داخلی سیستم سازه ای از جمله تغییرات در هندسه سیستم سازه ای و یا در شرایط مرزی آن ناشی می شود، موجب اختلال های کوچک در حالت تعادل موجود سیستم شود.

حالت تعادل ناپایدار یک سیستم سازه ای : (Unstable Equilibrium State)

حالت تعادل یک سیستم سازه ای ناپایدار نامیده می شود، اگر اختلال های کوچک در آن حالت، که از تغییرات کوچک در بارگذاری یا اختلال های کوچک در پارامترهای داخلی سیستم سازه ای از جمله تغییرات در هندسه سیستم سازه ای و یا در شرایط مرزی آن ناشی می شود، موجب اختلال های بزرگ در حالت تعادل موجود سیستم شود، به گونه ای که در سیستم به هم خوردگی (Upsetting) پیش آید.

۳- نمایش سمبولیک پدیده های پایداری و ناپایداری

Stable

حالت تعادل پایدار

Unstable

Global Instability

حالت تعادل ناپایدار

Neutral

حالت تعادل خنثی

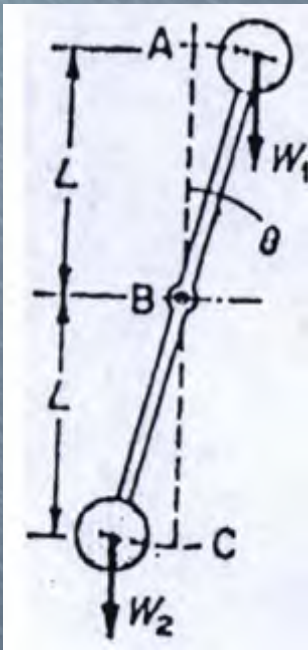
ناپایداری محلی

Local Instability

انی پایداری سازه ها

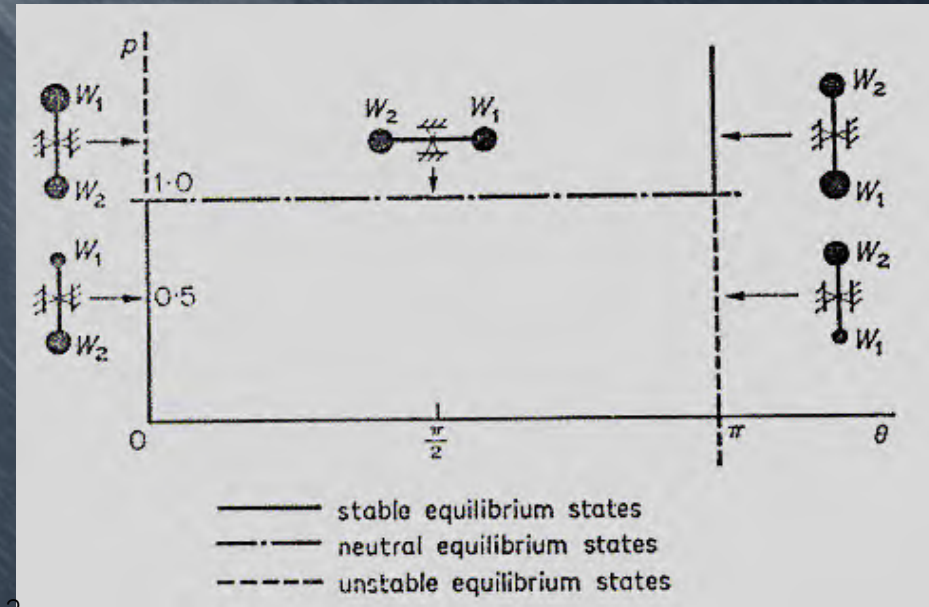
۴- روش های بررسی پایداری حالات تعادل سیستم های سازه ای و معیار های حاصل از آنها

الف) تحلیل استاتیکی پایداری یک سیستم سازه ای ساده یک درجه آزادی

$$p = \frac{W_1}{W_2}$$

یک تغییر کوچک در حول وضعیت حالت تعادل این سیستم ایجاد می کنیم.

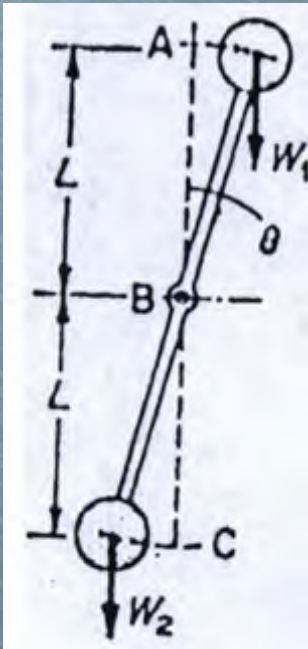
معیار استخراج شده از روش تعادل استاتیکی عبارت است از:

اگر نیروهای استاتیکی عمل کننده بر روی یک سیستم، بعد از یک تغییر مکان کوچک در حول حالت تعادل، در جهتی باشند که موجب شوند سیستم به حالت تعادل اولیه خود بازگردد، موقعیت اولیه را یک حالت تعادل پایدار می نامیم.

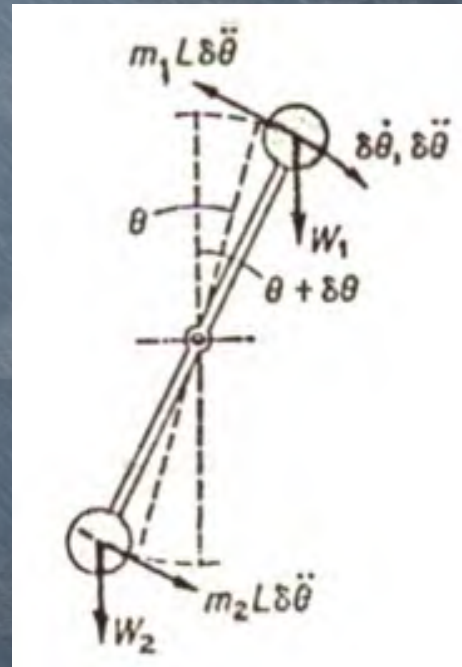
اگر نیروهای استاتیکی عمل کننده بر روی یک سیستم، بعد از یک تغییر مکان کوچک در حول حالت تعادل، در جهتی باشند که موجب شوند سیستم از حالت تعادل اولیه خود دور شده و آشفته شود، در این صورت موقعیت اولیه را یک حالت تعادل ناپایدار می نامیم.

انی پایداری سازه ها

(ب) تحلیل دینامیکی پایداری یک سیستم سازه ای ساده یک درجه آزادی

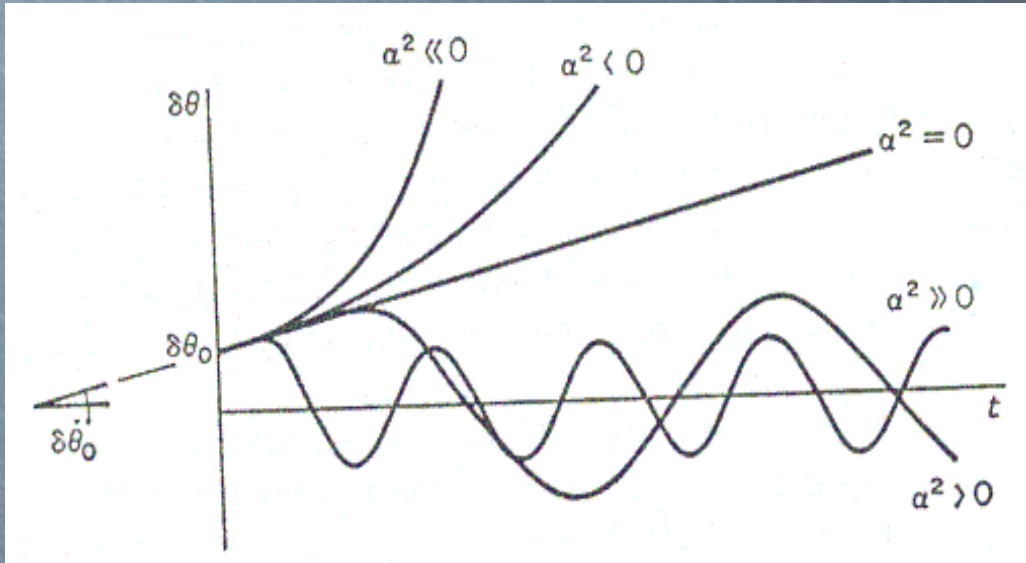
یک تغییر کوچک دینامیکی در حول وضعیت حالت تعادل این سیستم ایجاد می کنیم.

فرکانس ارتعاشی سیستم مذکور را به دست می آوریم

$$\alpha^2 = \frac{1 - p g}{1 + p L}$$

بانی پایداری سازه ها

پاسخ زمانی را رسم می کنیم. مشاهده می کنیم که طبیعت پاسخ فیزیکی وابسته به علامت α^2 است و α^2 نیز وابسته به $(1-p)$ است

$$\alpha^2 = \frac{1-p}{1+p} \frac{g}{L}$$

- در حالت $p=0$ ، پاسخ سیستم به یک اختلال خارجی، یک نوسان با فرکانس بسیار بالا می باشد ($\alpha^2 \gg 0$).
- با افزایش p (یعنی افزایش W_1)، فرکانس نوسان شروع به کاهش می کند و در نهایت در $p=1$ به فرکانس صفر می رسد ($\alpha^2=0$).
- در حالت $p>1$ ، پاسخ سیستم به گونه ای است که با یک اختلال کوچک با افزایش زمان، دامنه و سرعت به شدت افزایش پیدا می کند ($\alpha^2 < 0$).

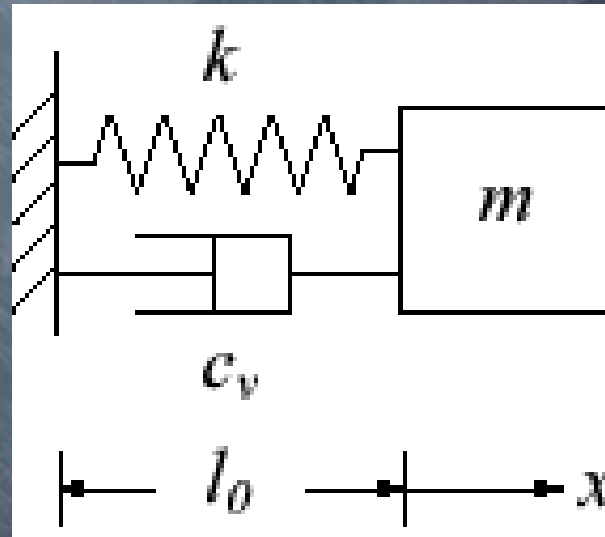

معیار استخراج شده از روش تعادل دینامیکی عبارت است از:

- اگر کلیه فرکانس های سیستم برای ارتعاشات کوچک حول یک حالت تعادل، حقیقی (real) و مثبت باشند، در این صورت حالت مذکور یک حالت تعادل پایدار است.
- اگر حداقل یک فرکانس ارتعاش کوچک حول یک حالت تعادل، موهومی (Imaginary) باشد، در این صورت حالت مذکور یک حالت تعادل ناپایدار است .
- اگر حداقل یک فرکانس ارتعاش کوچک حول یک حالت تعادل، صفر (zero) باشد، در این صورت حالت مذکور یک حالت بحرانی است .

• ضرورت بحثی در مورد سختی سازه و رابطه آن با فرکانس سازه

یک سیستم
یک درجه
آزادی را در
نظر می
گیریم.

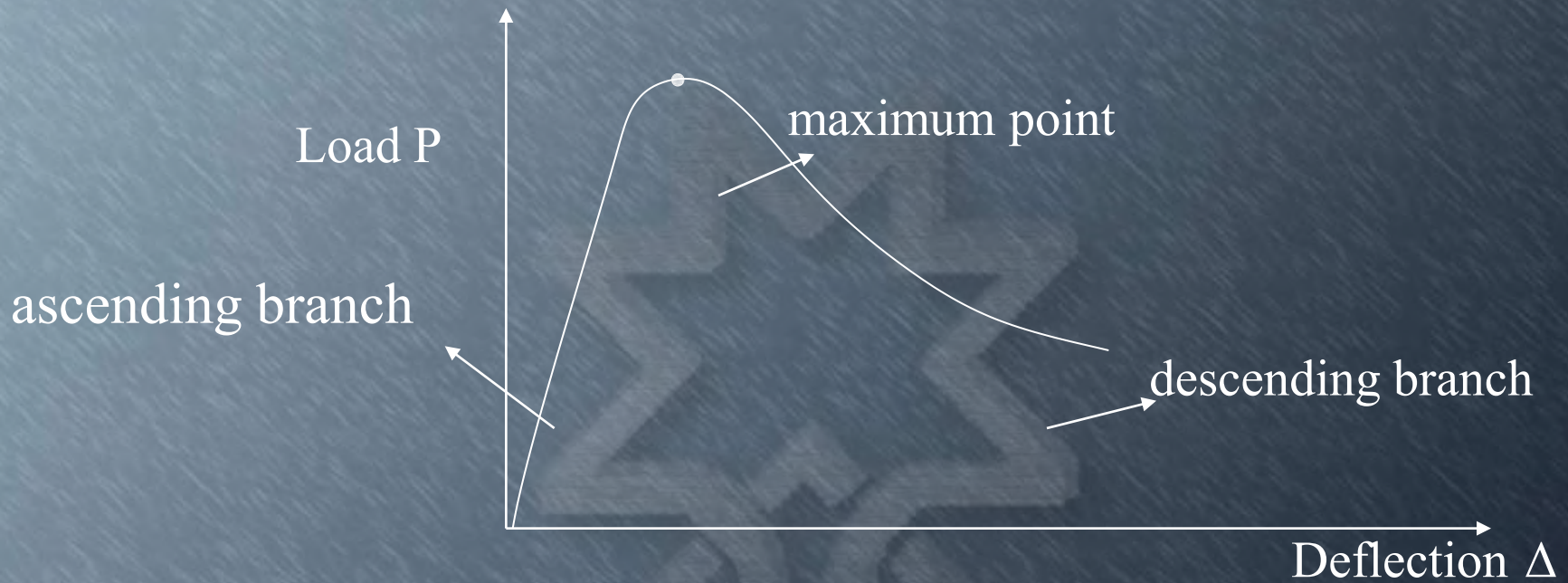
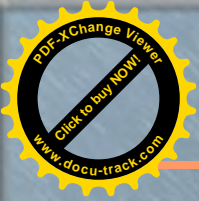
یک آنالیز
ارتعاش آزاد
انجام داده و
فرکانس ارتعاش
آزاد سیستم را
به دست می
آوریم.

$$\omega = \sqrt{\frac{k}{m}}$$

$$k > 0 \Rightarrow \omega > 0 \Rightarrow \text{stable state}$$

$$k = 0 \Rightarrow \omega = 0 \Rightarrow \text{neutral state}$$

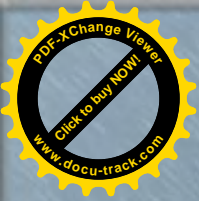
$$k < 0 \Rightarrow \omega^2 < 0 \Rightarrow \text{imaginary frequency} \Rightarrow \text{unstable state}$$

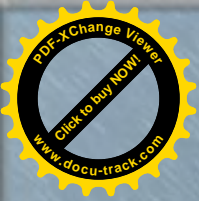

Ascending brange $\Rightarrow k > 0 \Rightarrow \omega > 0 \Rightarrow stable state$

Maximum poin t $\Rightarrow k = 0 \Rightarrow \omega = 0 \Rightarrow neutral state$

Descending brange $\Rightarrow k < 0 \Rightarrow \omega^2 < 0 \Rightarrow imaginary frequency \Rightarrow unstable state$

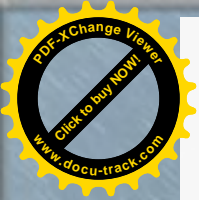

سیستم های ساختمانی پیشرفته (۲)

Advanced Structural Systems (2)

کریم عابدی

نام درس: سیستم های ساختمانی پیشرفته (۲)

تعداد واحد: ۲ واحد

نوع واحد: ۱ واحد نظری، ۱ واحد عملی

پیشنیاز: سیستم های ساختمانی پیشرفته (۱)

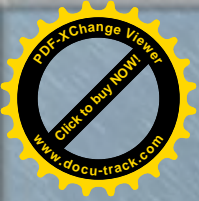
هدف:

هدف این درس عبارت است از آشنایی با مبانی انتقال نیروها در سیستم های ساختمانی، آشنایی با روش های علمی مقایسه و انتخاب مناسب ترین سیستم ساختمانی برای یک معماری معین، آشنایی با روش های طراحی سیستم های ساختمانی از طریق تمرینات عملی و ارائه پروژه نهایی، آشنایی با روش های ساخت سیستم های ساختمانی از طریق مطالعه، بررسی و تحقیق در مورد پروژه های اجرا شده در جهان

شرح درس (برای ۴۸ ساعت در یک نیمسال تحصیلی):

پس از آشنایی اولیه دانشجویان با سیستم های ساختمانی و فرم های سازه ای در دروس قبلی، در این درس به تجزیه و تحلیل رفتار سازه ها تحت تاثیر نیروهای مختلف می پردازند و نحوه دستیابی به یک طرح صحیح را از طریق شناخت دقیق رفتار ساختمان در برابر نیروها، در یک پروژه معماری تجربه می نمایند. مباحث درس بشرح زیر خواهد بود:

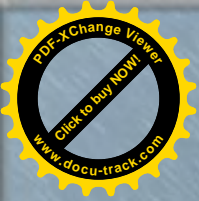
- بررسی تحلیلی سیستم های ساختمانی و فرم های سازه ای
- بررسی نحوه پایداری سیستم های ساختمانی در برابر نیروهای مختلف
- مقایسه سیستم های مختلف ساختمانی، شناخت مزایا و محدودیت های هر یک
- استفاده از فن آوری جدید در ایجاد فضای معماری مطلوب
- بررسی نحوه استفاده از مصالح جدید در ایجاد فرم های نوین ساختمانی
- آشنایی با فرآیند علمی انتخاب مناسب ترین سیستم ساختمانی برای یک طرح معین
- آشنایی با انواع بارهای وارده بر ساختمان ها (بارهای مرده، زنده، زلزله، باد، بارهای

سرفصل دوم درس

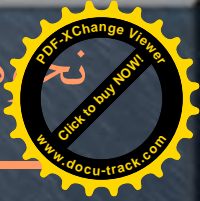
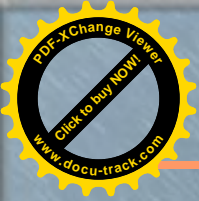
بررسی نحوه پایداری سیستم های ساختمانی در برابر نیروهای مختلف

- مبانی پایداری سازه ها
- رده بندی پدیده های ناپایداری در سازه ها
- نحوه اطمینان از پایداری سیستم های سازه ای

نحوه اطمینان از پایداری سیستم های سازه ای

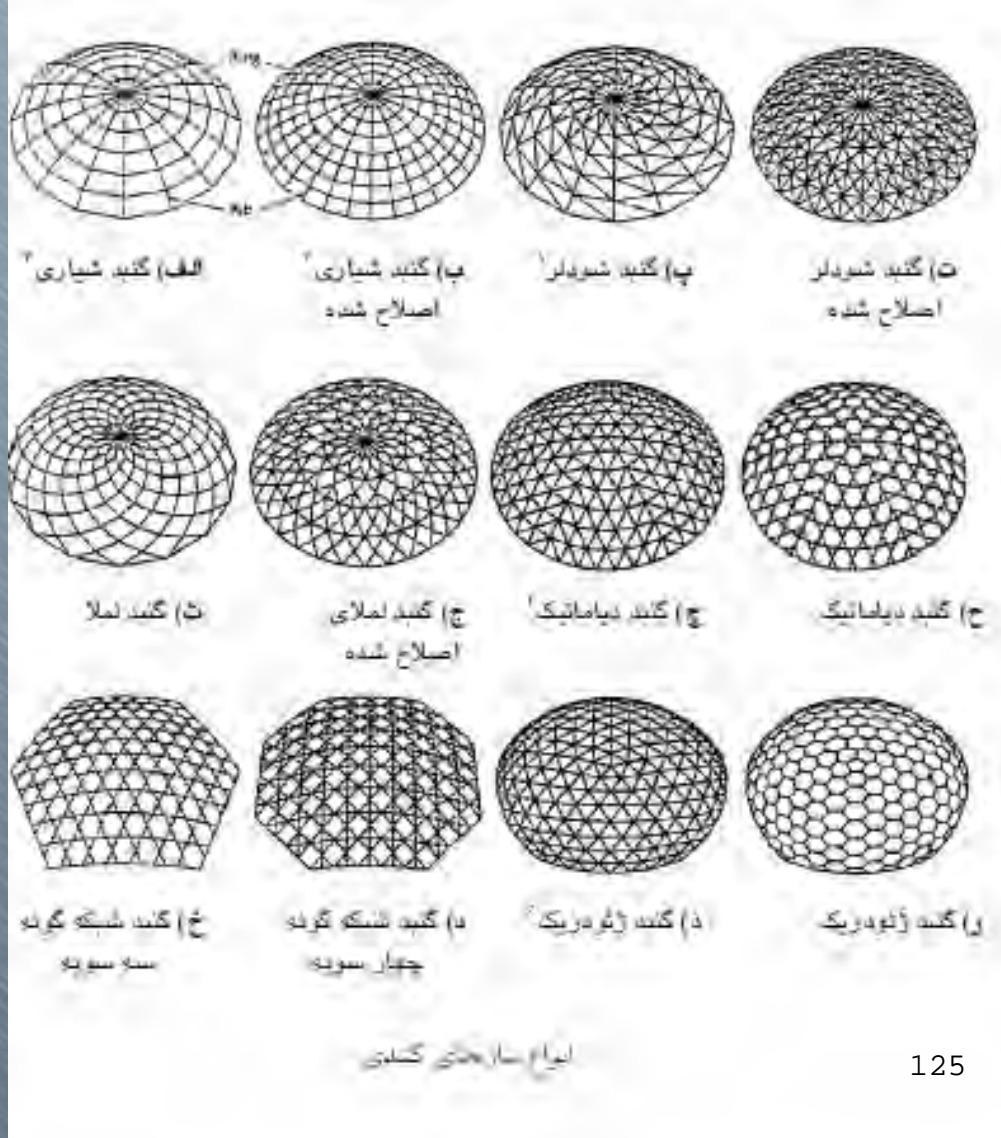

۱- طبقه بندی سیستم های سازه ای

- سیستم های سازه ای فضاکار مشبک متداول
- سیستم های سازه ای فضاکار نوین
- سیستم های سازه ای بلند
- سیستم های سازه ای پیوسته پیوسته ای
- سیستم های سازه ای قابی متداول

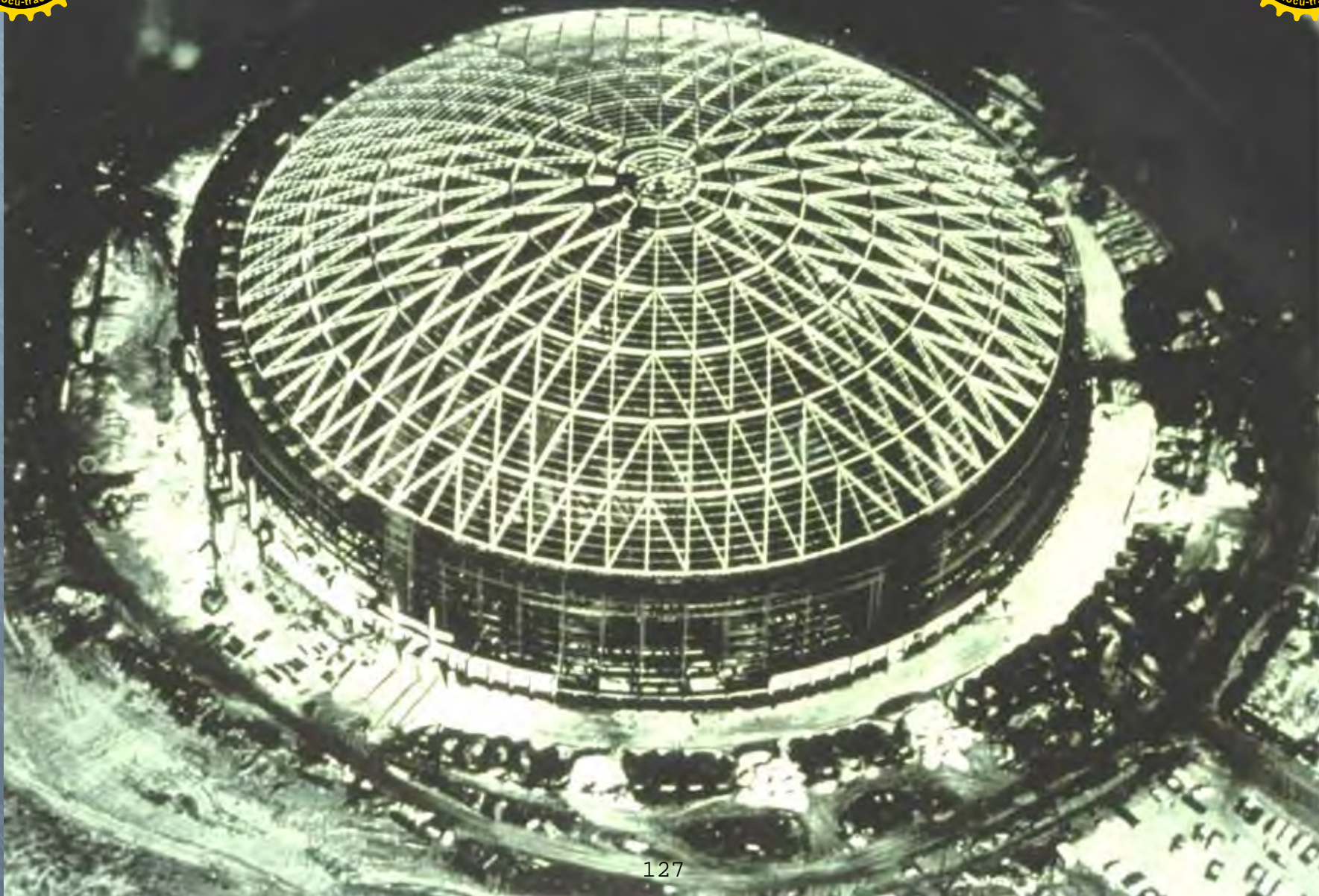
۲- سیستم های سازه ای فضاکار مشبک متداول

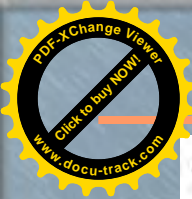
الف) گنبد های تک لایه

نخه اطمینان از پایداری سیستم های سازه ای

- The designer should select rigidly-jointed connections for the domes. Providing fully rigidity for the connections is very important in preventing the propagation phenomenon occurring. However, if providing fully rigidity for the connections is not possible, the designer should appraise the rigidity of the connections and make a suitable allowance for the increased likelihood of the propagation of a local snap-through occurring.
- If architectural considerations permit, the designer should select single-layer braced domes whose pin-jointed cases are statically stable such as Schwedler domes and three-way grid domes, in preference to the domes whose pin-jointed cases are statically unstable.
- The designer should appreciate that the load carrying capacity of the domes with a low rise to span ratio is low and these structures usually show local nodal snap-through at earlier stages of loading. However, the amount of the kinetic energy released in these domes during the snap-through phenomenon is usually small. Consequently, there is a lower possibility of the propagation of local snap-through in single-layer braced domes with low rise to span ratio.
- If the designer is able to select the type of boundary conditions applied to the dome structure, preference should be given to supporting the dome structure at all the peripheral nodes on fixed supports.

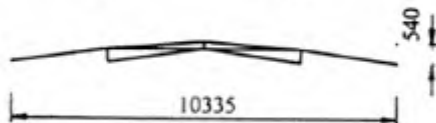
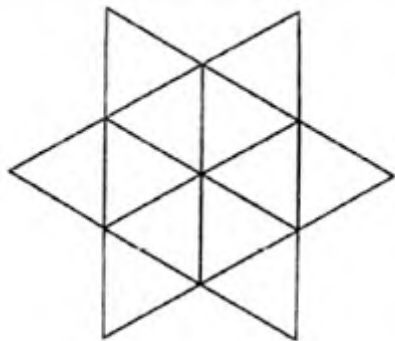
(۲)

(۳)

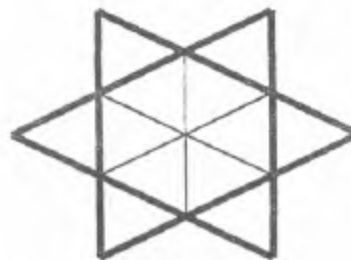
(۴)

روش طراحی دست بالای اعضای بحرانی برای مقابله با انتشار فروجهش دینامیکی در پوسته های مشبک تک لایه

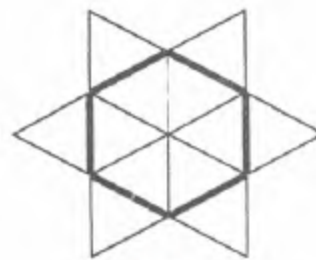
مطمئناً انتشار دینامیکی فروجهش گرهی موضعی یک پدیده خطرناک برای پوسته های مشبک تک لایه و نیازمند توجه دقیق است. در این سازه ها، تحت شرایطی ممکن است فروجهش موضعی منجر به انتشار نسبی فروجهش یا خرابی پیشرونده در کل سازه شود. با تقویت برخی از اعضای بحرانی می توان از انتشار فروجهش موضعی جلوگیری نمود.

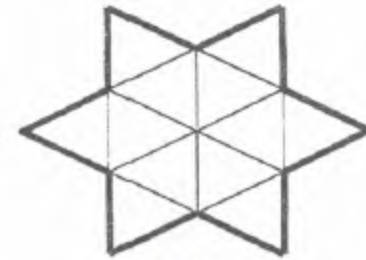
گنبد ۲۴ عضوی

(ا)

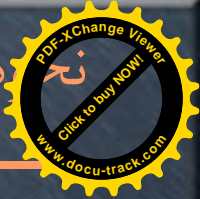
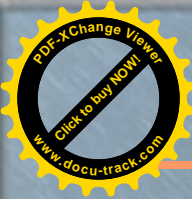

(ب)

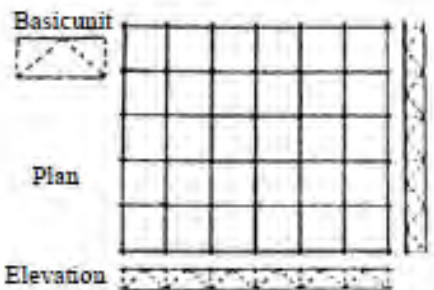
(الف)

سه طرح تقویت مورد بررسی در سازه گنبدی ۲۴ عضوی

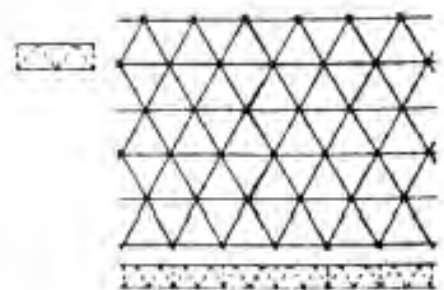

۲- سیستم های سازه ای فضاکار مشبک متداول

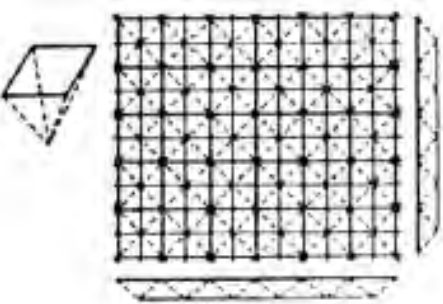
الف) شبکه های دولایه

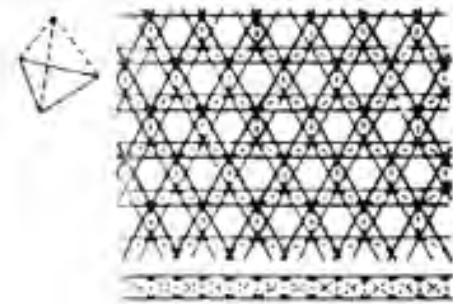
الف) شبکه مستقیم دو سویه

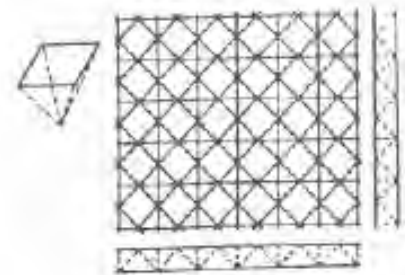
ب) شبکه مستقیم سه سویه

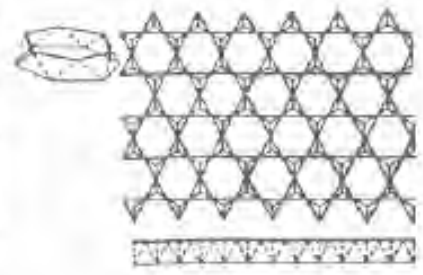
پ) شبکه فضاکار واقعی دوسویه
متشکل از واحدهای هرمی
با قاعده مربعی

ت) شبکه فضاکار واقعی متشکل
از واحدهای هرمی با قاعده
مثلثی سه سویه

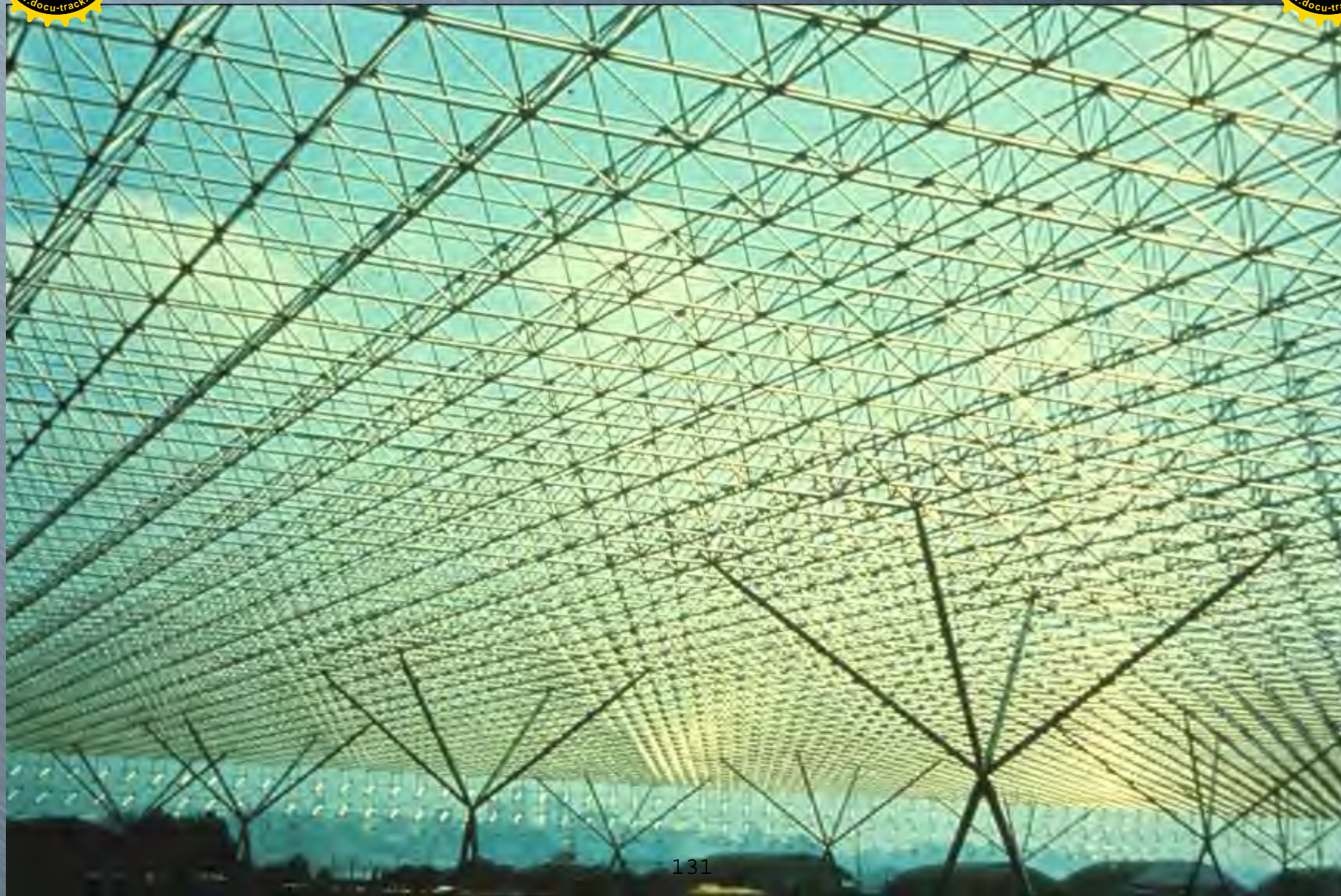

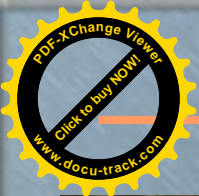
ث) شبکه فضاکار واقعی دوسویه
متشکل از هرمهایی با قاعده مربعی

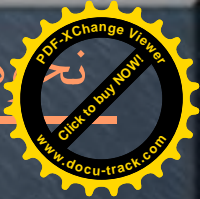
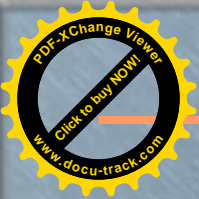

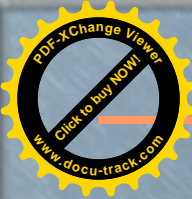
ج) شبکه فضاکار واقعی سه سویه
متشکل از واحدهای چمد وجهی

نخه اطمینان از پایداری سیستم های سازه ای

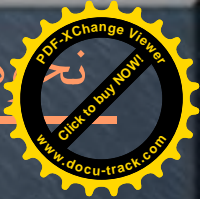

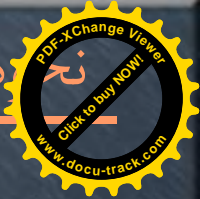
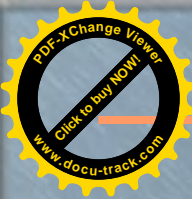

نخه اطمینان از پایداری سیستم های سازه ای

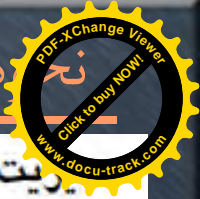
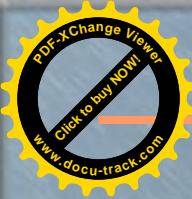

تکنیک هایی برای اطمینان از پایداری شبکه های دولایه

- مدیریت شکل پذیری Ductility management
- مدیریت نیرو Force management
- تکنیک های مرکب Hybrid techniques

مدیریت شکل پذیری سعی می کند در سازه، مود خرابی شکل پذیر حاکم باشد. چنین مود خرابی با افزایش ظرفیت باربری نیز توأم است. به عبارت دیگر، در مدیریت شکل-پذیری، هدف تبدیل نامعینی ایستایی به نامعینی سازه ای می باشد. هدف از مدیریت نیرو افزایش ظرفیت باربری (یا کاهش وزن سازه ای) از طریق به کارگیری اعضای تحت تنش کم است. این تکنیک بر مبنای این فرض استوار می باشد که طراحی تحت تنش کامل، غیر عملی و غیر مطلوب است. تعداد سطوح مقاطع مختلف در سازه محدودند؛ از این رو تعداد زیادی اعضای تحت تنش کم وجود دارند. بسیاری از تکنیک های افزایش کارایی، مدیریت شکل پذیری و مدیریت نیرو ترکیب شده و بسته به هدف اصلی تکنیک خاص، طبقه بندی می شوند. هر کدام از این طبقه بندی مدیریت ها شامل روش های غیرفعال^۱ و فعال^۲ می باشند. روش غیرفعال روشی است که تنها شامل روش طراحی بر مبنای طراحی متداول است. اما روش فعال شامل ابزار خاص یا روش ساختی است که رفتار سازه یا اجزای^۳ سازه ای را تغییر می دهد.

نخه اطمینان از پایداری سیستم های سازه ای

یریت شکل پذیری

تکنیک های غیرفعال

تکنیک های غیرفعال مدیریت شکل پذیری شامل روش های زیر می باشند:

طراحی دست پایین اعضای کششی

این روش به روش فیوز سازه ای نیز موسوم است. در این روش، شکل پذیری سازه در ناحیه پس الاستیک افزایش می یابد. هدف از این روش افزایش ظرفیت باربری نیست، بلکه پیشگیری از خرابی پیشرونده از طریق افزایش شکل پذیری سازه ای است. با این تدبیر می توان ترتیبی قائل شد که خرابی شکل پذیر اعضای کششی پیش از خرابی ترد اعضای فشاری اتفاق بیفتد.

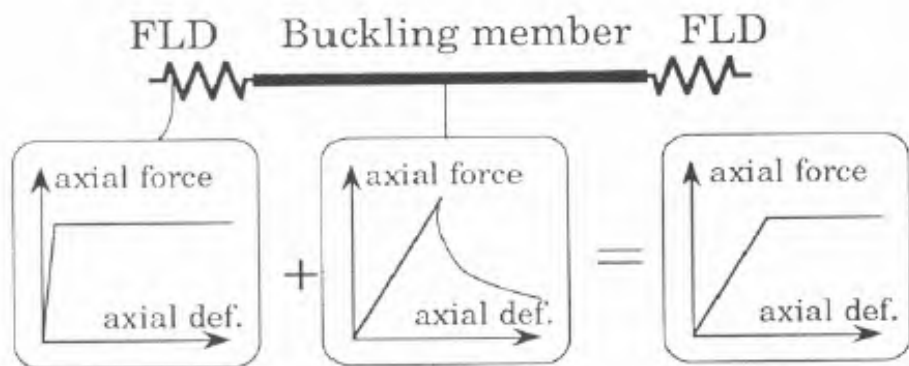
خروج از مرکزیت اتصالات

خروج از مرکزیت اتصالات را می توان به عنوان پارامتر تعمّدی طراحی برای کنترل شکل پذیری یا توزیع نیرو به کار برد. اعضای فشاری دارای خروج از مرکزیت، بسیار شکل پذیرتر از اعضای هم مرکز کمانش می کنند، البته دارای بار کمانشی کمتری نسبت به آنها می باشند. اگرچه ظرفیت باربری کلی سازه به سبب خروج از مرکزیت ها کاهش خواهد یافت، کارایی سازه ای از جهت شکل پذیری افزایش خواهد یافت.

نحوه اطمینان از پایداری سیستم های سازه ای

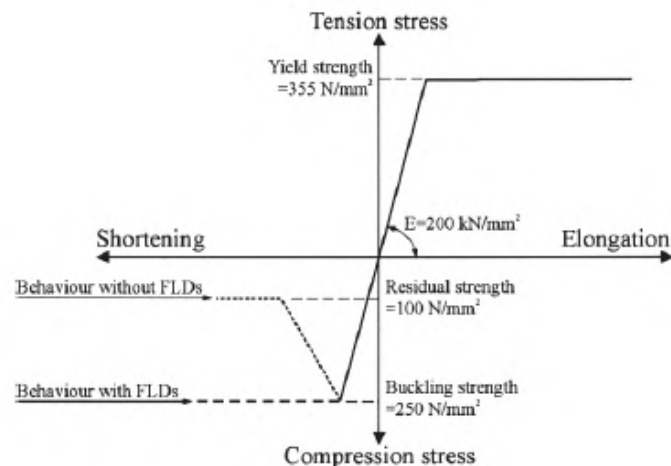
تکنیک فعال

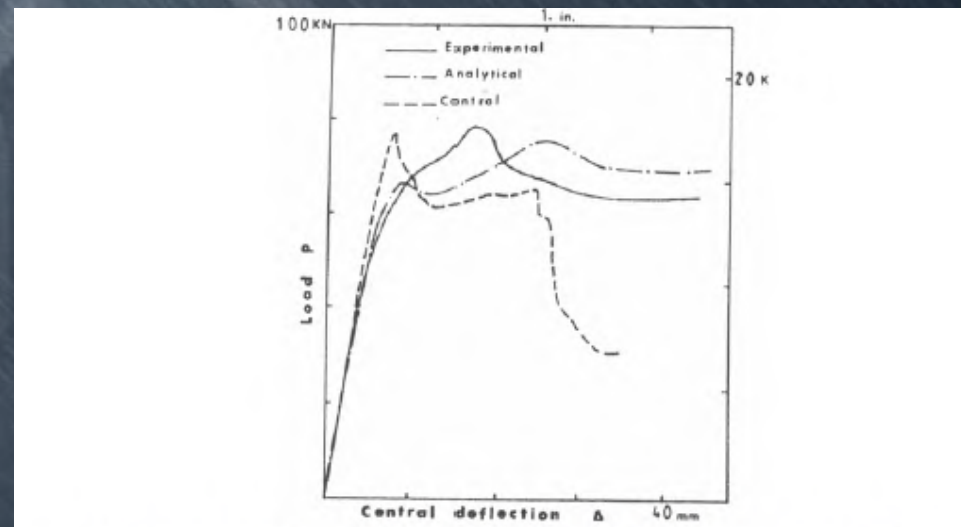
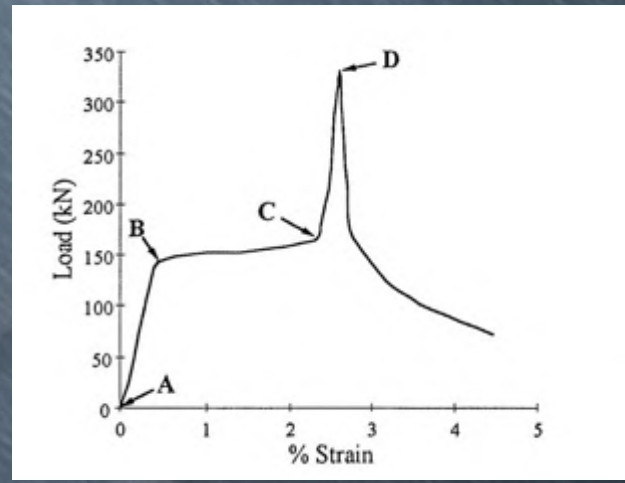
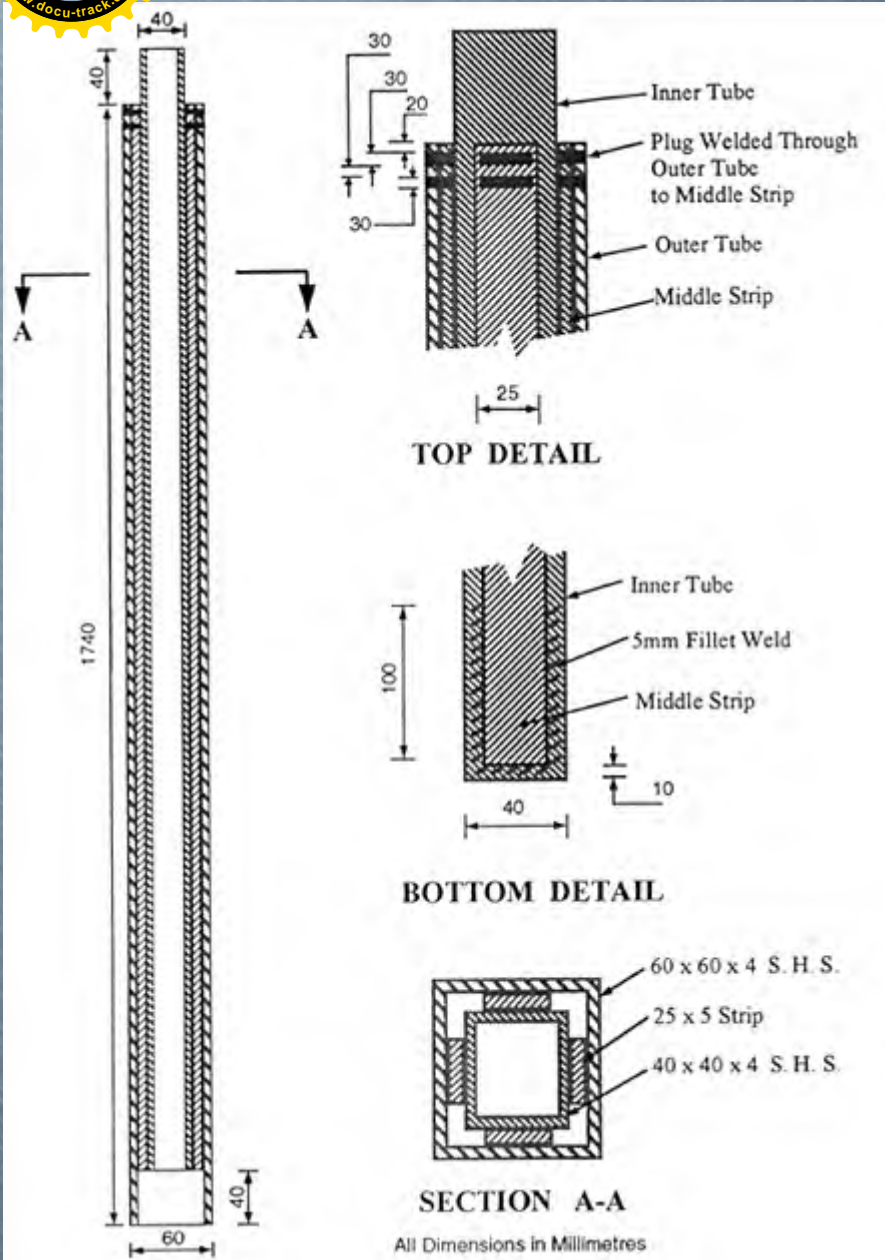
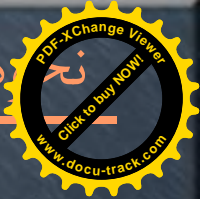
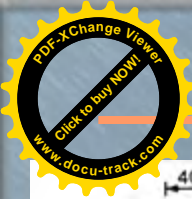
تکنیک فعال مدیریت شکل پذیری شامل ابزارهای محدودگر نیرو می باشد. ابزارهای محدودگر نیرو Force-limiting devices یک ابزار محدودگر نیرو به طور ایده آل دارای یک مشخصه نیرو - ثبات سدهای صلب - پلاستیک است. هنگامی که چنین ابزاری به یک عضو فشاری اعمال می شود، اگر نیروی حادی ابزار اندکی کمتر از بار کمانشی عضو باشد، در این صورت این عضو به طریقه ای الاستوپلاستیک رفتار خواهد کرد. این ابزار، نیروی فشاری را در عضو به مقدار پیش تعیین شده محدود می کند که در حالت ایده آل با افزایش تغییر شکل، این نیرو ثابت می ماند؛ در نتیجه یک عضو فشاری، که با ابزار محدودگر نیرو حفاظت شده است، مطابق شکل به جای رفتار پس کمانشی شکستنده، مشخصات بار - تغییر شکل الاستوپلاستیک را به نمایش خواهد گذاشت. ابزار محدودگر نیرو فقط به اعضای تحت تنش های بسیار بزرگ (اعضای بحرانی) اعمال می شود.

137

نمایش شماتیک ابزار محدودگر نیرو

منحنی های پاسخ تنوریکی و آزمایشگاهی خرابی فضاکار در حالت با و بدون استفاده از ابزارهای محدودگر نیرو

نحوه اطمینان از پایداری سیستم های سازه ای

مدیریت نیرو

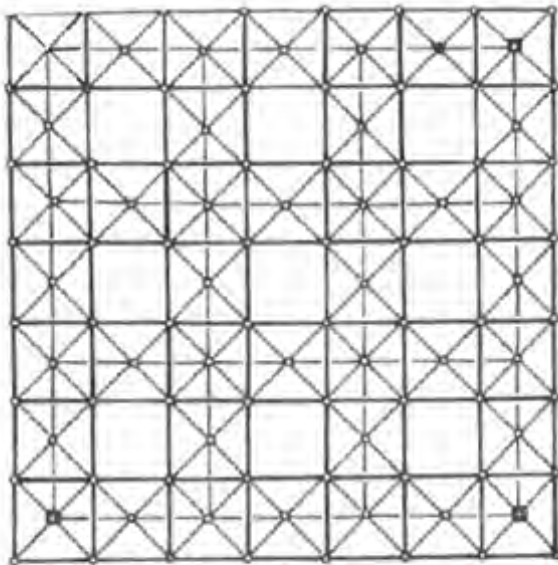
تکنیک های غیرفعال

مدیریت غیرفعال نیرو به کنترل توزیع نیروی عضو از طریق طراحی مناسب تاشه هندسی اعضا یا خود اعضا مربوط می شود. دستکاری هندسی شامل حذف اعضای قطری معینی به منظور کنترل توزیع نیرو در یال های فشاری است و طراحی اعضا شامل خروج از مرکزیت اعضای قطری می شود.

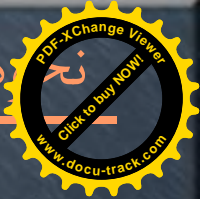
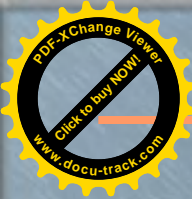
حذف اعضای قطری

بارها از طریق نیروهای برشی حمل شده توسط اعضای قطری، به یال ها انتقال داده می شوند. مسیرهایی را که نیروهای برشی انتقال داده می شوند می توان با حذف برخی از اعضای قطری اصلاح نمود؛ به گونه ای که مسیر نیروها از یال هایی که معمولاً تحت بیشترین بارها قرار می گیرند، به سمت یال های تحت تنش کم سوق یابد و در نتیجه یک توزیع یکنواخت نیرو بین یال ها ایجاد شده، ظرفیت باربری افزایش می یابد. الگوی حذف اعضای قطری و مقدار افزایش در ظرفیت باربری به عوامل زیر بستگی دارد:

- توزیع اندازه اعضا (اینکه همه اعضا دارای سطح مقطع یکسانی باشند یا دارای سطوح مقاطع مختلفی باشند)؛
- شرایط تکیه گاهی (حالات با تکیه گاه های گوشه یا تکیه گاه های پیرامونی)؛
- الگوی بارگذاری (مقارن یا غیرمقارن)؛
- هندسه (مربع، مستطیل یا غیره).

حذف برخی از اعضای تحتانی و قطری
(آرایش مربعی - روی - مربعی بزرگ)

خروج از مرکزیت اعضای قطری

به خروج از مرکزیت اعضای قطری به عنوان یک تکنیک برای افزایش شکل پذیری سازه پیش از این اشاره شد. با استفاده از این تکنیک می توان ظرفیت باربری را نیز افزایش داد. اعضای قطری خارج از مرکز، به طور الاستیک و شکل پذیر کماتش می کنند. با توجه به رابطه غیرخطی نیرو - کوتاه شدگی این اعضا، به محض اینکه یک عضو قطری به بار حدی خود می رسد، سختی آن کاهش یافته و میزان افزایش نیرو نسبت به تغییر شکل در عضو کاهش می یابد. در نتیجه، توزیع نیروی اعضا چنان تغییر می کند که نیرو در اعضای فشاری بحرانی خیلی کمتر از نیرو در سایر اعضا افزایش می یابد. بنابراین یک توزیع یکنواخت و موثر نیرو در سازه ایجاد می شود که در حالت کلی باعث افزایش شکل پذیری نیز می گردد.

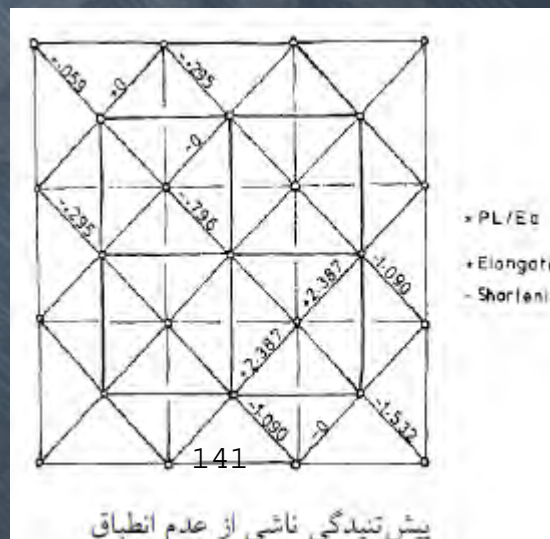
تحقیق اطمینان از پایداری سیستم های سازه ای

تکنیک های فعال

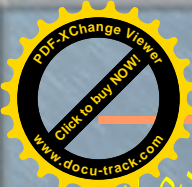
تکنیک فعال مدیریت نیرو شامل پیش تنیدگی از طریق عدم انطباق تحمیلی است.

پیش تنیدگی از طریق عدم انطباق تحمیلی

عدم انطباق های تصادفی اعضا و دیگر ناکاملی ها، عامل اصلی کاهش ظرفیت باربری سازه های فضاکار دولایه هستند. اما می توان با تحمیل عدم انطباق ها به برخی از اعضای سازه، سازه را پیش تنیده نمود و رفتار سازه (بر حسب نسبت باربری به وزن) را بهبود بخشید. حتی می توان از این طریق، توزیع های نامطلوب نیرو ناشی از عدم انطباق های تصادفی را جبران نمود. در این روش، به اعضای فشاری بحرانی نیروهای کششی تحمیل می شود و از این طریق ظرفیت باربری آنها افزایش می یابد.

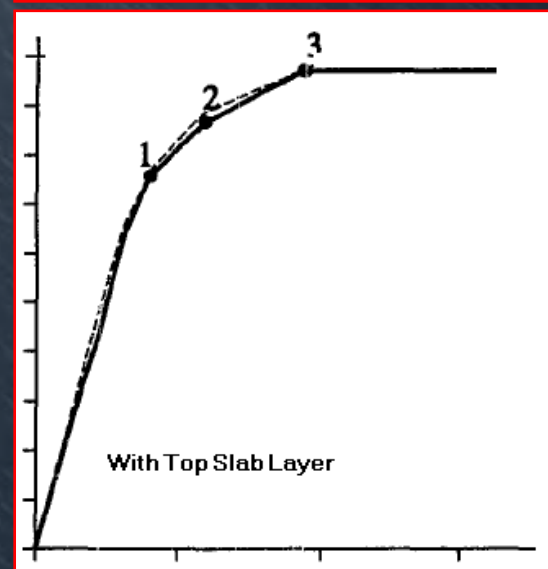
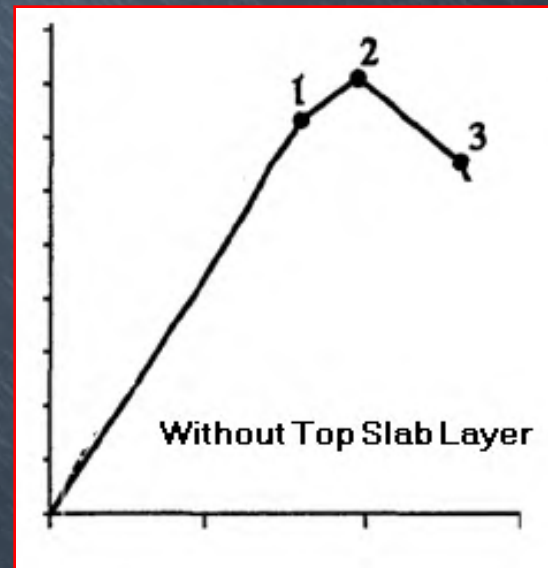
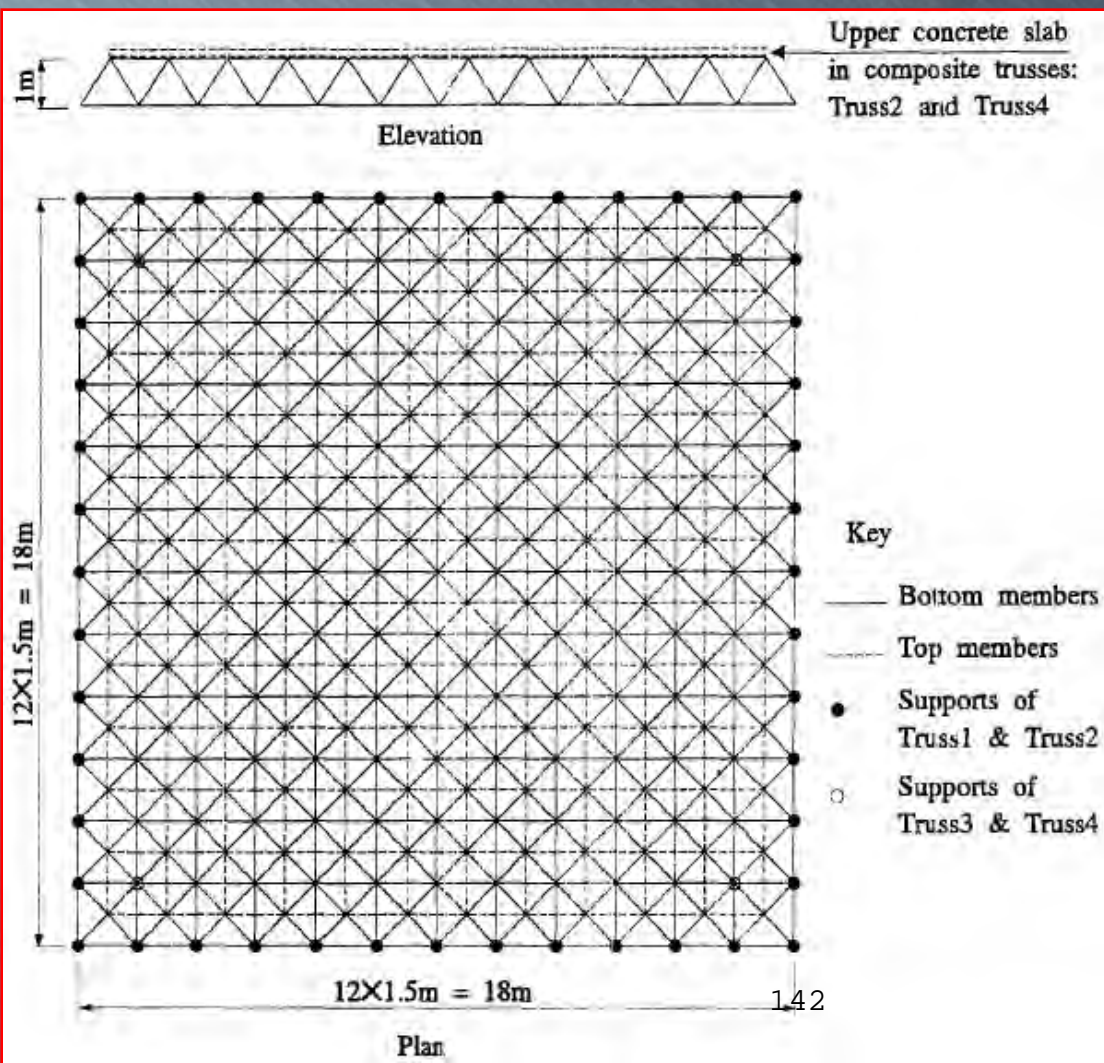

پیش تنیدگی ناشی از عدم انطباق

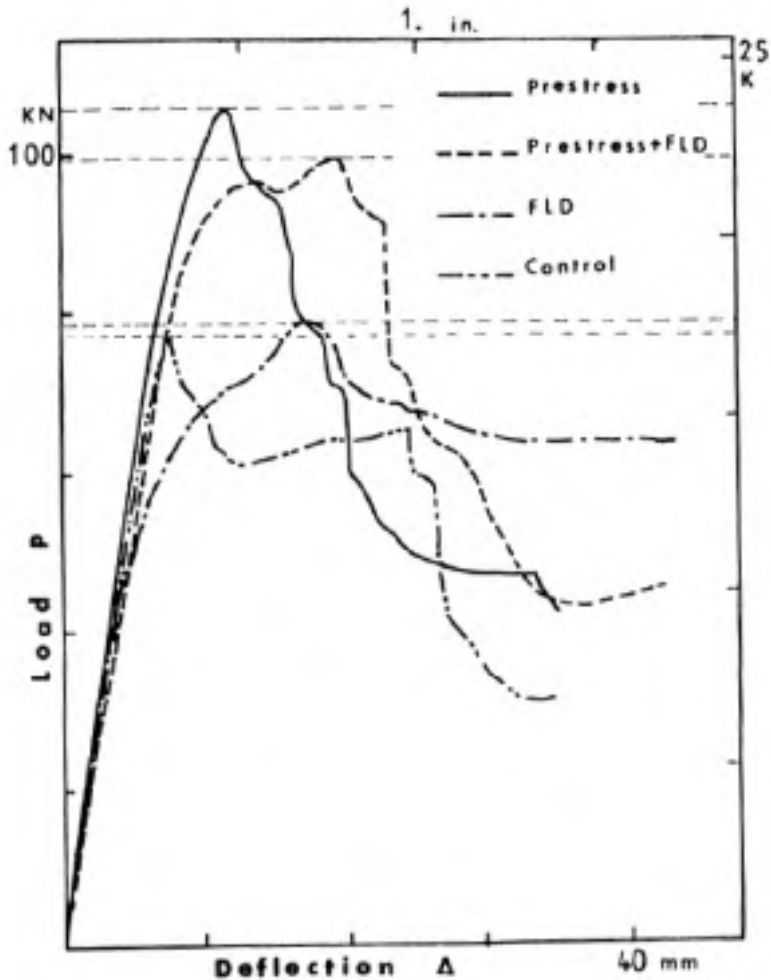
نخه اطمینان از پایداری سیستم های سازه ای

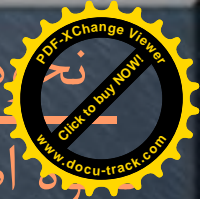
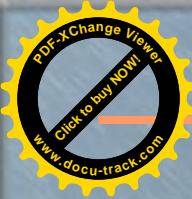
نمونه ای دیگر از تکنیک فعال مدیریت نیرو در شبکه های دولایه: استفاده از دال های فولادی یا بتنی در لایه بالایی

سای مرکب

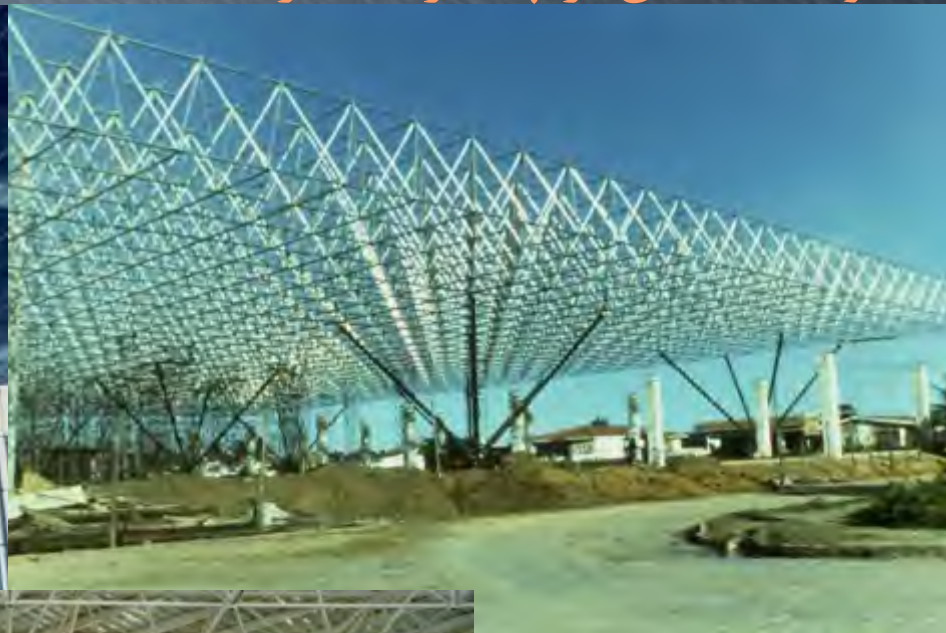
مسلم است که می توان چندین روش را که پیش از این بررسی شد، ترکیب نمود. همان طور که در مثال قبلی نشان داده شد، اساساً پیش تنیدگی هم تکنیک مدیریت نیرو و هم تکنیک مدیریت شکل پذیری است اما ترکیب تکنیک های مدیریت نیرو و شکل-پذیری از جهت نظری امکان پذیر و در بعضی شرایط توجیه پذیر است.

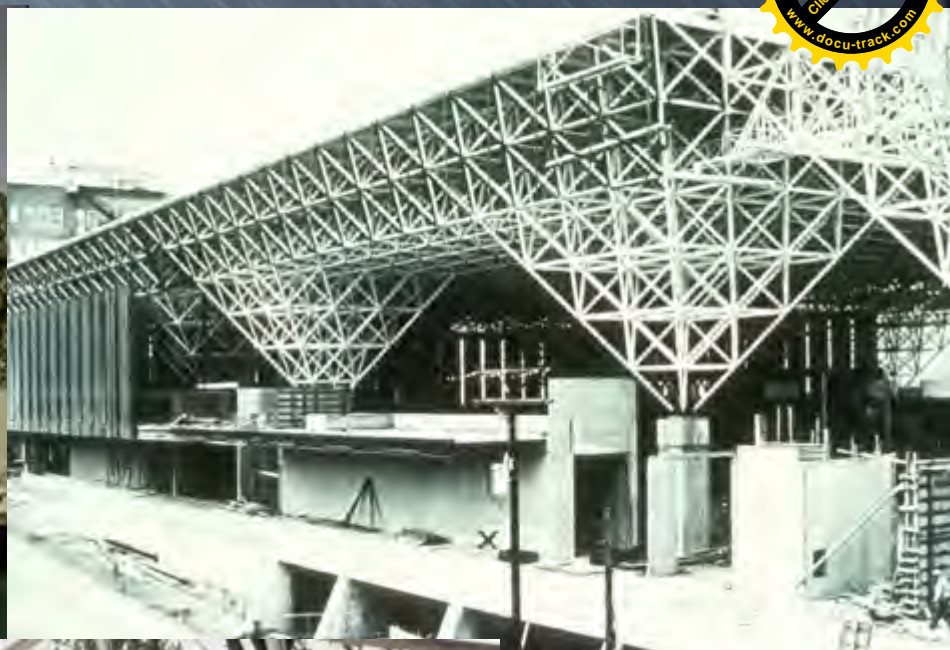
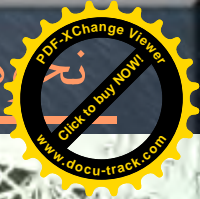
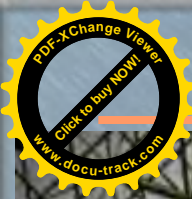

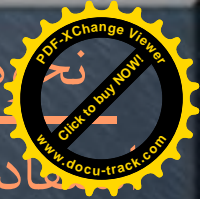
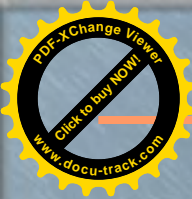
نخه اطمینان از پایداری سیستم های سازه ای

نخه اطمینان از پایداری سازه های فضاکار در محل ستون ها

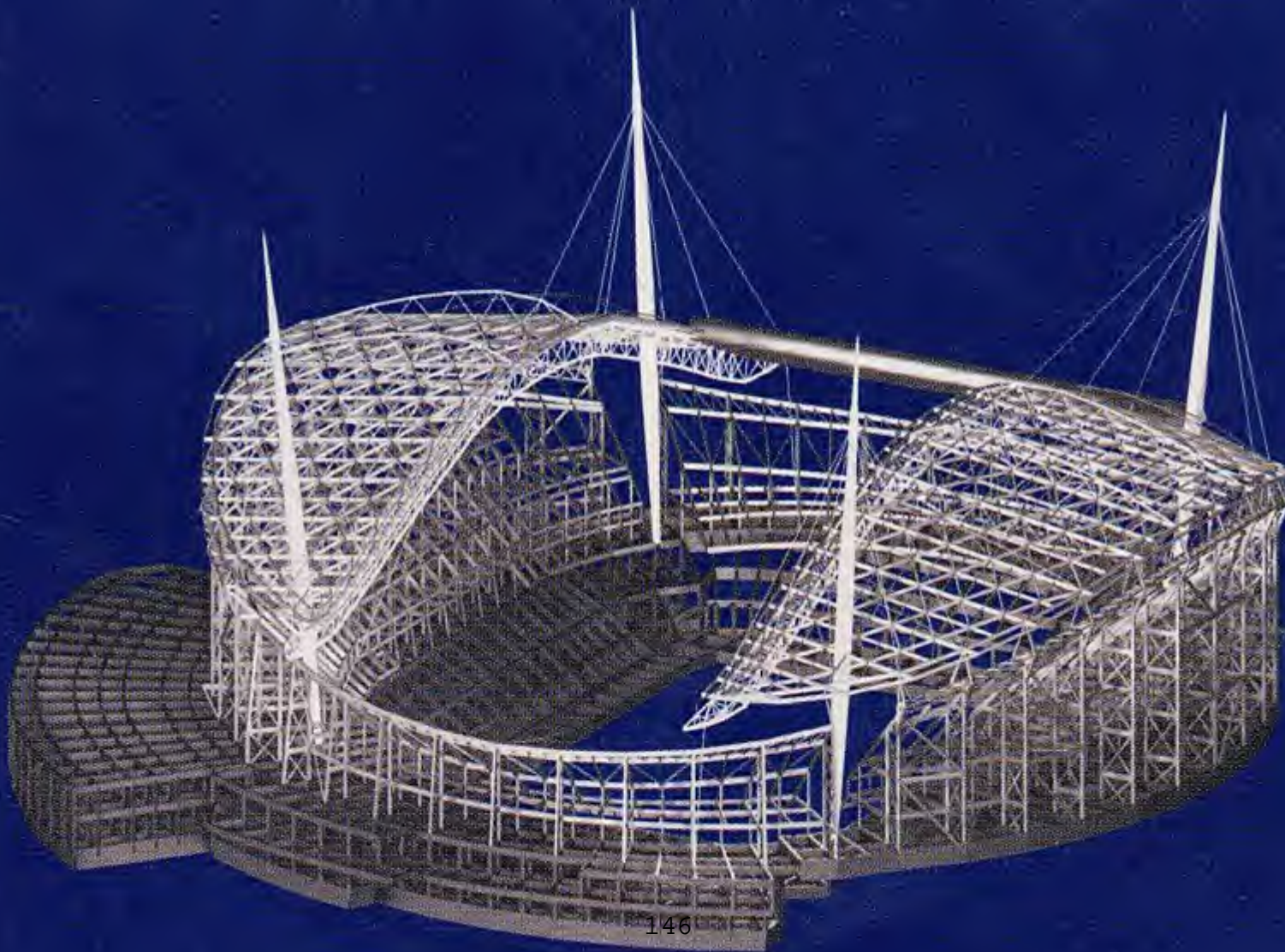

نخه اطمینان از پایداری سیستم های سازه ای

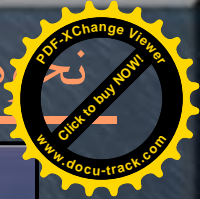
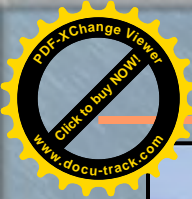

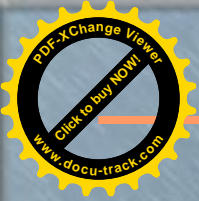

نخه اطمینان از پایداری سیستم های سازه ای عاده از کابل ها برای مدیریت نیرو در سازه های فضاکار

نخه اطمینان از پایداری سیستم های سازه ای

نخه اطمینان از پایداری سیستم های سازه ای

